

Fredag den 26. januar 2018 (D)

1

51. møde

Fredag den 26. januar 2018 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af obligatoriske dansksprogede fag på de engelsksprogede uddannelser i Danmark.
Af Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsættelse 30.11.2017).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om navngivning af uddannelsesinstitutioner.
Af Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 05.12.2017).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for elevfordeling på gymnasierne.
Af Annette Lind (S), Marlene Borst Hansen (RV) og Jacob Mark (SF) m.fl.
(Fremsættelse 06.12.2017. Omtrykt).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Carolina Magdalene Maier (ALT) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 67 (Forslag til folketingsbeslutning om at give forældre beslutningskompetence til at udsætte deres børns skolestart).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Medlem af Folketinget Martin Henriksen (Dansk Folkeparti) m.fl. har meddelt mig, at han ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om at skrive den europæiske menneskerettighedskonvention ud af dansk lov.

(Beslutningsforslag nr. B 22).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?
Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 43:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af obligatoriske dansksprogede fag på de engelsksprogede uddannelser i Danmark.

Af Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsættelse 30.11.2017).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Det er uddannelses- og forskningsministeren. Værsgo.

Kl. 10:01

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Tak, formand. Vi skal i dag drøfte et beslutningsforslag om indførelse af obligatoriske dansksprogede fag på de engelsksprogede uddannelser i Danmark. Med forslaget ønsker forslagsstillerne at pålægge regeringen at sikre, at alle engelsksprogede videregående uddannelser med undtagelse af sprogfag, skal indeholde et dansksproget fag med en tilsvarende undervisning og prøve på dansk. Forslaget begrundes med, at antallet af engelsksprogede uddannelser og optaget på disse vurderes at være for højt, samt at engelsk fortrænger det danske sprog på uddannelsesområdet.

Jeg vil gerne starte med at understrege, at jeg deler forslagsstillerens optagethed, måske endda ligefrem bekymring, over udviklingen i antallet af udenlandske studerende på de engelsksprogede uddannelser. Jeg deler ikke mindst ønsket om at fastholde dansk som formidlings- og undervisningssprog, ja, videnskabeligt sprog, på vores videregående uddannelsesinstitutioner.

Det var bl.a. baggrunden for, at vi i foråret 2017 begrænsede optaget på engelsksprogede erhvervsakademier og professionsbacheloruddannelser. Det skete i forståelse med erhvervsakademierne og professionshøjskolerne og på baggrund af en analyse af området. Begrænsningen betød, at optaget i sommer var mere end 25 pct. lavere end året før på de engelsksprogede uddannelser. I forlængelse af denne opbremsning er vi nu i færd med at analysere udviklingen på de øvrige engelsksprogede videregående uddannelser, så vi får et samlet grundlag for at vurdere udviklingen på alle uddannelserne. Vi kigger bl.a. på, i hvilket omfang de udenlandske studerende bidrager til det danske arbejdsmarked efter studierne.

Selv om jeg altså med andre ord deler forslagsstillernes bekymring, ser jeg ikke nødvendigvis en generel indførelse af dansksprogede fag på alle engelsksprogede uddannelser som den bedste løsning for at ændre udviklingen. Der er usikkerhed om, hvad effekten af et sådant indgreb vil være. Det gælder både udviklingen i antallet af studerende på de engelsksprogede uddannelser og på indholdet af selve uddannelserne. Det er derfor vigtigt, at vi nærer eftertanken, at vi tænker os godt om. Der kan være gode grunde til at have engelsksprogede uddannelser og internationale studerende. Højt kvalificerede internationale studerende kan bidrage positivt til de danske videregående uddannelser og til det danske arbejdsmarked, ja, til Danmark som sådan.

Samtidig er der også fagområder, hvor vi i Danmark har behov for højt kvalificeret udenlandsk arbejdskraft, hvis vi skal beholde arbejdspladser herhjemme. Internationale studerende kan være med til at afhjælpe denne mangel på højt kvalificerede medarbejdere. I lighed med andre analyser viser de foreløbige resultater fra vores analyser, at effekten af internationale studerende i gennemsnit er positiv for de offentlige finanser. På den anden side er det jo ikke hensigtsmæssigt, eller for den sags skyld, hvis vi skal bevæge os længere ud end det blot og bart rationelle, heller ikke rimeligt, at flere af 70 pct. af de engelsksprogede studerende på nogle kandidatuddannelser har forladt landet inden for 2 år efter endt uddannelse.

Når analyserne er færdige, vil vi derfor fremlægge et udspil med en række initiativer, der tager sigte på at begrænse antallet af studerende på de engelsksprogede uddannelser, hvor der er for få studerende, der bliver på det danske arbejdsmarked efter studiernes afslutning. Det lægger sig i forlængelse af den reduktion af pladser på engelsksprogede uddannelser, på erhvervsakademier og professionshøjskoler, som jeg nævnte før, og som blev gennemført i fjor.

Jeg anerkender, at forslaget fra Dansk Folkeparti med stor sandsynlighed vil medføre en reduktion i antallet af studerende på engelsksprogede uddannelser, men det er også min vurdering og regeringens opfattelse, at forslaget vil have nogle utilsigtede konsekvenser. Regeringens forslag er derfor, at behandlingen af beslutningsforlaget indstilles og videre skridt afventer, at regeringen præsenterer sit udspil om de engelsksprogede uddannelser.

Kl. 10:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. En kort bemærkning. Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:06

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Ministeren nævner indledningsvis udfordringen med, at engelsk fortrænger dansk. Jeg vil gerne høre, om ministeren anerkender, at det på sigt vil blive et problem for det danske sprog, hvis alle uddannelser efter bachelorgraden bliver på engelsk – at man på de videregående uddannelser taler engelsk og det vil glide over i, at man også på virksomhederne taler engelsk, og at vi kan komme over i det, som Dansk Sprognævn kalder sprogenes dødsspiral, altså at det over tid faktisk bliver en reel trussel mod det danske sprog, hvis vi på de videregående uddannelser får engelsk ind som det primære sprog.

Kl. 10:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 10:06

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg vil svare på en lidt anden måde. Jeg vil sige, at for mig er det vigtigt, at det danske sprog også har udtryk, ord og vendinger, som dækker videnskabeligt arbejde, som dækker akademisk som det sprog, der anvendes – helt og fuldt. Og det skal vi sikre. Det skal vi

sikre. Der skal være danske udtryk, der skal være danske brugte udtryk, som skal være mindst lige så gode eller endda bedre end de tilsvarende engelske, og de skal anvendes på de akademiske studier, og de skal anvendes videnskabeligt.

Kl. 10:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 10:07

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er vi jo sådan set meget enige om. Men når man så ser på udviklingen, der viser, at over de sidste 10 år er 60 pct. af samtlige nye kandidatuddannelser blevet oprettet på engelsk, i 2015 blev ni ud af ti i nye kandidatuddannelser oprettet på engelsk, så betyder det for mig at se, at på sigt vil samtlige kandidatuddannelser foregå på engelsk. Hvordan vil ministeren så sikre, at vi samtidig på det niveau har begreber på dansk, som rent faktisk bliver brugt i den virkelige verden?

Kl. 10:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 10:08

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Min tanke er, at når regeringens analyser er færdiggjorte, er det en drøftelse, vi skal have, om, hvordan vi konstruktivt kan sikre, at det, vi begge sådan set er enige om, kan finde sted, men også at vi så også er enige om de politiske midler, vi kan anvende.

Kl. 10:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:08

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det. Ministeren nævner i sin tale, at der kommer et udspil fra regeringen om at håndtere dette problem. Kunne ministeren fortælle noget om, hvornår dette udspil forventes at blive færdigt, og løfte sløret for, hvad det kommer til at indeholde?

Kl. 10:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:08

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jamen altså, det vil jo komme, når analyserne er færdige, og de skulle meget gerne være færdiggjort i år. Så jeg taler ikke om en længere udsættelse. Det, det handler om, er sådan set at færdiggøre de analyser, der er, i forhold til de engelsksprogede og så få lagt en solid bund under det arbejde, som jeg opfatter der i virkeligheden er en fælles interesse for.

Kl. 10:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 10:09

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er dejligt at høre, at der er en fælles interesse. Betyder det så, at ministeren vil invitere Dansk Folkeparti over til nogle møder, når analyserne ligger klar, så vi eventuelt kan lave et fælles udspil?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 10:09 skal vi som et mindre land i verden, som købmandsnation med stærke videnskabelige traditioner, også kunne begå os på. Jeg mener sådan set ikke, at det ene udelukker det andet, og det er det, den her diskussion i realiteten handler om. Regeringens linje er på det punkt klar: Vi skal kunne begge dele.

Kl. 10:12

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg kan helt garantere for, at jeg vil drøfte det med Dansk Folkeparti. Jeg tror ikke, at jeg kan komme i tanker om et eneste tiltag, jeg har lavet, som jeg ikke har drøftet med specielt Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jens Henrik Thulesen Dahl. Så det kan jeg rolig svare ja til.

Kl. 10:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pernille Schnoor, Alternativet.

Kl. 10:09

Pernille Schnoor (ALT):

Tak. Ministeren nævner vigtigheden af, at man kan begå sig på dansk i universitetssammenhænge, på videregående uddannelser og i forskningssammenhænge, og at man kan de danske ord og fagtermer – sådan forstod jeg det. Jeg vil lige starte med at sige, at jeg selv har skrevet en ph.d. på dansk, og det var rigtig svært, for fagtermerne er på engelsk. Men jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren, om det vigtigste er, at vi kender de danske fagtermer, eller om vi har engelsk på et niveau, så vi kan begå os i forskningsmiljøer, f.eks. internationalt.

Kl. 10:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 10:10

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg synes, det er svært at svare på, hvad det vigtigste er. Nu skal jeg passe på, formand, men jeg erindrer, at det bl.a. var hr. Søren Krarup og nu afdøde Jesper Langballe, som brugte det udtryk, at dansk ikke skulle udvikle sig til blot at være et almuesprog. Det er jo prægnant og klart og tydeligt, men jeg forstår dybt indholdet af det, og jeg er enig i det. Der skal for et sprog som det danske være dækkende termer, og de skal kunne anvendes. Men derfra og så til at sige, at det ikke er lige så vigtigt, at vores forskere internationalt kan begå sig – det vil jeg nødig graduere. Jeg mener, at begge dele er uhyre vigtigt.

Kl. 10:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Pernille Schnoor.

Kl. 10:11

Pernille Schnoor (ALT):

Jeg har oplevet at sidde i forskningssammenhænge f.eks. i Frankrig, hvor de har gjort opmærksom på, at de simpelt hen ikke kan deltage internationalt, fordi deres niveau er så lavt på engelsk. Bekymrer det ikke ministeren, at vi kan komme derhen, hvor vi simpelt hen ikke kan indgå i de sammenhænge, hvis den slags forslag, som vi har her i dag, kommer igennem?

Kl. 10:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 10:11

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Jeg kan i hvert fald svare på regeringens vegne, at vores ambition ikke er at nedsætte engelskkundskaberne i Danmark. Det er det bestemt ikke, for engelsk er et verdenssprog, som er det gængse, og det

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til ministeren. Så går vi i gang med ordførerrækken, og det er fru Mette Reissmann, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

Formålet med det beslutningsforslag, som vi behandler i dag, er at dæmpe op for det sproglige domænetab, som er forbundet med det nuværende antal af videregående uddannelser på engelsk. Jeg tror, det er vigtigt at skille tingene ad, når det kommer til forståelsen af, hvad det er, der understøtter det danske sprog. Og når vi er ved det danske sprog, vil jeg gerne understrege, at Socialdemokratiet naturligvis støtter op om og gerne vil værne om det danske sprog, også op igennem hele vores uddannelsessystem.

Men jeg tror så også i den forbindelse, at det altså ikke gør gavn at pålægge de engelsksprogede uddannelser et obligatorisk dansksproget fag. Tværtimod vil det formentlig først og fremmest have negative konsekvenser for fagligheden inden for det enkelte område. Det siger sig selv, at fagligheden i undervisningen, dialogen i øvrigt og opgaveskrivningen, som man kan høre også fra tidligere spørgsmål her i forbindelse med behandlingen af nærværende beslutningsforslag, vil blive hæmmet, hvis det skal foregå på et andet sprog end det, som det normalt ville skulle foregå på. Jeg må bare sige, at uddannelsesindholdet og det faglige og akademiske niveau i hvert fald først og fremmest skal understøttes. Alt andet vil være spild af tid, og det vil også være spild af ressourcer.

Men samtidig er det naturligt, og jeg kan godt se, at der er en pointe i det, at vi anskuer antallet af de udenlandske studerende, der kommer til Danmark, og anskuer deres danskkundskaber meget mere bredt. Det vil jeg gerne anerkende. Så her rejser beslutningsforslagstillerne altså en vigtig diskussion, som vi deltager konstruktivt i. Vi har tidligere i andre fora diskuteret lige præcis det stigende antal udenlandske SU-modtagere, som kommer til Danmark. Her er det selvfølgelig afgørende, at vi ikke får flere udenlandske SU-modtagere, end vi har aftalt i SU-forligskredsen. I dag kan man jo så kigge på tallene og konstatere, at vi er ved at nå dertil, at vi i hvert fald grundigt skal diskutere, hvordan vi i det hele taget kan begrænse søgningen og tilstrømningen til Danmark.

Jeg ser også frem til, at regeringens analyser bliver offentliggjort, sådan at vi kan have en konstruktiv drøftelse på baggrund af resultaterne af, hvad vi så gør ved de problematikker, der måtte vise sig. Der deltager Socialdemokratiet naturligvis konstruktivt i det, såfremt vi bliver inviteret.

Udfordringerne skal under alle omstændigheder løses, og så kan vi begynde at diskutere, hvordan vi så sikrer, at flere udenlandske SU-modtagere efter endt studie bliver og tager et arbejde – for det vil Socialdemokratiet gerne have – og dermed i øvrigt giver tilbage til det danske samfund og bidrager til det danske fællesskab. Her er spørgsmålet om sprog afgørende. Der er ingen tvivl om, at det er afgørende med danskkundskaber, hvis det skal give mening at blive og arbejde efter endt uddannelse. Det danske sprog er afgørende for at kunne begå sig i det danske samfund, for at kunne forstå vores værdier og for overhovedet at kunne deltage i demokratiet på den måde, som vi synes de skal kunne.

Derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at de udenlandske studerende lærer sproget, mens de er her, parallelt med at de læser og tilegner sig faglige kundskaber. Ingen er tjent med de mange uden-

landske studerende, der i dag bare tager hjem efter endt uddannelse og arbejder i deres hjemlande. Det er en problematik, som vi er meget opmærksomme på, og som vi gerne deltager konstruktivt i at løse.

Men beslutningsforslaget med den ordlyd, det ligger med her på bordet i dag, vil først og fremmest have negative konsekvenser for fagligheden i uddannelsen, og det bekymrer Socialdemokratiet. Det ønsker vi ikke, og vi kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 10:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:16

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak, og tak for ordførertalen. Jeg kan jo høre på ordføreren, at vi er enige om, at der er et behov for at dæmme op for domænetabet på dansk, og jeg kan også høre på ordføreren – og jeg kunne også læse det i Altinget den anden dag – at ordføreren mener, det er vigtigt, at de udenlandske studerende lærer dansk for netop at kunne blive i Danmark. Derfor vil jeg egentlig gerne høre, om ordføreren er med på, at der skal stilles krav til udenlandske studerende om at lære dansk. Som det er i dag, er det et tilbud, som rigtig mange vælger ikke at tage imod, og i særdeleshed er det jo formentlig dem, der bare har tænkt sig at tage ud af landet igen, for hvad skulle de med det danske? Så er ordføreren med på, at vi får stillet krav om, at alle udenlandske studerende, der læser i Danmark, skal lære dansk?

Kl. 10:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:17

Mette Reissmann (S):

Vi er klart med på at diskutere, hvordan vi i højere grad får et større antal af de udenlandske studerende, der er i systemet i dag, og som også i fremtiden vil komme til Danmark, til at lære dansk. Der er ingen tvivl om, at det vil gøre dem til et langt bedre aktiv, mens de er på studiet, og i den tid, de skal være her. Et krav for overhovedet at kunne modtage SU er jo bl.a., at de arbejder i et vist antal timer, mens de er her, med henblik på at de skal blive her fremover, og at de hurtigere lader sig integrere i det danske samfund. Det kræver, at man kan dansk på et vist niveau. Så vi er meget interesseret i at diskutere, hvordan det kan lade sig gøre.

Kl. 10:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 10:17

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det var jo både et svar og ikke et svar. For jeg spurgte sådan set, om ordføreren fra Socialdemokraterne var med på at stille krav om, at de udenlandske studerende, der kommer hertil og får en uddannelse, skal lære dansk, mens de er her.

Kl. 10:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordføreren.

Kl. 10:18

Mette Reissmann (S):

Vi vil gerne være med til at diskutere, hvorledes sådan et krav i givet fald skulle udformes, og i øvrigt også, på hvilke institutioner det kunne være hensigtsmæssigt. Der er naturligvis en forskel på den

ene eller den anden uddannelsesinstitution og i øvrigt også uddannelsesniveau og på, hvor stor en fordel det egentlig vil være for den enkelte at skulle tilegne sig dansk. Der er jo forskel på, om man kommer herop og kun skal læse et semester eller to semestre, eller om man tager en fuld bachelor eller en fuld kandidat. Så det vil være afgørende for, hvorvidt vi overhovedet her fra talerstolen i dag kan sige, at vi er med på at stille krav. Men jeg tror, at jeg deler ordføreren fra Dansk Folkepartis bekymring, når det kommer til, om de lærer dansk, og hvorfor de ikke tager imod de her frivillige tilbud i det omfang, som vi ønsker de skal gøre.

Kl. 10:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 10:18

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak. Ordføreren sagde, at Socialdemokratiet gerne vil være med til at værne om det danske sprog, og det lyder jo godt. Kunne ordføreren løfte lidt af sløret for, hvilke konkrete tiltag man har på vej for at værne om det danske sprog?

Kl. 10:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:19

Mette Reissmann (S):

Vi har ikke nogen tiltag på vej med hensyn til at skulle værne om det danske sprog. Vi anerkender, at Danmark er et lille land, som dog har et åbent og internationalt udsyn mod verden, så selv om vi mener, at dansk er det primære sprog i Danmark – herom hersker ingen tvivl – så mener vi også, som ministeren var inde på, at engelsk er et verdenssprog, og at kompetencerne og kundskaberne til at kunne håndtere det engelske sprog såvel i skrift som i tale er nødvendige at have på et meget højt niveau for at kunne begå sig i alle de funktioner, som vi ønsker at personer, der uddannes på danske uddannelsesinstitutioner, skal kunne begå sig i.

Derfor er det klart, at der, ligesom Alternativets ordfører også tidligere har gjort opmærksom på, altså er visse fagområder, hvor det er særdeles vanskeligt alene at skulle tale dansk – det vil være helt naturligt at skulle inddrage engelske udtryk eller måske andre udenlandske udtryk inden for det fag, som man nu beskæftiger sig med og er uddannet inden for.

Men hvad angår, om vi skulle have særskilte initiativer til at værne om det danske sprog, så er det ikke noget, der ligger på tegnebrættet i denne sammenhæng.

Kl. 10:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 10:20

Alex Ahrendtsen (DF):

Altså, det er jo lidt sjovt, at man får et spørgsmål om det danske sprog, og så begynder man at tale om, hvor vigtigt det er at tale engelsk.

Ordføreren siger også, at man ikke har noget på tegnebrættet for øjeblikket – var det så ikke på tide at få noget på tegnebrættet, når man gerne vil værne om det danske sprog? Hvis Socialdemokratiet har brug for hjælp, vil Dansk Folkeparti gerne hjælpe; vi har lidt erfaring med det og brænder også for det, og vi er her for at hjælpe – også Socialdemokratiet.

Kl. 10:20

Kl. 10:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 10:20

Kl. 10:24

Mette Reissmann (S):

Vi står her i dag for at diskutere et beslutningsforslag, som set med Socialdemokratiets øjne indeholder forskellige risici i forhold til at bringe fagligheden og det akademiske niveau ned på et lavere niveau, end Socialdemokratiet kan støtte op om. Det er det, vi diskuterer her i dag. Vi diskuterer ikke, hvorvidt jeg skal komme med forslag om, hvorledes vi skal værne om det danske sprog.

Det danske sprog tales som det primære sprog, og det holder vi fast ved, og det vil vi gerne værne om, men vi anerkender bestemt også, at der er en faglighed inden for visse uddannelsesområder, som man er nødt til at holde i hævd ved hjælp af udenlandske udtryk.

Kl. 10:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mads Fuglede, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Mads Fuglede (V):

Tak for ordet, formand. Med dette forslag ønsker Dansk Folkeparti at sikre, at alle engelsksprogede videregående uddannelser med undtagelse af sprogfag skal indeholde et dansksproget fag med tilsvarende prøve på dansk. Denne ordning skal ifølge Dansk Folkeparti imødegå det problem, at engelsk fortrænger dansk på uddannelsesområdet.

Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, udspringer forslaget af en mere overordnet bekymring for udviklingen i antallet af udenlandske studerende i Danmark, og jeg vil gerne understrege, at vi i Venstre i den grad deler den bekymring. Når man ser eksempler på, at flere end 70 pct. af de engelsksprogede studerende på nogle kandidatuddannelser har forladt Danmark inden for 2 år efter endt uddannelse, så er det tydeligt, at det nuværende system ikke fungerer efter hensigten, og det skal vi selvfølgelig arbejde på at få løst.

Men som ministeren også fremhævede, er vi i Venstre ikke sikre på, at en generel indførelse af dansksprogede fag på alle engelsksprogede uddannelser er det bedste middel til at bremse den udvikling. Vi har eksempelvis ikke klarhed over, hvilken effekt forslaget vil have i forhold til udviklingen i antallet af studerende på engelsksprogede uddannelser.

Jeg var på DTU den anden dag, hvor vi fra ledelsens side hørte, at man var meget nervøs for, at mange af de udenlandske studerende, som bliver uddannet der, hvoraf rigtig mange jo bliver i Danmark bagefter, ville uddanne sig et andet sted. Som vi ved, er et samfund, der ikke er i stand til eksempelvis at fastholde ingeniører, ikke et velfungerende samfund, så derfor vil vi have en balance i det her og ønsker at afvente det analysearbejde, der i øjeblikket pågår i Uddannelses- og Forskningsministeriet – et analysearbejde, der skal munde ud i et udspil med gennemarbejdede løsningsforslag til, hvordan vi mest effektivt understøtter, at engelsksprogede uddannelser i højere grad er målrettet det danske arbejdsmarked, så udenlandske studerende bliver og bidrager til det danske samfund.

Vi deler altså med andre ord forslagsstillernes bekymring, men ønsker at afvente et udspil fra ministeriet. Vi støtter derfor ministerens indstilling om, at behandlingen af forslaget indstilles.

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er jo ikke så overraskende udtalelser. Men mens vi nu venter på redegørelsen, så vi kan få nogle fakta derfra, så vi kan komme videre, vil jeg egentlig gerne høre, om ordføreren ikke er enig i – i forhold til det, som Dansk Sprognævn benævner som sprogenes døds-spiral, som handler om, at man har et domænetab på de højere uddannelser, at man faktisk, som vi også diskuterede her tidligere med ministeren, ikke har danske begreber og ikke har dansk som det naturlige sprog – at vi bliver udfordret, når vi nu kan se, at over de sidste 10 år er 60 pct. af samtlige nye kandidatuddannelser udbudt på engelsk. Og i 2015 var det ni ud af ti, dvs. 90 pct. Så jeg kan godt se en udvikling, hvor vi lige om lidt har samtlige kandidatuddannelser på engelsk. Det vil sige, at vi kan risikere at stå i en situation, hvor alt over bachelorniveau foregår på engelsk.

Er det ikke en reel udfordring for det danske sprog på de videnskabelige områder – og dermed en udfordring for det danske sprog generelt?

Kl. 10:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:25

Mads Fuglede (V):

Jeg deler den bekymring. Det er vigtigt, at dansk fastholdes som ikke bare et sprog, der tales blandt borgerne på gaden, men også som et sprog, man kan begå sig videnskabeligt på. Og jeg deler også den bekymring, at hvis et dominant forskningssprog som engelsk er det eneste, man har, jamen så fortrænger det en udvikling af danske termer på de her områder. Så der skal være den balance.

Men balancen skal bare ikke laves på den facon, at vi ender med at lave et forslag, der skader os, som jeg nævnte før, ved eksempelvis at udenlandske studerende på DTU fravælger en uddannelse i Danmark, når vi bliver et rigere samfund af, at de er her.

Men jeg deler fuldstændig bekymringen om, at dansk ikke har en stærk nok videnskabelig fundering, hvis vi ikke er meget opmærksomme på, at det bliver fortrængt af et andet dominant forskningssprog.

Kl. 10:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 10:26

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Men det vil sige, at ordføreren deler bekymringen om, at det fortrænger dansk. Hvis det her, i mine øjne, lille og forsigtige forslag om, at man skal have en lille smule dansk og lære lidt dansk, ikke kan komme igennem, hvordan vil ordføreren så sikre, at vi imødegår, at engelsk bliver det dominerende sprog, at engelsk simpelt hen overtager på de højere videnskabelige niveauer?

Hvordan kan vi sikre, at vi stadig væk har et levende dansk sprog, så det ikke bare er noget, vi finder på og skaber ved siden af, men at det faktisk er et levende sprog, også på højt videnskabeligt niveau?

Kl. 10:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Mads Fuglede (V):

Jeg kommer nok lidt til at gentage mig selv, for jeg er jo enig i, at det skal vi gøre noget ved. Men jeg vil ikke løbe foran det analysearbejde, der foregår i ministeriet, eller hos ministeren for den sags skyld, det er helt sikkert ikke populært.

Men når vi har det, så er det, som Dansk Folkeparti rejser som problem, noget, vi i Venstre ønsker at se på og hjælpe med til at løfte. Og når vi har analysearbejdet på plads, må vi jo sætte os sammen og lave en arbejdsangang for, hvordan vi kan få løst det problem.

Kl. 10:27

Kl. 10:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er ikke flere kommentarer. Fru Eva Flyvholm, Enhedslisten.

Kl. 10:28

(Ordfører)

Eva Flyvholm (EL):

Mange tak. Fra Enhedslistens side kan vi ikke støtte det her forslag om at indføre tvungne danske eksamener på engelsksprogede fag. Jeg mener simpelt hen, at skolerne selv må vurdere, hvordan det giver bedst faglig mening at indrette undervisningen, og det er også mit indtryk, må jeg sige, at man på de engelsksprogede uddannelser faktisk lægger rigtig meget vægt på, at der f.eks. bliver brugt de danske fagudtryk, der gør, at man både kan gå ind på en dansksproget og en engelsksproget arbejdsplads efterfølgende, og det er naturligvis meget vigtigt. Jeg vil også sige, at det er min oplevelse, at det i høj grad bidrager til det danske samfund, at vi har udenlandske studerende, på samme måde som jeg også synes, at det er meget vigtigt, at man som dansk studerende har mulighed for at komme til udlandet og studere. Det har jeg også selv benyttet mig af og været meget glad for.

Men det her forslag sigter, sådan som jeg læser det, jo især mod at blokere, at der kan komme helt så mange udenlandske studerende, fordi man – kan man sige – opsætter en barriere med nogle dansksprogede eksamener på de engelsksprogede fag. Det tænker jeg umiddelbart ikke vil være et problem for en dansk studerende, og det vil heller ikke løse det, at der er engelske fag, at der bliver lagt noget dansk ind, men det vil jo være en udfordring for udenlandske studerende, der ikke kan komme ind, og der må jeg sige, at jeg sådan set deler bekymringen for, at der er en skævhed i, at så mange studerende fra EU-landene også skal have SU i Danmark, hvilket jeg ved at Dansk Folkeparti er meget optaget af. Jeg er sådan set enig i, at der kan være noget dér, der er værd at diskutere, men der synes jeg man burde tage den reelle diskussion af, om ikke der er et problem med EU-reglerne, og hvad der er Danmarks muligheder for at gå imod dem på det her område, i stedet for at lave sådan noget, som jeg opfatter som lidt klamphuggeragtige afledninger, for at få løst det problem, som jeg forestiller mig er det, som ordføreren er optaget af.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg skam synes, at beskyttelsen af det danske sprog er meget, meget vigtig. Det er klart, at vi som et lille sprogområde også er nødt til at gøre noget særligt for f.eks. at støtte udviklingen af ordentlig faglitteratur på dansk. Det er noget af det, jeg synes er meget vigtigt, og det er klart, at det må vi putte nogle midler i. Vi skal sikre, at der er en god danskundervisning, man har mulighed for at få. Vi skal også tænke i hele det kulturelle, kan man sige, altså hvordan vi sikrer, at der er en stærk kultur, både hvad angår skønlitteratur, film og andet på dansk, som støtter op om, at vores sprog bliver ved med at være levende og blive brugt.

I forhold til spørgsmålet om, at udenlandske studerende også skal blive dygtige til at tale dansk og bruge det danske sprog, tror jeg at noget af det, vi tit hører rundtomkring fra universiteter og professi-

onshøjskoler osv., jo også handler meget om, at man kommer ind i samfundet, og der er helt sikkert nogle måder, man kan bakke op om at få stærkere studentermiljøer på, hvor danske og udenlandske studerende lærer hinanden bedre at kende og også snakker dansk i fritiden. Det synes jeg er en vigtig diskussion.

Kl. 10:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en kommentar. Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 10:31

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak, og tak for talen. Vi er jo helt enige om udfordringen med EU, og at der er nogle ting, der kunne laves om dér. Men det er så ikke det primære her i dag. Det primære for os er faktisk det danske sprog, og jeg kan jo også høre, at ordføreren sådan set er enig i, at der er udfordringer, og at vi skal gøre noget for at sikre det danske sprog. Det, vi diskuterer i dag, er så de videregående uddannelser, hvor jeg i hvert fald kan se der er en udvikling, der jo siger, at på kandidatuddannelsen bliver en større og større andel kun engelsksproget. Så jeg vil gerne høre, om ordføreren ikke er enig i, at det er en udfordring for det danske sprog, at det giver et domænetab, og at det efter Dansk Sprognævns beskrivelser lidt fører ind i et dødens gab for det danske sprog, hvis videregående uddannelser på det høje niveau kun foregår på engelsk.

Kl. 10:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:32

Eva Flyvholm (EL):

Jo, hvis man når til en situation, hvor videregående uddannelser i Danmark kun foregår på engelsk, så er det klart, at jeg også mener, at det er et problem. Det er efter min opfattelse bare slet ikke der, vi er endnu. Jeg synes, det er naturligt nok, at nogle uddannelser foregår på engelsk, og jeg kunne faktisk godt tænke mig at spørge ordføreren om noget. En ting er, at mange uddannelser bliver udbudt på engelsk, som ordføreren peger på, men hvor stor en andel af de studerende i Danmark tager rent faktisk en kandidatuddannelse på engelsk?

Kl. 10:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 10:33

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er jo en udvikling, der vil gøre, at det bliver man nødt til. Når ni ud af ti nye kandidatuddannelser i 2015 kun er udbudt på engelsk, så er det jo ikke en mulighed at tage uddannelsen på dansk inden for mange retninger, og det vil i mine øjne uvægerligt føre til, at man jo så heller ikke kan tale videnskabeligt på dansk, i og med at det ikke er det, man bruger ti hverdag. Er ordføreren ikke enig i, at når ni ud af ti – på sigt måske ti ud af ti – kandidatuddannelser bliver udbudt kun på engelsk, så bliver det en udfordring og et problem for det danske sprog?

Kl. 10:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:33

Eva Flyvholm (EL):

Jo, igen, hvis der er tale om, at der kun er mulighed for at tage en uddannelse på engelsk, så mener jeg også, at der er en problemstil-

ling. Men er det korrekt forstået, at det her kun er på engelsk? Altså, er det ikke nærmere sådan, at der på en lang række uddannelser faktisk er mulighed for både at læse kandidaten på dansk og engelsk?

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Henrik Dahl, Liberal Alliance.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Henrik Dahl (LA):

Tak for ordet. Med det forslag, vi behandler, vil forslagsstillerne pålægge regeringen at ændre reglerne, så der altid er et dansksproget fag med dansk eksamen på engelsksprogede videregående uddannelser. Jeg vil godt sige med det samme, at jeg er meget skeptisk over for den anglicisering, der i det seneste årti eller halvandet har fundet sted inden for de videregående uddannelser. Jeg er også bekendt med og jeg anerkender de argumenter om domænetab, som Dansk Sprognavn har fremført.

Når jeg til det yderste er skeptisk over for angliceringen, er det, fordi den som regel ikke indebærer, at der bliver talt engelsk ved de videregående uddannelser, men at der bliver talt en slags pidgin. Jeg kan godt acceptere, at mange forelæsere og studerende har en tung accent, det kan ikke være anderledes, hvis de har lært at tale engelsk efter barndommen. Jeg synes, det er langt værre, at man ofte taler med et begrænset ordforråd, at man taler med dårlig grammatik, at man taler med mange danismer, at man anvender forkert terminologi, at man anvender forkerte såkaldte idiomer, altså faste vendinger i sproget, eller at man taler helt uden de idiomatiske udtryk, som kendetegner den flydende beherskelse af et sprog. Det lyder skrækkeligt i den indfødtes øre, og det hæmmer forståelsen, når man taler sammen. Så der er altså nok at tage fat på, men som forslaget ligger, kan vi ikke støtte det. Det griber for meget ind i universiteternes selvstyring til, at vi umiddelbart finder det acceptabelt.

Men jeg vil godt sige noget, og jeg vil sige det så alvorligt og så oprigtigt, som jeg kan. Jeg og vi vil gerne være med til, at spørgsmålet om pidgin versus engelsk bliver undersøgt nøjere. Jeg kan jo selvfølgelig ikke have nogen indvendinger imod, at folk taler pidgin i det offentlige rum, men det hører ikke hjemme på højere læreanstalter, og slet ikke, hvis det bliver markedsført som engelsk, fordi det jo så er en falsk varebetegnelse. Jeg håber, vi kan få gjort noget ved brugen af pidgin ved de højere læreanstalter, og jeg tror sådan set også, at det vil løse nogle af de problemer, der har udløst beslutningsforslaget. Men lige sådan som det er formuleret her, kan vi ikke bakke op om det.

Kl. 10:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 10:37

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Jeg er jo glad for, at ordføreren udtrykker en bekymring for angliceringen, og jeg er sådan set også fuldstændig enig i pidginbeskrivelserne, altså at det selvfølgelig er en udfordring, at hvis det skal foregå på engelsk, skal det også foregå på engelsk og på et ordentligt engelsk. Ellers bliver niveauet jo ikke i orden.

Men jeg hører også, at ordføreren anerkender Dansk Sprognavns beskrivelse af udfordringen sprogligt, og derfor vil jeg gerne høre, om ordføreren ikke også anerkender, at vi står over for en udfordring. Og jeg vil også gerne vide: Hvis ordføreren ikke vil være med til det her forslag, hvordan tænker ordføreren så at vi kan komme videre ud ad den vej og sikre, at vi ikke får et domænetab, som på sigt bliver en udfordring for det danske sprog?

Kl. 10:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo.

Kl. 10:38

Henrik Dahl (LA):

Jeg tror, vi kan komme et stykke af vejen ved at sige, at vi ikke vil have uddannelser på pidgin. Jeg tror, at det vil sætte en stopper for mange ting.

Men der er jo tale om et ægte dilemma, som er alvorligt, og som jeg håber at vi kan bevæge universiteterne til at interessere sig for. Louis Hjelmslev skrev om sprogteoriens grundlæggelse på dansk i 1943, og den slog jo an internationalt. Det var acceptabelt at have den form for faglighed i 1940'erne. Det er nok svært i dag, må vi jo erkende, samtidig med at det er meget vigtigt, at der bliver skrevet på dansk, og at det bliver holdt i live.

Så vi står med et stort dilemma, som jeg gerne vil være med til at vi tager fat på. Men jeg synes også, at læreanstalterne skal have indflydelse på, hvordan vi griber det an.

Kl. 10:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Jens Henrik Thulesen Dahl. Værsgo.

Kl. 10:39

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan være meget enig i, at vi skal gøre det i en dialog, for det skal selvfølgelig også være håndterbart for uddannelsesinstitutionerne. Men når vi står i en situation, hvor vi kan se, at i 2015 blev ni ud af ti nye kandidatuddannelser kun udbudt på engelsk, står vi for mig at se over for et problem, der sådan eskalerer og kommer meget hurtigt. Og rent videnskabeligt kan jeg da godt forstå hvis man på en uddannelsesinstitution tænker: Det er sådan set nemmest, at nu taler vi engelsk, hvis vi så ellers gør det på et ordentligt niveau, for det gør også, at vi kan have kommunikationen ude i verden – alting bliver bare meget nemmere.

Men hvis man går ind på den tankegang og ikke stiller krav om, at der skal være et levende dansk, også på de her videnskabelige områder, så tror jeg ikke, vi kommer nogen vegne. Og derfor vil jeg gerne høre, om ordføreren parti ikke vil være med til, at vi sikrer, uanset hvad uddannelsesinstitutionerne mener, at der fortsat er uddannelser på dansk på alle områder.

Kl. 10:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:40

Henrik Dahl (LA):

Jamen pointen er jo, at angliceringen af en blanding af pop og fornuft, og alt det her pop skal vi selvfølgelig have ud – det er jeg da fuldstændig enig i. Men der er også nogle steder, hvor det er rigtig fornuftigt. Så den store sådan snuptagsløsning tror jeg ikke jeg kan stå og præsentere her, men jeg anerkender udfordringen. Og sådan på det helt personlige plan får jeg myrekryb af alt det her pop, der også er forbundet med angliceringen. Men snuptagsløsningen ligger ikke lige for.

Kl. 10:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Marie Krarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:40

Kl. 10:43

Marie Krarup (DF):

Tak. Jeg synes, det er dejligt at høre ordføreren angribe den manglende kvalitet i uddannelsen, når man taler pidginengelsk. Det er virkelig, virkelig rart at høre, for der er mange folk, der tror, at man kommer op på et højere niveau, når man behersker engelsk. Men man behersker ikke engelsk. Det er et lavt kvalitetsniveau, vi får.

Men det, jeg ikke hørte ordføreren sige, og som jeg synes er et absolut lige så væsentligt argument, er, at vi har en national forpligtelse til at passe på vores eget sprog. Der er ikke andre end danskere, der taler dansk her i verden. Hvorfor kan vi acceptere, at universiteter ser helt bort fra den nationale forpligtelse over for det danske sprog, og at de i deres interesse i at tiltrække kunder i butikken har svigtet det danske sprog? Jeg vil gerne høre, om den argumentation er ligegyldig efter ordførerens mening.

Kl. 10:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:41

Henrik Dahl (LA):

Det er at lægge mig ord i munden, hvis man konstruerer tingene på den måde, at jeg finder de her problemer ligegyldige. Jeg synes, det er meget vigtigt, at der bliver skrevet på dansk, og jeg synes i øvrigt, at den danske skriftlighed er nødlidende. Jeg har været censor ved universiteterne i mange år. Det er forfærdeligt, som der skrives dansk selv på kandidatuddannelserne. Jeg er måske nok bare sådan lidt mere middle of the road – for nu at bruge et engelsk udtryk, som er et idiom, som er korrekt – men jeg anerkender problemet, og jeg håber, at vi kan gå sammen om at finde nogle løsninger.

Kl. 10:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg er helt sikker på, at fru Marie Krarup kan genkende det. Værsgo.

Kl. 10:42

Marie Krarup (DF):

Undskyld. Jeg synes jo, at ordføreren med sit brug af engelsk her kom til at røbe, at han allerede føler, at vi har tabt kampen. Det mener jeg ikke er et acceptabelt standpunkt. Vi er selvfølgelig nødt til at gøre noget, og det her er et konkret, fornuftigt og gennemtænkt forslag, som vil ændre tiltrækningskraften i uddannelserne, sådan at man i højere grad får folk på de højere uddannelser, der faktisk er interesserede i at lære at beherske dansk. Og det er at tage den nationale forpligtelse alvorligt, som jeg slet ikke hører ordføreren tage alvorligt. Ordføreren mener åbenbart, at vi har tabt kampen, så pyt med det.

Kl. 10:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:43

Henrik Dahl (LA):

Min første advarsel mod at lægge mig ord i munden hjalp åbenbart ikke, så jeg må en gang til bede om, at man ikke lægger mig ord i munden. Det er et problem, og det er en udfordring, og der er mange dilemmaer i angliceringen. Jeg vil meget gerne være med til at arbejde med dem. Den snu-tagsløsning, som bliver præsenteret her, tror jeg mindre på, men jeg anerkender problemet, og jeg vil gerne arbejde videre med det.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er der ikke flere korte bemærkninger, og vi skal have en ny ordfører. Fru Pernille Schnoor, Alternativet. Værsgo.

Kl. 10:43

(Ordfører)

Pernille Schnoor (ALT):

Tak. Jeg kan ikke lade være med lige at starte med at bemærke, at den tidligere ordfører brugte næsten hele sin taletid til at tale om pidgin, som jo nok er et udtryk, som rigtig mange mennesker, der sidder foran fjernsynet, der ikke begår sig på de akademiske områder osv., ved hvad er, og det må vel også kaldes en angloficering, som ordføreren brugte så meget tid på at tale om at der er for meget af. Måske kan vi også lave et beslutningsforslag om ikke at tale alt for meget klansprog, altså tale alt for meget akademisk sprog i forskellige sammenhænge. Det kunne måske også være interessant, synes jeg.

Vi kan i hvert fald ikke støtte det her beslutningsforslag, og det er grundlæggende, fordi vi synes, at vi i forvejen blander os alt for meget her i salen i de forskellige uddannelsers virke. Vi lever i en global verden, som vi jo har talt om i dag, og en del af forsknings- og lærebogslitteraturen er på engelsk og har længe været på engelsk, og det er naturligt, og det er værdifuldt. Dansk Industri og Danske Universiteter har kritiseret forslaget, for de har udtalt, at det vil være et benspænd i kampen om de dygtigste internationale talenter og til skade for dansk økonomi og forskning. Det er vi så, som man kan høre, enige i, og vi tror også, at de regler, som forslagsstillerne ønsker, vil skræmme mennesker væk, og det er den forkerte vej at gå.

Når uddannelser udbydes internationalt og på engelsk, er det jo, fordi det kan medvirke til at skabe attraktive studiemiljøer, der tiltrækker både udenlandske og danske studerende, og det medvirker til at øge de studerendes udsyn og kompetencer både fagligt, kulturelt, sprogligt og dannelsesmæssigt. Uddannelser på engelsk kan bidrage til, at de færdige kandidater har de nødvendige forudsætninger, herunder engelskkundskaber, for at kunne begå sig i et internationalt samfund på et internationalt arbejdsmarked, i internationale studiemiljøer, i udvekslingssammenhænge osv.

Så i forlængelse heraf vil jeg påpege, at forskningens verden jo i høj grad er internationaliseret og forskning på engelsk er en forudsætning for, at man kan indgå i internationale netværk, herunder også for at kunne tiltrække internationale forskningsmidler. Men vores hovedårsag og begrundelse for at sige nej tak er, at vi synes, at man blander sig alt for meget i det selvstyre, som de videregående uddannelser skal have.

Kl. 10:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:46

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Det lyder jo vældig, vældig internationalt. Jeg tænker, at lige om lidt kunne det jo være, at der kom et forslag om, at vi skulle have engelsk som concernsprog i Danmark, for så var det meget nemmere. Så kunne vi sådan set bare deltage alle steder.

I et tidligere spørgsmål sagde ordføreren, at hun selv havde lavet en ph.d., som jeg forstod det, på dansk, hvor det havde været en udfordring at finde begreberne, fordi begreberne ikke fandtes på dansk. For mig udstiller det jo det dilemma og det problem, vi faktisk står med, at så meget forskning, så meget på de videregående uddannelser foregår på engelsk, at dansk får det svært, så det faktisk bliver svært at arbejde og have et levende dansk på de enkelte områder. Der vil jeg gerne høre, om ikke ordføreren er enig i, at det faktisk kan blive et problem for det danske sprog, hvis vi ikke gør noget.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:47

det ville være et problem. Men problemet, som ordføreren fra LA påpeger omkring det her halvt engelsk, halvt dansk, er netop, at vi jo ikke går rundt på forskningsgangene og taler engelsk med hinanden. Vi taler jo dansk. Og derfor får man jo ikke bygget det der sprog op, så vi taler native - nu bruger jeg også et engelsk udtryk - vi taler jo ikke indfødt engelsk, når vi står og underviser. Hvis vi gik rundt på gangene og alle sammen talte engelsk, ville vi sikkert blive rigtig, rigtig gode i undervisningen, som hr. Henrik Dahl gerne vil have at man skal være.

Kl. 10:51

Pernille Schnoor (ALT):

Jeg valgte bevidst at skrive min ph.d. på dansk, fordi jeg også mener, at der formidlingsmæssigt skal være forskning, der foregår og formidles på dansk. Så det var jeg helt bevidst om, og jeg tror, at jeg var en af de eneste, der - nærmest i årtier - havde skrevet en ph.d., i hvert fald inden for det område, på dansk.

Jeg tror, at Dansk Folkeparti kæmper en meget stor kamp, for jeg tror ikke, at Dansk Folkeparti kan ændre på, at sproget i universitetsverdenen i forbindelse med forskning og tidsskriftsartikler altså er engelsk. Det tror jeg ikke at Dansk Folkeparti kan få ændret på. Det gør altså, at man er stærkt begrænset, hvis man primært synes, at det danske er det vigtigste at arbejde med. Vi når nok aldrig dertil, hvor alle uddannelser på videregående niveau er på dansk. Det er jo klart, for der er heldigvis stadig væk et par sprogfag tilbage på universiteterne, selv om de fleste er forsvundet. Men jo, selvfølgelig skal der være noget på dansk, men sproget er engelsk på tværs af internationale forskningsmiljøer, og det tror jeg ikke at Dansk Folkeparti kan ændre på med det her forslag.

Kl. 10:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 10:48

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Vi håber jo, at vi kan skubbe til en udvikling. Jeg tænker, at i hvert fald herinde skulle vi da gerne have en vis indflydelse på, hvordan det går i Danmark. Det, jeg hører ordføreren sige, er egentlig, at vi lige så godt kan opgive og sige, at på de videregående uddannelser, og når det kommer til forskningen, er sproget engelsk. Problemet er så bare for det danske sprog, at når man taler med Dansk Sprog-nævn, så siger de, at det, der er afgørende, er, at man jo også har et levende sprog på de højeste videnskabelige niveauer, fordi det smitter af på den måde, dansk virker på i hele Danmark, og vi ønsker altså ikke, at dansk skal ende som et almuesprog, som det tidligere blev nævnt. Vi ønsker faktisk, at dansk skal være et levende sprog på alle niveauer. Jeg hører, at ordføreren egentlig lidt fortryder at have skrevet på dansk, for det var der ingen andre der gjorde. Skal der ikke altid være nogen, der forsker og udgiver og kan tale om deres forskning på dansk?

Kl. 10:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:49

Pernille Schnoor (ALT):

Jeg elsker at lave benspænd for mig selv, så jeg fortryder på ingen måde, at jeg skrev den på dansk - slet ikke. Det synes jeg bare var en kæmpestor udfordring. Jeg siger bare, at det er svært, fordi forskningssproget er engelsk. Selvfølgelig skaber det nogle begrænsninger, hvis man skriver sin ph.d på dansk, for så vil den jo ikke på samme måde kunne bruges i international sammenhæng, medmindre man oversætter den til engelsk.

Jeg tror ikke, at vi når dertil, hvor Dansk Folkeparti er på vej hen. Jeg synes hellere, at Dansk Folkeparti skulle diskutere, at der er flere gymnasier, hvor det hele kun foregår på engelsk. Vi har i hvert fald en international studentereksamen, og hvis vi nu begyndte alle sammen at tale engelsk i folkeskolerne og på gymnasierne, så synes jeg,

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Marie Krarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:51

Marie Krarup (DF):

Jeg kan ikke lade være med at reagere, når ordføreren kalder det benspænd at skrive en universitetsopgave på dansk. Det synes jeg er en meget sørgelig holdning at have til sit modersmål, og det er meget sørgeligt, at man som politiker ikke ønsker at være med til at give andre danskere den frihed, det er at kunne bruge sit modersmål og udvikle det, sådan at det ikke bliver truet på længere sigt og bliver fortrængt fra forskningsverdenen. Så det er bare en kommentar til, at det var en meget sørgelig holdning at høre udtrykt der.

Kl. 10:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:51

Pernille Schnoor (ALT):

Jeg kan på samme måde sige, at jeg synes, det er meget sørgeligt, at man ønsker at bidrage med den detailstyring her i Folketingssalen, og at man mener, man er klogere end mennesker, der sidder og arbejder med uddannelser hver dag ude på universiteter og andre videregående læreanstalter. Der synes jeg vi altså også må have lidt respekt for, at der sidder mennesker og arbejder med det her, og som ved mere om det, end vi gør.

Kl. 10:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Marie Krarup.

Kl. 10:52

Marie Krarup (DF):

Vi siger, at vi har en interesse i at fastholde det danske sprog. Det er det, der er afgørende for, at alle danskere kan blive ved med at bruge det, som er deres modersmål, og som giver den frihed, som det er at have et modersmål, som man behersker hundrede procent. Det danske sprog kan ikke klare en markedsøkonomisk konkurrence med de store verdenssprog, det er da klart, og derfor er man nødt til at gøre noget ekstra, og det er det, vi som ansvarlige politikere er villige til at gøre for at fastholde dansk som et sprog, der kan bruges på alle niveauer i det danske samfund, også på de højere uddannelser.

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:53

Pernille Schnoor (ALT):

Når man vil gå ind og gribe ind i, hvordan man skal fylde indhold og struktur, og hvad man skal gøre på de enkelte uddannelsesinstitutioner, må det være, fordi man er klogere på, hvordan man gør det på den bedste måde, og der mener vi altså, at vi detailregulerer alt for meget herinde, og at vi blander os i alt for meget herinde. Som jeg

sagde før, tror jeg ikke, at det er så stort et problem. Jeg kunne forstå det, hvis vi var begyndt kun at undervise i engelsk i folkeskolen og på gymnasierne, men det er klart, at i en forskningsverden er det utrolig vigtigt, som også ordføreren for Liberal Alliance påpegede, at man kan undervise i f.eks. engelsk på et højt niveau, og det kræver altså, at man taler engelsk dagligt, vil jeg næsten sige, for at man kan det. Og det er jo et problem, at man ikke gør det, og derfor får man så den form for undervisning, som hr. Henrik Dahl fremførte lige før, og som også finder sted i Danmark.

Kl. 10:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er der ikke flere bemærkninger. Fru Sofie Carsten Nielsen, Det Radikale Venstre.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Vi er jo et lille land med et lille sprog, som flere også har gjort opmærksom på. Det er et fantastisk og rigtig dejligt sprog, der udspringer af en fin sproglig kultur og en helt særlig fin historie. Der er ingen tvivl om, at vi skal passe på vores sprog, at vi skal dyrke det, vi skal støtte det, og vi skal invitere tilrejsende til Danmark ind i vores sprog og alle dets finurligheder i rødgrød med fløde-kategorien, men også i hele den fine historie, det har. Vi skal jo selvfølgelig invitere mennesker ind i H.C. Andersens, i Benny Andersens, i Suzanne Brøgger, i Tove Ditlevsens, i Michael Strunges, i højskole-sangbogens og i Shit & Channels sprog, altså i alt det, der findes. Det skal vi dyrke, og her kunne vi nok, tror jeg, gøre mere for også at invitere bl.a. udenlandske studerende ind i vores land og ind i vores kulturarv og i vores sprog. Det kunne vi nok gøre bedre, bl.a. med mere støtte til kulturen, til højskolerne, til litteraturen og måske også sprogudviklingen, støtte sprogbevarelsen af dansk, også på videnskabeligt niveau.

Jeg synes, det mest oplagte ville være at bede de videregående uddannelser om at sætte sig sammen og give deres bud på, hvordan vi bedst udvikler og værner om sproget hos dem. Men som jeg læser det her forslag, handler det om at tvinge de videregående uddannelser til at indføre dansksprogede fag på uddannelser, der er tilrettelagt på engelsk, og jeg er fortsat i tvivl om, hvorvidt målet her er at sortere flere fra, altså at der skal komme færre udenlandske studerende, eller måske er det bare et delmål af det. I så fald er jeg uenig i det. Jeg ser ikke de udenlandske studerende som en trussel for hverken Danmark eller for danske uddannelsesinstitutioner. Jeg ser det som en stor fordel for Danmark, at vi kan tiltrække udenlandske studerende, både for vores egne studiemiljøer og i forbindelse med udveksling af vores uddannelser, helt på samme måde, som når vi ønsker, at mange og gerne mange flere danske studerende tager til udlandet for at studere i en periode.

Jeg ser det faktisk også som en fordel, at danske studerende kan begå sig på et højt niveau på engelsk, hvis de tager de her uddannelser tilrettelagt på engelsk, og ikke mindst selvfølgelig – og det har været en grundig del af debatten – at dansk forskning kan deles med hele verden, for forskning skal pr. definition være grænseoverskridende for at virke og for at kunne være med til at fremme de løsninger rundtomkring, vi gerne vil have. Viden skal deles. Så jeg synes, vi skal bruge kræfterne på noget af det, jeg sagde i indledningen, altså hvordan vi støtter udviklingen og bevarelsen af dansk sprog helt generelt, og så skal vi bruge kræfterne på at få endnu flere af de udenlandske studerende, vi har, til at blive i Danmark for at arbejde, for at lære dansk, for at blive en del af vores samfund, men jeg ser ikke det her forslag som en måde at nå det mål på.

Så vil jeg til sidst blot minde om, at vi jo alle sammen ønsker, at flere danske studerende tager ud for at studere i andre lande, og jeg har ikke hørt nogen tale imod det. Mange af os siger tit, at det ønsker

vi, og regeringen har et mål om det. Samtidig ønsker vi, at alle de danske studerende kommer hjem igen, og på den måde må man jo sige, at moral er godt og dobbeltmoral bare ikke er dobbelt så godt. Tak for ordet.

Kl. 10:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:58

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Jeg bed mærke i, at ordføreren sagde, at hvis intentionen med det her forslag er at begrænse, hvor mange der kommer, så er ordføreren imod. Det hører jeg sådan, at hvis hensigten også er at sikre det danske sprogs domæne, er ordføreren for, og det var jo en dejlig ting at høre.

Jeg har tidligere hørt ordføreren citeret for at sige, at ordføreren gerne så engelsk indført som concernsprog på universitetscampus, altså at alting kunne foregå på engelsk der, for så var det meget nemmere. Og det var det sikkert også.

Men jeg vil gerne spørge, om ordføreren ikke er enig i Dansk Sprognævns vurdering af, at det er afgørende for at have et levende sprog, at man også har et levende sprog på de højeste akademiske niveauer. Og et levende sprog betyder jo, for mig i hvert fald, at man taler sproget, at man skriver på sproget, og at det bruges i de akademiske kredse, i Danmark selvfølgelig og selvfølgelig ved siden af at man kan så meget engelsk, at man kan kommunikere ude i verden. Det er vi slet ikke uenige om. Men er ordføreren enig i, at hvis vi skal opretholde det danske sprog, er vi nødt til at sikre en base og sikre, at det foregår på dansk, også på universiteterne, også på campus?

Kl. 11:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:00

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Altså, ordføreren ved udmærket, at fordi jeg siger, at jeg er imod det her forslag på de præmisser, skal man ikke slutte omvendt. Det er faktisk lidt snyd. Så nej. Jeg prøvede faktisk at komme omkring argumenterne, for jeg siger, at hvis det er et delmål bare at få færre udenlandske studerende, er jeg imod det. Men jeg mener også, det er en fordel, at uddannelserne kan tilrettelægge uddannelser på engelsk, og også for danske studerende er det en fordel.

Jeg er enig med ordføreren i, at de argumenter, som Dansk Sprognavn har, skal vi tage alvorligt, og jeg er enig i, at det er en balance. Og det er derfor, jeg siger: Hvorfor støtter vi ikke udviklingen af det danske sprog og måske nedsætter en kommission for det danske sprog og finder ud af, hvad det er, vi skal støtte? Der er blevet skåret ned på højskoletilskuddet, der er blevet skåret ned på kulturen. Er det ikke noget af det, der også i høj grad er med til at understøtte det danske sprog og sprogudviklingen? Det mener jeg i meget høj grad det er – i langt højere grad end tilrettelæggelsen af videregående uddannelser. Men jeg synes, at de videregående uddannelser spiller en rolle og skal spille en rolle her, og jeg vil gerne høre deres bud. Jeg tror ikke, det her er det rigtige.

Kl. 11:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 11:01

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg er jo glad for at høre, at der er mange andre områder, hvor vi kan arbejde sammen om at styrke det danske sprog og styrke den danske kultur, og det tager vi selvfølgelig altid gerne imod. Men i dag taler vi jo sådan set om videregående uddannelser, om det videnskabelige niveau. Og jeg hører, at ordføreren også anerkender Dansk Sprognævns problematisering, som jo handler om, at hvis sproget taber på de højere uddannelser, taber sproget generelt.

Derfor vil jeg gerne høre: Når vi nu ikke skal gennemføre det her forslag ifølge Radikale Venstres mening, hvordan vil Radikale Venstre så sikre, at vi fortsat har dansk som et levende sprog på de videregående uddannelser?

Kl. 11:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:02

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg indledte med et forslag: Lad de videregående uddannelser komme med deres bud; sæt de folk sammen, der virkelig ved noget om det; lad dem komme med et bud på, hvordan vi kan fortsætte med at levere uddannelser på allerhøjeste niveau med den højeste kvalitet, forskning, der kan begå sig i hele verden, studerende, der kan begå sig i hele verden, og samtidig udvikle, dyrke og bevare det danske sprog generelt og også på de videregående uddannelser.

Kl. 11:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til ordføreren. Hr. Jacob Mark, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Jacob Mark (SF):

Tak for det. I SF deler vi sådan set ambitionen om at styrke det danske sprog, og vi mener også, at vi skal passe på det og lytte til de bekymringer, som ikke kun Dansk Sprognævn, men sådan set også Rektorkollegiet over et par gange har været ude med. Når jeg synes, vi skal styrke det danske sprog, er det, fordi jeg tror, at det, at vi har vores sprog, udvider vores forståelse af verden, og når man forstår flere begreber, forstår man også verden på en bedre måde. Jeg kommer til at tænke på George Orwells »1984«, hvori der er et langt kapitel kun om nysprog. Hovedpointen i den bog mener jeg er, at man har lavet et nysprog, som skal være mere og mere simpelt, så man kan styre, hvordan folk tænker. Jeg tror på, at jo flere sprog man kan, og jo stærkere et sprog, man har i Danmark, jo flere begreber forstår man, og jo større forståelse af verden får man. Så jeg deler sådan set ambitionen. Det kunne også være, at jeg, hvis jeg havde haft et stærkere sprog, havde forstået hele hr. Henrik Dahls ordførertale – men det er det der med begreber, ikke?

Jeg synes derfor, at det er ret fornuftigt at lave en kortlægning af udviklingen af engelsksprogede uddannelser på kandidatniveau, som er det, ministeren foreslår. Vi bakkede op om at lukke flere af de engelsksprogede uddannelser på erhvervsakademierne og på professionshøjskolerne, fordi vi syntes, der var en ubalance; det handlede sådan set ikke så meget om de udenlandske studerende, det syntes jeg var ét argument i sig selv, som var vigtigt. Men den her debat synes jeg er mest interessant, fordi den handler om det danske sprog og om, hvordan vi styrker det. Hvis den kortlægning, som ministeren laver, viser, at der er en ubalance i den måde, vi tilrettelægger det på i dag, vil jeg gerne være med til at kigge på, om vi skal lave nogle initiativer på kandidatniveau.

Men jeg synes også, man skal huske på, at vi allerede har gjort meget sammen, måske ikke så meget på kandidatniveau, men generelt set i vores uddannelsessektor. Vi har styrket sproget dansk i folkeskolen ved at give flere dansktimer. Vi har sagt, at for at komme på en ungdomsuddannelse skal man altså helst have bestået danskfaget. Dansk er dominerende på alle ungdomsuddannelser, så jeg har meget svært ved at forestille mig, at der ude på de videregående uddannelser skulle rende særlig mange studerende rundt, som ikke enten har bestået dansk på ungdomsuddannelserne eller endda på de videregående uddannelser med høje karaktersnit, altså har fået en rigtig god karakter i dansk. Så jeg synes egentlig, at vi over den seneste tid har gjort meget. Det betyder ikke, at vi ikke kan gøre mere i den her debat om »Har vi bare givet op?« Det tror jeg nu ikke vi har. Jeg oplever egentlig, at vi på tværs synes det er vigtigt.

I forhold til det her konkrete forslag er jeg lidt bange for, at vi gør os selv en bjørnetjeneste. Der vil være studerende, der ikke kommer til Danmark, for at sige det rent ud, hvis man laver det, som det foreslås i det her forslag; studerende, som vi har hårdt brug for. Jeg har fået at vide, at over 60 pct. af de udenlandske ingeniørstuderende, der er i Danmark, bliver her efter afsluttet uddannelse. Jeg er lidt bekymret for, at nogle af dem, som vi får alvorligt brug for i fremtiden, ingeniører, langtuddannede, som vi ikke selv har, vil man ikke kunne få, hvis man laver et forslag som det her. Derfor kan jeg heller ikke støtte forslaget, som det ligger her.

Jeg er heller ikke sikker på, at den konkrete udformning er lige præcis det, der er brug for. Jeg tænkte ligesom fru Sofie Carsten Nielsen, at måske er en helt lavpraktisk løsning det, der er brug for, nemlig at vi sætter os sammen på tværs af partierne og enten laver en beretning eller skriver et klart politisk signal om, at vi mener, at universiteterne skal arbejde med det her, altså sige: Det er vigtigt for det danske Folketing, at vi fortsat styrker det danske sprog, også på kandidatniveau. For jeg er sådan set enig i, at når ni ud af ti i 2015 vil være engelsksprogede, kan jeg også blive bekymret, men måske kan man imødegå den udfordring ved bare at sende et stærkt politisk signal. Det synes jeg vi skal arbejde videre med. Man skal så huske på det, som der også står i bemærkningerne, nemlig at der jo stadig samlet set er, hvad jeg mener er en balance, og det kan godt være, at Dansk Folkeparti ikke helt mener det, men altså en balance mellem dansksprogede og engelsksprogede uddannelser. Det, som jeg kan høre ud fra debatten at Dansk Folkeparti er bekymret for, er, at med de nye tal for de seneste år vil den balance så ændre sig. Og det er en debat, jeg gerne vil tage. Men det konkrete forslag vil SF ikke bakke op om.

Kl. 11:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 11:07

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for imødekommenheden med hensyn til at gøre noget, og tak for at dele bekymringen for den udvikling, som vi ser, og hvor vi jo tænker at vi er nødt til at tage fat her og nu. Jeg hører også, at ordføreren er enig i, at der ligger et domænetab. Det er rigtig godt, at vi gør noget godt i folkeskolen og på ungdomsuddannelserne, men jeg håber, at ordføreren også er enig i, at det er afgørende, at der fortsat er et levende sprog på de videregående uddannelser. Og ordføreren er, så vidt jeg hører, også enig i, at det, at ni ud af ti nye kandidatuddannelser er på engelsk, er for meget. Det siger for mig, at vi er nødt til at gå ind og stille nogle krav.

Ordføreren siger så, at problemet kan være, at man kan være bekymret for, at de ingeniørstuderende, der ellers kommer herop og bliver her, ikke vil komme. Men er det ikke rimeligt at forvente, at man, hvis man kommer her og gerne vil blive i Danmark, så kan noget dansk? Så kan man diskutere, om det skal ind som et fag, eller

om det, som det blev diskuteret tidligere med Socialdemokratiets ordfører, kunne være et krav. Kunne ordføreren være med på, at vi stillede som et krav til alle udenlandske studerende, at de skulle deltage i danskundervisning ved siden af deres studier – den danskundervisning, der i dag er der som et tilbud, men som mange i dag fravælger? Kunne ordføreren være med på, at vi stillede det som et krav, at man skulle deltage dér?

Kl. 11:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:08

Jacob Mark (SF):

Som det står her, vil jeg sige nej. For det første, er jeg bange for, at det vil betyde, at der er nogle studerende, der fravælger Danmark, når de skal vælge uddannelse – igen nogle studerende, som vi har brug for. For det andet er jeg også bange for, både hvad det vil koste, og hvad det vil have af konsekvenser, altså om det vil gøre livet svært for nogle af de studerende.

Men jeg synes egentlig, at det her er så interessant, at jeg gerne vil diskutere det videre. Jeg synes egentlig også, at jeg deler det mål, at når de så bliver i Danmark, skal de kunne dansk. Men jeg kan ikke sige ja til så konkrete forslag, som der står her. Men jeg vil gerne diskutere det videre.

Kl. 11:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 11:09

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er jo sådan lidt et halvt svar: »Det er vigtigt, man kan dansk, men det er ikke noget, man skal«. Der synes vi jo sådan set at vi godt kunne være lidt skrappe og sige, at hvis man ønsker at være i Danmark, vil vi også have en forventning om, at man kan dansk. Så jeg tænker: Hvilke andre tiltag kunne ordføreren foreslå til at sikre, at dansk stadig væk fungerer som det levende sprog på de videregående uddannelser i forhold til den udvikling, vi har i dag, og de udsagn, vi har hørt tidligere, nemlig at man jo i vid udstrækning anerkender, at tingene foregår på engelsk? Men hvordan skal vi sikre, at de bliver ved med at foregå på dansk, hvis vi ikke skal stille nogle krav herindefra?

Kl. 11:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:10

Jacob Mark (SF):

Det er rigtigt, at det lidt var et politikersvar, men det er, fordi – som jeg sagde i min ordførertale – jeg faktisk er bekymret for, hvis man bare stiller sådan nogle krav dér, at der er studerende, som vi får brug for i fremtiden, som måske ikke vil komme. Derfor kan jeg ikke bare stå og sige fra talerstolen: Ja, lad os bare gøre det – før man har undersøgt konsekvenserne af det. Jeg kunne så også omvendt spørge den anden vej: Er ordføreren ikke bange for, at der er nogle studerende, som ikke vil komme til Danmark?

I forhold til at styrke det danske sprog på de videregående uddannelser sagde jeg faktisk, at jeg synes, at vi skal sende et klart politisk signal om, at vi er bekymrede over den udvikling, der er. Derudover sagde jeg også, at når ministeren er færdig med den kortlægning, som ministeren sagde at ministeren ville sætte i gang, vil jeg gerne diskutere initiativer, hvis der viser sig at være brug for det.

Kl. 11:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:11

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstår hr. Jacob Marks logik. Lad os tage fat i eksemplet med ingeniørerne fra udlandet, der kommer hertil, hvor 60 pct. bliver og 40 pct. tager tilbage igen. Argumentet for at stemme imod forslaget er så, at ordføreren er bange for, at de ikke kommer, men med hensyn til de 40 pct. er der jo ikke nogen grund til, at de kommer, når de alligevel tager tilbage igen, for så får vi jo ikke gavn af dem. Så er det jo de 60 pct., der bliver tilbage, og de skal jo kunne begå sig i Danmark, de skal lære dansk, og derfor må det da være en god ting, at de så også får noget danskuddannelse i forbindelse med deres engelsksprogede uddannelse. Er det ikke rigtigt? Ville det ikke være en god idé for dem, der bliver?

Kl. 11:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:11

Jacob Mark (SF):

Jeg synes, at det er en rigtig god idé, at de studerende, der kommer udefra, får noget danskundervisning. De tilbydes danskundervisning, og jeg mener også, at de bør gå til det, men jeg er ikke sikker på, at det er hensigtsmæssigt at stille krav. Altså, det, jeg har forberedt mig på i dag, er jo et beslutningsforslag, der handler om, om vi skal lave dansksprogede eksamener på engelsksprogede uddannelser. For at jeg kan svare noget, jeg mener er kvalificeret, med hensyn til om vi skal stille krav til, at de skal gå til dansk, vil jeg faktisk gerne undersøge, hvor mange der tager imod det der tilbud om dansk. Hvad er det for tilbud? Hvad koster det, hvis vi forventer, at alle lige pludselig skal gå til det? Og hvad vil det have af konsekvenser? Så i stedet for at man spørger om noget, som jeg mener er lidt uden for forslaget, så tag imod, at jeg gerne vil undersøge det videre, for jeg mener faktisk, at man skal forsøge at lære dansk, når man kommer til Danmark.

Kl. 11:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:12

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg forsøgte faktisk at spørge i forlængelse af beslutningsforslaget, om man skal op til den eksamen. Det ville da være godt, når man som ingeniør skal ud at søge job i Danmark, at man har vist, at man faktisk kan bestå sådan en eksamen, så hvorfor ikke bare stemme ja til forslaget?

Kl. 11:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 11:13

Jacob Mark (SF):

Jeg tror, at Dansk Folkeparti og SF nogle gange er lidt forskellige. Hvis vi ser et problem, kan Dansk Folkepartis første udgangspunkt være, at så stiller vi nogle krav. Jeg tror faktisk, at vores første udgangspunkt skal være: Lad os nu prøve at sende et politisk signal og høre, om de videregående uddannelser ikke selv kan være med til at finde nogle løsninger på det her. Når det så er sagt, synes jeg godt, at vi kan arbejde videre på at sikre, at flere engelsksprogede studerende

går til dansk, men jeg ved ikke, hvor mange af dem der tager imod det tilbud, så jeg kan ikke sige noget kvalificeret om, hvad vi præcis skal gøre i den sammenhæng.

Kl. 11:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Brigitte Klinskov Jerkel, Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Brigitte Klinskov Jerkel (KF):

Tak. Konservative deler ønsket om, at dansk ikke skal marginaliseres. Hvis ikke vi har parallelsproglighed på universiteterne, risikerer vi, at kun få kan bruge dansk i fagligt krævende sammenhæng. Derfor skal dansk ikke marginaliseres. Men nogle gange giver det mening at udbyde uddannelser på engelsk og have internationale studerende. Hvis man ønsker en international uddannelse i international business og marketing, er det måske ikke smart at have en uddannelse med fag og eksamen på dansk.

Vi skal værne om det danske sprog, men det er også vigtigt, at uddannelsesinstitutionerne har et globalt udsyn og kan drage nytte af og finde glæde og indsigt i fremmedsprog. Derfor skal dansk og engelsk kunne fungere parallelt. Som ministeren var inde på tidligere, er regeringen ved at få analyseret området og arbejder på et udspil om de engelsksprogede uddannelser med en række initiativer. Det udspil vil vi gerne afvente og kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren, og så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:15

(Ordfører for forslagsstillerne)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak, og mange tak for debatten og for det trods alt positive tilsagn om at arbejde videre med det, når regeringen kommer med sin redegørelse. For det giver da trods alt nogle åbninger for at komme videre. Også tak for anerkendelsen af, at der er nogle problemstillinger i det her.

Jeg vil sige, at da jeg den anden dag læste i Berlingske om reaktionen på det her, var der lidt mere røre, end jeg egentlig havde forestillet mig. Det lyder nærmest, som om vi med det her forslag vil skræmme alle udenlandske studerende væk, og i særdeleshed de talentfulde. Når jeg ser i Berlingske, at Dansk Industri og DTU omtaler forslaget, kan jeg se, at Charlotte Rønhof fra Dansk Industri siger, at lovforslaget de facto vil betyde, at vi ikke længere kan tiltrække internationale studerende.

»Vi har brug for dem, vi har brug for, at de bliver i Danmark. Men de kommer ikke, hvis de ikke kan følge undervisningen og gå til eksamen.«

Samtidig siger hun, at det er en god idé at lære dansk, hvad vi jo også har talt om nogle gange her i dag. Men hvis de lærer dansk, kan de vel også følge et fag på dansk og gå til eksamen. Så hvad er problemet? Og Anders Bjarklev fra DTU siger, at vi kommer til at frasortere et meget stort antal talentfulde unge, som dansk erhvervsliv gerne vil ansætte, og at vi simpelt hen har skræmt talentmassen væk.

Jeg tror ikke på, at det vil skræmme de talenter væk, som gerne vil tage en uddannelse i Danmark for efterfølgende at bruge den i danske virksomheder. Jeg tror faktisk, at de unge gerne vil lære dansk, for at kunne kommunikere med befolkningen i det land, som de tænker sig at bo i. Og jeg tror heller ikke, det vil være en uover-

stigelig hindring for de meget talentfulde at lære tilstrækkelig dansk til at kunne tage et kursus på dansk.

Jeg kom også til at tænke på, hvorfor det er, vi har universiteter og andre uddannelsesinstitutioner i Danmark. Hvorfor har vi forskningsinstitutioner? Det handler om – og det tror jeg egentlig vi er enige om herinde – at vi ønsker en veluddannet befolkning. Vi ønsker en forskning, som kan ligge til grund for et blomstrende erhvervsliv og en udvikling af et frit og velfungerende samfund. Men det handler også om vores kultur, og det handler om vores sprog. Det handler om, at jeg og Dansk Folkeparti ikke ønsker, at Danmark udvikler sig til en koncern med engelsk som koncernsprog. Det er nok det nemmeste at sige, at nu afskaffer vi bare dansk og anerkender, at der jo er mange flere i verden, der taler engelsk, så lad os overgive os. Lad os spare de ressourcer, som det koster at holde fast i dansk, så det også kan blomstre.

Dansk Sprognævn har været nævnt nogle gange i dag. De har et billede på den sproglige udvikling, som de kalder sprogenes dødsspiral, domænetab. Og det starter med tab af domæne på højere uddannelser. Det, vi ser i dag, er jo, at hovedparten af alle nye kandidatuddannelser oprettes på engelsk. Det er ca. 60 pct. over de sidste 10 år, og i 2015 var det ni ud af ti, der var på engelsk. Vi har haft en minister på området, fru Sofie Carsten Nielsen, som er ordfører her i dag, som udtalte, at hun godt kunne se engelsk som koncernsprog på universitetscampus. Den udvikling og den italesættelse fører naturligvis til et tab af status for det danske sprog hos de unge studerende.

Dansk bliver jo kun noget, man er nødt til at bruge, når man er hjemme i landsbyen. Jeg får sådan nogle billeder på min indre skærm af Erasmus Montanus, der kommer hjem og stort set ikke kan tale dansk, for det er jo ikke det, man gør der, hvor han kommer fra. Men det er jo det, hans mor gør, og så kan de dårlig tale sammen. Er det det, vi vil?

For at vende tilbage til Dansk Sprognævns billede på udviklingen bliver tab af dansk på de højere uddannelser til tab af domæne af dansk i erhvervslivet, fordi flere og flere og virksomheder vil begynde at bruge engelsk som koncernsprog. Det giver et tab af status for dansk i arbejdsstyrken, og endelig medfører det selvfølgelig også et tab af domæne i fritidslivet, og så begynder vi at tale engelsk derhjemme. Tidligere i dag var der en ordfører, der sagde, at det jo er et problem, at vi ikke taler nok engelsk, for så er vi ikke kvalificerede nok til at undervise og til egentlig at forstå den undervisning, der er. Så der ville det jo også være bedre inden for den logik at bruge engelsk hele vejen rundt. For det er jo alligevel det sprog, vi bruger alle steder, og så ender det alligevel lige så stille med, at engelsk bliver koncernsprog i Danmark. Og det mener vi i Dansk Folkeparti at vi er nødt til at tage alvorligt.

Spiralen starter altså på de videregående uddannelser, og derfor er vi nødt til at sikre, at der fortsat undervises på dansk inden for alle videnskabelige områder, at der stadig kommunikeres om forskning og dens resultater på dansk, at der skabes begreber og benævnelser på dansk. Hvis vi ikke sikrer et domæne for det danske sprog på alle videnskabelige områder og på alle videregående uddannelser, så starter vi spiralen, og så slår vi ganske enkelt det danske sprog ihjel lige så stille.

Det kunne som sagt være nærliggende så at tage konsekvensen og sige, at alt skulle foregå på dansk. Men i Dansk Folkeparti anerkender vi, at meget forskning naturligvis skal foregå i en dialog med resten af verden. Men vi er nødt til samtidig at sikre, at vi imødegår risikoen for domænetab og for, at dansk forsvinder som sprog på videnskabelige områder.

Kl. 11:20

Derfor var det her forslag et forsøg fra Dansk Folkeparti på at finde en balance, et pragmatisk minimum og en accept af, at vi også ønsker, at de dygtigste unge fra udlandet skal kunne komme hertil. Det vil ikke være nogen revolution, og det vil ikke redde situationen

i sig selv, men det vil være en lille start. Og vi ønsker at sende et tydeligt signal til alle, som ønsker at tage en uddannelse her i landet, om, at her taler vi altså dansk.

Det lyder ikke, som om vi umiddelbart har flertal for forslaget her i dag, men det, jeg tager til mig, og det, jeg tager med videre fra i dag, er et tilsagn, der er givet mere eller mere mindre hele vejen rundt, om, at vi sætter os sammen, idet vi i forskellig grad anerkender, at der er et problem her, som vi skal gøre noget ved, ligesom vi skal finde nogle veje til at løse det.

Jeg imødeser med spænding den redegørelse, der kommer fra regeringen, så vi kan få tal på, hvordan billedet egentlig ser ud på de videregående uddannelser i dag. Altså, hvordan er udviklingen, hvor kritisk er det, og hvor hurtigt skal vi i gang?

Så med det vil jeg egentlig bare sige mange tak for debatten. Jeg ser frem til det videre forløb, for jeg kan trods alt se nogle åbninger og se, at vi har noget at arbejde videre med. Og det vil vi fortsætte med fra Dansk Folkepartis side. Det kan jeg godt love her i dag.

Kl. 11:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er par spørgsmål. Først er det fru Eva Flyvholm.

Kl. 11:21

Eva Flyvholm (EL):

Mange tak. Nu har jeg faktisk gjort mig den ulejlighed at være inde at tjekke nogle af de her tal i notatet, som ordføreren også flere gange har henvist til, og sådan som jeg læser det, har udviklingen de seneste år ganske rigtigt været, at der er kommet flere studerende på de engelsksprogede uddannelser, men der er jo også kommet flere studerende i det hele taget. Og hvis man kigger på det, der hedder figur 10, kan man faktisk se, at andelen af studerende på engelsksprogede uddannelser lå på 11 pct. i 2006. Så svinger det lidt hen over årene med omkring 10-12 pct., og så lander man faktisk i 2015 igen på en andel på 11 pct.

Mener ordføreren, at det grundlæggende er dybt bekymrende, at ca. 11 pct. af det samlede antal studerende i Danmark går på en engelsksproget uddannelse?

Kl. 11:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:22

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg mener, at det, der er dybt bekymrende, er den udvikling, vi har set over de seneste år med unge fra primært Østeuropa, som kommer herop som vandrende arbejdstagere og ad den vej får ret til at komme ind og tage en uddannelse. Og i erkendelse af det har regeringen jo også sammen med os gjort tiltag til, at man har fået lavet en aftale med erhvervsakademierne f.eks., der har gjort, at de har skåret markant ned, fordi der var en udvikling i gang, som vi var nødt til at gøre noget ved.

Samtidig er det væsentligste for Dansk Folkeparti i den her debat jo i og for sig ikke, om der er en eller to flere eller færre udenlandske studerende. Debatten i dag handler primært om det danske sprog og om, at der er en udvikling i gang, for i de samme notater kan man se, at antallet af kandidatuddannelser, der foregår på engelsk, er stigende. Det er sådan set det, der bekymrer, altså det her domænetab for det danske sprog, der ligger i det, og som vi mener vi er nødt til at gribe ind over for.

Kl. 11:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Eva Flyvholm.

Kl. 11:23

Eva Flyvholm (EL):

Jeg vil ikke mene, det er et domænetab, at der bliver oprettet muligheden for at tage nye uddannelser på engelsk, så længe vi stadig væk har en situation, hvor langt, langt størstedelen af de studerende læser på dansk, og som vi kan se her, er det faktisk tilfældet, at det er fuldstændig uændret. Jeg synes, at ordføreren blander pærer og æbler en lille smule i det her forslag ved netop at gå ind og sige, at det her også skal begrænse adgangen til uddannelse.

Ville det ikke give mere mening, at man rent faktisk diskuterer det, der er humlen, nemlig EU's regler om SU, i stedet for at blande det sammen med noget, der handler om det danske sprog?

Kl. 11:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:24

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg vil rigtig, rigtig gerne diskutere EU, og jeg vil gerne diskutere muligheden for at få ændret på de regelsæt, som jo gør, at vi er tvunget til at gøre nogle ting, altså at vi på de områder ikke nødvendigvis har vores selvstændighed til at bestemme, hvem vi synes der skal komme ind, og hvem vi synes at vi har lyst til at give en uddannelse og betale SU for. Det er en hel diskussion for sig, som vi meget gerne tager når som helst.

Men det her handler jo også om det danske sprog, og det handler også om det domænetab, som vi kan se udfordrer os og vil udfordre os, og det er faktisk noget, vi kan gøre noget ved. Det er noget, vi kan bestemme herfra. Og derfor synes vi, det er en rigtig, rigtig vigtig debat at tage, og det er derfor, vi har rejst den her i dag.

Kl. 11:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Henrik Dahl.

Kl. 11:24

Henrik Dahl (LA):

Ja, når jeg har bedt om ordet, er det mere for at komme med en kommentar end for at komme med et spørgsmål. Jeg vil komme med den kommentar, at jeg ikke synes, at Dansk Folkeparti og ordføreren skal tale uenigheden imellem Dansk Folkeparti og resten af Folketingets partier op, for jeg hører altså ikke, at der er en kæmpestor uenighed. Jeg hører, at man langt hen ad vejen, ikke alle partier, men langt hen ad vejen anerkender de problemer, der bliver beskrevet, men at man ikke er ganske enige om metoderne til at løse dem, og det synes jeg faktisk er et rigtig godt udgangspunkt for f.eks. at skrive en konstruktiv beretning, som det har været nævnt.

Kl. 11:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:25

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for kommentaren. Jeg vil gerne kvittere for den, og jeg synes egentlig også, at jeg prøvede – i hvert fald i min indledning – at sige, at jeg var glad for, at der var den imødekommenhed nærmest hele vejen rundt med hensyn til at tage fat i det her og få en dialog om, hvad vi gør ved det, og hvordan vi kan håndtere de udfordringer, som der fra flere sider er udtrykt en erkendelse af. Det glæder jeg mig til at vi kommer videre med, for det er sådan set det centrale. Det er ikke, om vi får vedtaget et helt bestemt beslutningsforslag, men at der rent faktisk kommer til at ske noget.

Kl. 11:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker hr. Henrik Dahl ordet igen? Nej? Tak.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at beslutningsforslaget henvises til Uddannelses- og Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om navngivning af uddannelsesinstitutioner.

Af Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 05.12.2017).

Kl. 11:26

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er uddannelses- og forskningsministeren. Værsgo.

Kl. 11:26

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Tak, formand, og tak for muligheden for endnu engang at drøfte noget, som ligger os alle her på sinde, så vidt jeg i hvert fald kan høre, nemlig det danske sprog. Forslagsstillerne ønsker med beslutningsforslaget, at regeringen pålægges at gennemgå reglerne for navngivning af uddannelsesinstitutioner. På den baggrund skal regeringen så komme med forslag til, hvordan det sikres, at uddannelsesinstitutioner får danske hovednavne. Beslutningsforslaget vedrører uddannelsesinstitutioner på både Undervisningsministeriets og Uddannelses- og Forskningsministeriets ressorter. Forslaget begrundes med, at alle uddannelsesinstitutioner i Danmark bør have et dansk hovednavn, og at adskillige uddannelsesinstitutioner i dag har misvisende og uklare engelskklingende navne. DF ønsker i forlængelse heraf, at institutionerne tager ansvar for at værne om sproget her i Danmark, nemlig dansk.

Lad mig starte med det sidste. Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt at værne om det danske sprog. Regeringen er ligeledes enig i, at uddannelsesinstitutioner skal anvende et navn, som er både genkendeligt og retvisende. På både Undervisningsministeriets og mit eget område gælder det, at navnene på uddannelsesinstitutionerne er besluttet af bestyrelserne. Det er bestyrelserne, der har kendskab til deres elever, uddannelser og afgangere, og det er derfor også i udgangspunktet dem, der er bedst til at vurdere, om institutionens navn er letgenkendeligt for uddannelsessøgende og afgangere.

Derudover følger det af institutionslovgivningen på Undervisningsministeriets område, at institutionens navn godkendes af undervisningsministeren. Ved godkendelsen foretager undervisningsministeren en vurdering af, om det foreslåede navn er misvisende, eller om der kan skabes risiko for forveksling med andre uddannelsesinstitutioner eller private firmaer. På mit eget område gælder det, at institutionernes navne fastsættes i institutionens vedtægt, som ligeledes godkendes af ministeren.

Sluttelig er det værd at fremhæve, at langt de fleste uddannelsesinstitutioner allerede anvender et dansk navn. Det gælder institutioner under begge ministerier. Der er altså kun tale om få institutioner, der anvender et navn, som kan opfattes som udenlandsk. Det er vigtigt for mig, at alle uddannelsesinstitutioner anvender et genkendeligt navn, og at vi derfor appellerer til, at institutionerne bruger et dækkende dansk navn, når de agerer inden for landets grænser. Så langt deler vi forslagsstillerens holdning.

Det er imidlertid samtidig regeringens holdning, at vi fra politisk hold skal være tilbageholdende med at regulere lovgivningen, for der skal være et klart behov for det. For os at se er det sådan, at det må være bestyrelserne, som med deres lokale kendskab til deres studerende, uddannelser og afgangere umiddelbart bedst vurderer, om en institutions navn er dækkende og genkendeligt. Og selv om jeg selv nogle gange kan blive overrasket, er det en grundlæggende holdning, jeg har, og derfor ønsker regeringen ikke at støtte forslaget til folketingsbeslutning.

Kl. 11:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:30

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er jo lidt skuffende. Ligesom under den forrige debat om beslutningsforslaget om engelsksprogede uddannelser er der jo megen velvilje, når det drejer sig om det danske sprog, men når det kommer til konkret handling, sker der ikke så meget. Ministeren har jo tidligere i et svar til Dansk Folkeparti sagt, at han vil se nærmere på, om det er hensigtsmæssigt, at University Colleges hedder, som de hedder, og han har i svaret også sagt, at man skal værne om det danske sprog, og at uddannelsesinstitutioner som udgangspunkt skal anvende danske navne. Der er altså bare en stigende tendens til, at der er flere og flere, der er begyndt at anvende underlige engelske navne.

Vil det derfor ikke være oplagt for ministeren at kigge på det her, som forslaget jo beder om, og så sikre, at vi får de her mundrette danske hovednavne, når det nu er ministeriernes ansvar at sikre, at der er nogle ordentlige navne? Så kan de have et engelsk sidenavn til kommunikationen med udlandet. Ville det ikke være helt oplagt at gøre det? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor regeringen ikke imødekommer os på det her område. Det er jo faktisk en lille ting, og det kunne man gøre i dag.

Kl. 11:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Ministeren.

Kl. 11:31

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Kravet lyder jo ofte: Gør bare, kom nu her, nu her, bare gør. Jeg synes i og for sig, at hele spørgsmålet om det danske sprog er for vigtigt til, at det bare er gørieri. Jeg mener sådan set, vi bør se det i en helhed, og det må vi jo overveje hvordan vi gør, og det vil jeg gøre, når den undersøgelse, vi talte om sidst, foreligger. Der vil jeg gerne have drøftelser om, hvordan vi bedst griber det her an. Historikken for f.eks. University College er jo den, at der har været flere forskellige ministre. En har fundet på begrebet University College, en anden har f.eks. fundet på begrebet professionshøjskoler, og med hensyn til at kaste sig ud i en tredje betegnelse ved jeg ikke rigtig.

Men under alle omstændigheder er det min opfattelse, at det er noget, vi bør se i en helhed. Jeg har ikke lagt skjul på, at jeg synes, at uddannelsesinstitutionerne bør anvende et dansk navn, når de agerer inden for landets grænser, og den holdning tilkendegiver jeg ofte, både her fra Folketingets talerstol, men også over for institutionerne. Jeg har så også den principielle tilgang, at jeg synes, man skal være

tilbageholdende med at regulere institutioners forhold, når der sidder en ansvarlig bestyrelse, som har bedre kendskab til de lokale forhold, end jeg alt andet lige måtte have som minister.

Kl. 11:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:33

Alex Ahrendtsen (DF):

Men ministeren og Folketinget har jo også ansvaret over for befolkningen, at institutionerne lever op til, hvad man kan forvente af en dansk institution. Lad mig derfor spørge på en anden måde: Nu, hvor der er sat et analysearbejde i gang og regeringen arbejder på et udspil, vil det så ikke være oplagt, at vi også inddrager den lille ting, nemlig at institutionerne, der er finansieret af skatteyderne, har et dansk hovednavn, som er mundret, og derefter et engelsk navn, som de kan bruge til kommunikationen med udlandet? Ville det ikke være oplagt også at inddrage det i analysen og eventuelt i udspillet og i samarbejde med Dansk Folkeparti?

Kl. 11:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 11:33

Uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind):

Som sagt ser jeg frem til de drøftelser, der også skal være med Dansk Folkeparti, og der vil ordet være frit, og så må vi jo forhandle os frem til, hvad vi kan blive enige om. Jeg kunne godt tænke mig en mere principiel ramme om drøftelserne for de her spørgsmål, og så synes jeg egentlig, vi skal tage det der. Jeg udelukker med andre ord ikke noget på forhånd.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første ordfører er fru Christine Antorini, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:34

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Tak for ordet. I Socialdemokratiet deler vi ministerens holdning om, at det er et anliggende for bestyrelserne for uddannelsesinstitutionerne, og det er, sådan som ministeren også sagde, også præciseret, hvilke rammer der er for at beslutte navngivningen af deres uddannelsesinstitutioner, herunder at der i sidste ende er en godkendelse i de relevante ministerier. Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti.

Men når det så er sagt, kan vi godt forstå forundringen over det valg af navne, der nogle gange er i uddannelsesverdenen. For det er jo helt relevant at rejse det spørgsmål, om det giver en genkendelighed for unge, der skal søge ind på en erhvervsuddannelse, et gymnasium eller en videregående uddannelse, i forhold til hvilke navne de måtte vælge ude i bestyrelserne. Men det er nok ikke den rigtige vej at gå at sige, at det skal være et dansk navn, og at man så ligesom har løst den udfordring, og jeg vil komme med et eksempel. Der er en erhvervsskole, der hedder Hansenberg. Den ligger i Kolding, og den kender de godt i Kolding, men man kan jo selvfølgelig undre sig over, hvorfor den hedder Hansenberg, og det har så en historie. Der var to lærere, der oprindelig gerne ville starte det, som i virkeligheden blev forløberen for en teknisk skole. De ville nemlig lave en aftenskole for lærlinge inden for håndværk, og den ene hed P. Hansen, og den anden hed Chresten Berg, og derfor kom institutionen til at

hedde Hansenberg. Men når man hører et navn som Hansenberg, er der jo ikke mange, der tænker, at det er en erhvervsskole.

I Nordsjælland hedder erhvervsskolen Erhvervsskolen Nordsjælland. Det er ligesom til at forstå, og det er bare for at sige, at det ikke løser den udfordring, som Dansk Folkeparti rejser her, altså at det er det, at det skal være et dansk navn, der nødvendigvis giver mere genkendelighed, og det er grunden til, at vi ikke støtter det. Men vi vil gerne gå ind i den dialog om, hvordan man sikrer mere synlighed og en genkendelighed i forhold til uddannelsesinstitutioner, og så vil vi også sige, at en genkendelighed faktisk også godt kan være med et engelsk navn.

Nu fulgte jeg debatten lige før i forhold til university colleges. Det er jo faktisk et begreb, der bliver anvendt af en del andre lande, når det er, man skal have en fælles betegnelse, som man forstår på tværs af lande. University colleges har netop professionsbacheloruddannelser, som vi jo har til lærere, pædagoger og sygeplejersker osv., og det er også en værdi, at en uddannelsesinstitution har en bred betegnelse, som er genkendelig. For vi synes, at det er vigtigt, når vi f.eks. ser på de videregående uddannelser, at unge har lyst til at studere på hinandens uddannelsessteder, og det gælder både danske studerende, der meget gerne også må studere på udenlandske university colleges, ligesom udenlandske studerende kan gøre det på danske uddannelsesinstitutioner.

Så med disse ord håber jeg at jeg har givet nogle eksempler på, at det ikke er så enkelt, som Dansk Folkeparti ønsker at gøre det, altså at det alene handler om danske navne. Det handler om en genkendelighed, i forhold til hvilken type institution det er. Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget, men vi kan godt forstå intentionen et stykke hen ad vejen.

Kl. 11:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:37

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak for det. Nu er Hansenberg Erhvervsskole jo et dansk navn. Det er lige ud ad landevejen. Professionshøjskolen Absalon er også et dansk navn. Absalon kunne så kalde sig selv Absalon University College, når de henvender sig til udlandet, for det forhindrer det her forslag ikke. Lad mig lige læse op, hvad der står: Folketinget pålægger regeringen at gennemgå reglerne for navngivning af uddannelsesinstitutioner. Socialdemokratiet vil ikke være med til at gennemgå reglerne. Det næste er så at komme med forslag til, hvordan man kan sikre, at de uddannelsesinstitutioner får danske hovednavne, men det vil man så heller ikke være med til, selv om fru Christine Antorinis kollega i Socialdemokratiet Mattias Tesfaye vidt og bredt i medierne har sagt, at det er et problem, at uddannelsesinstitutioner i stigende grad tager engelske hovednavne. Så hvorfor ikke bare være med til at gennemgå reglerne og sikre, at vi får danske hovednavne?

Kl. 11:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:38

Christine Antorini (S):

Jeg synes ganske enkelt ikke, at det er lovgivere, herunder en minister, der skal bruge tid på at gå ind og beslutte, hvilke navne der skal være. Det, der kommer til at ske som konsekvens af beslutningsforslaget, er, at ansvaret flyttes væk fra bestyrelsen og over til ministeriet og ministeren. Og vi er ikke enige i, at det er den måde, det skal håndteres på. Det er også derfor, at den tilkendegivelse, vi giver herfra, er, at det her beslutningsforslag vil vi ikke støtte, men intentionen, i forhold til hvordan man kan diskutere rammer, hvordan man

kan opfordre, hvordan man kan have en diskussion om, hvad det skal være, er vi enige i. Men det er altså ikke noget, en minister skal sidde at bruge tid på.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:39

Alex Ahrendtsen (DF):

Jo, det er faktisk noget, som ministerierne bruger tid på, og det burde fru Christine Antorini egentlig vide, for navne skal i dag godkendes i ministerierne. Skal jeg forstå Socialdemokratiet sådan, at man ikke synes, at navne fremover skal godkendes, men at det alene er et anliggende for bestyrelser? Det vil da være et nybrud.

Kl. 11:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 11:39

Christine Antorini (S):

Nej, det skal det ikke, og jeg ved også godt, at ordføreren hørte, at jeg i min ordførelse sagde, at det jo er sådan, at det i sidste ende også skal godkendes i ministerierne. Og det betyder, at de navne, vi har i dag, er godkendt, og det er med udgangspunkt i, at bestyrelserne har diskuteret det, at de er godkendt. Det, der må ligge som konsekvens af Dansk Folkepartis forslag, vil så i givet fald være, at så skulle ministeren så tage initiativ til, at samtlige uddannelsessteder, hvor man ikke syntes navnet passede, hvordan det end skulle defineres, blev taget op og diskuteret med bestyrelserne. Men det synes vi ikke er den rigtige måde at gøre det på. Vi vil meget gerne tage diskussionen om genkendelighed omkring uddannelsesstederne, men det skal altså ikke være ministeren, der har ansvaret for at beslutte, hvilke navne der passer ind i, hvad der måtte være dansk, hvad der passer til udenlandske betegnelser. Man har muligheden for i sidste ende at godkende, og den procedure ønsker vi ikke at ændre på.

Kl. 11:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Mads Fuglede som ordfører for Venstre.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Mads Fuglede (V):

Tak for ordet. Jeg vil undlade at gentage ministerens tale og i stedet blot tilslutte mig ministerens beretning. Venstre mener ligeledes, at det er vigtigt at værne om det danske sprog. Vi har alle sammen en fælles opgave i at sikre, at engelsk ikke fortrænger det danske sprog på vores uddannelsesinstitutioner. Omvendt mener vi ikke, at de engelske navne, som vi i dag ser hos uddannelsesinstitutionerne, er så stort et problem, at vi fra politisk hold bør sikre, at vi også lovgiver om det. De regler, der findes, er gode nok. Måske skal vi nogle gange herinde arbejde lidt mere med, at vi skal følge de regler, vi har i forvejen, i højere grad end at lave nye regler.

Jeg har tiltro til, at uddannelsesinstitutionernes bestyrelser med deres kendskab til de studerende, uddannelserne og de uddannelsessøgende, er i stand til at vurdere, hvilket navn der ude hos dem giver bedst mening for deres institution, og jeg har også tiltro til, at vi, hvis de finder på et navn, som nogle af os ikke synes er et godt navn, ikke er et mundret navn eller er direkte misvisende, så uden at lovgive videre om det, kan rejse en debat om det og påvirke det ad den vej. Venstre kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning. Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:42

Kl. 11:42

Alex Ahrendtsen (DF):

Ordføreren parti er jo en del af regeringen, og ordføreren skal derfor ikke tale imod sin regering, men alligevel vil jeg driste mig til at spørge, om ordføreren kunne være med til at gennemgå reglerne for navngivning af uddannelsesinstitutioner sammen med Dansk Folkeparti.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:42

Mads Fuglede (V):

Vi vil altid gerne være i dialog med Dansk Folkeparti om reglerne på alle tænkelige givne områder og også på det her område.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:42

Alex Ahrendtsen (DF):

Det var så et ja til den første del af beslutningsforslaget. Så vil jeg spørge til den anden del, altså om ordføreren så også vil være med til at komme med forslag til, hvordan man kan sikre, at uddannelsesinstitutioner får danske hovednavne.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Mads Fuglede (V):

Vi mener ikke, det skal detailstyres politisk, hvilke navne man har. Vi mener, det ligger fint ude i bestyrelserne, som det gør nu, og når der kommer med et forslag, skal det godkendes i ministeriet, som det er nu.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører er fru Eva Flyvholm, Enhedslisten.

Kl. 11:43

(Ordfører)

Eva Flyvholm (EL):

Fra Enhedslistens side kan vi simpelt hen ikke støtte det her forslag. Jeg mener, det er bedst overladt til uddannelsesinstitutionerne selv at beslutte, hvad de skal hedde. Jeg synes, den procedure, der allerede ligger, også for godkendelse i ministeriet, er tilstrækkelig, så jeg mener ikke, der er nogen grund til at støtte det her.

Efter min mening er det at kalde en professionshøjskole university college ikke nødvendigvis det mest mundrette, men netop derfor er der jo også nogle af professionshøjskolerne, som kalder sig professionshøjskoler, og så er der andre, som bruger betegnelsen university college, fordi de synes, det fungerer bedre. Og jeg tror simpelt hen, at de ude på institutionerne er bedre i stand til at vurdere, hvad der fungerer for dem og for deres elever, end vi er her fra Folketingets side. Så helt grundlæggende synes jeg ikke, at vi skal blande os i det eller detailstyre så meget.

Kl. 11:44

Kl. 11:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Tak. Så er det hr. Henrik Dahl, Liberal Alliance, som ordfører. Værsgo.

Kl. 11:44

(Ordfører)

Henrik Dahl (LA):

Tak for ordet. Jean de France er det franske navn for Hans Frandsen i en komedie af Holberg fra 1722. I mindst 296 år har det altså været sådan, at der var almindelig enighed om, at det er latterligt at snobbe for alt, hvad der ikke er dansk, og hitte på imponerende udenlandske navne som Jean de France. Derfor har jeg naturligvis en meget stor sympati for forslaget om, at uddannelsesinstitutioner får danske hovednavne. Det kan jeg også belyse ved at fortælle, hvordan Minervamodellen fik sit navn. Minervamodellen er et dansk segmenteringsværktøj, som er opfundet af en arbejdsgruppe ved markedsanalyseinstituttet ACNielsen under ledelse af mig.

ACNielsen er og var en amerikansk virksomhed, og vi havde på det tidspunkt i 1990'erne, hvor modellen blev opfundet, filialer i næsten 100 lande. Derfor var jeg under et meget stærkt pres for at give modellen et engelsk navn, men dengang mente jeg, og det gør jeg stadig, at mange engelske produktnavne er popsmarte og lyder dumme, og så tænkte jeg, at det eneste brugbare alternativ var latin. Derfor blev modellen opkaldt efter visdommens gudinde, efter at jeg først havde forhørt mig hos en klassisk filolog for at finde ud af, om der var noget snavs på Minerva. Det er jo ofte sådan, at det er der på romerske og navnlig græske guder, men Minerva er ren, hende kunne vi godt bruge.

Jeg synes imidlertid, at forslaget er for restriktivt i den form, det er stillet, og at det griber for dybt ind i det selvstyre, vi værdsætter så højt i Liberal Alliance. Jeg tror langt mere på hån, spot og latterliggørelse. Det er jo ikke uden grund, at vi efter næsten 300 år stadig husker Jean de France, og det er en metode, der kan bruges i mange andre sammenhænge. Jeg spurgte engang en italiener, om udtrykket Vero Moda nogen sinde under nogen omstændigheder kunne blive til korrekt italiensk. Svaret var nej, og det skal man da selvfølgelig holde frem og more sig over.

Jeg synes, at man skulle have oplyst alverden, hvad DONG også kan være slang for på engelsk. Jeg synes, at man skal le højt og hånligt, når Aarhus, som er min kære fødeby, ikke længere vil være smillets by, men absolut er nødt til at erklære sig selv for »Danish for progress«. Ad hånens vej kommer vi længst i disse tilfælde. Jeg stiller mig gerne til rådighed for forslagsstillerne med hån, spot og latterliggørelse, dersom det ønskes, men vi kan altså ikke bakke forslaget op. Tak for ordet.

Kl. 11:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:47

Alex Ahrendtsen (DF):

Som så ofte med hr. Henrik Dahls ordførertaler er der stor velvilje over for Dansk Folkeparti, men når det så kommer til stykket, kan man ikke stemme for. Men ville hr. Henrik Dahl måske være med til at gennemgå reglerne for navngivning af uddannelsesinstitutioner, så vi eventuelt ad den vej kunne hjælpe danske uddannelsesinstitutioner med at blive bedre til at navngive, end de er i dag?

Kl. 11:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Henrik Dahl (LA):

Helt overordnet har jeg den opfattelse, at skiftende regeringer og adskillige generationer af folketingspolitikere har blandet sig alt, alt for meget i, hvordan universiteterne og de højere læreanstalter fungerer. Det er den lærde republik. Jeg betragter nu afdøde Jesper Langballe som en fantastisk uddannelsespolitiker, fordi han holdt fast i de her ting, og derfor tror jeg, at meget firkantede regler ikke er vejen at gå – men at håne latterlige navne vil jeg gerne være med til.

Kl. 11:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:48

Alex Ahrendtsen (DF):

Skal jeg så forstå det sådan, som også Enhedslistens ordfører og andre har været bannerførere for, at den der godkendelse i ministeriet egentlig bare er et gummistempel? Altså, hvad de finder på derude i landet blandt nogle ganske få mennesker, nemlig bestyrelsesmedlemmer, er faktisk ikke nødvendigt at godkende – vi kan bare fjerne den der godkendelse i dag. Er det sådan, jeg skal forstå det?

Kl. 11:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:49

Henrik Dahl (LA):

Det skal forstås sådan, at jeg synes, at universiteternes selvstyre er vigtigt, men der er ingen forskningsminister, der ville få vrøvl med mig, hvis hun eller han anlagde en aktivistisk linje og spurgte bestyrelserne, om de her latterlige navne var strengt nødvendige, når navneforslagene bliver indsendt.

Kl. 11:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Schnoor, Alternativet. Værsgo.

Kl. 11:49

(Ordfører)

Pernille Schnoor (ALT):

Tak. Jeg vil gerne lægge ud med at slå fast, at vi ikke støtter forslaget. Vi er uenige i, at en uddannelsesinstitution *skal* have et dansk navn, for at det kan være dækkende og retvisende for, at der er tale om en dansk uddannelsesinstitution. For hvem er det, der ikke forstår, at NEXT er en dansk uddannelsesinstitution; hvem er det, der ikke forstår, at Copenhagen Business School er en dansk videregående uddannelsesinstitution? Er det børnene og de unge, der skal gå der? Er det Dansk Folkepartis medlemmer af Folketinget? Hvem er det, og hvad er problemet?

Helt grundlæggende er jeg af den opfattelse, at vi allerede, som jeg også nævnte ved det tidligere beslutningsforslag, blander os i alt for meget i de forskellige uddannelsers dagligdag her i Folketingssalen. Det her forslag mener jeg er et eksempel på en detailstyring, der er helt uacceptabel. Vi ønsker at sætte institutionerne mere fri og give dem mere selvbestemmelse – ikke at trække flere rigide regler ned over hovedet på dem og indskrænke de enkelte institutioners frihed til selv at træffe valg.

I forhold til de danske elever og studerende er det jo også en måde at markere på, hvis man f.eks. vælger et internationalt navn, at man kan tage del i et internationalt samfund og uddannelsesnetværk.

Jeg har selv været på udveksling i London på et universitet. Min søn, der læser på CBS, har været på udveksling på en businessschool

i USA. Jeg siger bevidst en »businessschool«, fordi jeg altid har syntes, at »handelshøjskole« er ret misvisende. Er det en højskole, man går på, når man går på en handelshøjskole? Nej, det er det selvfølgelig ikke. Så danske navne kan også være misvisende.

I Alternativet vil vi godt sætte institutionerne fri, som jeg lige har sagt, og jeg synes, vi skal stoppe med utidig indblanding i detailting.

Jeg tænker også, at hvis det bliver en realitet, at der skal ændres på alle de navne, som vi ikke finder smagfulde her i Folketingssalen, så koster det millioner af kroner i it-arbejde. Der skal skiftes logoer på alle bygninger, der skal skiftes brevpapir. Institutionerne er i forvejen presset af 2-procentssparekravet, så jeg synes, det grænser til at være lidt en hån mod de uddannelsesinstitutioner, der hver dag kæmper for at give vores unge en god fremtid.

Så uanset at det ville være rigtig dejligt, hvis der var nogle, der valgte danske navne – det ville jeg da også synes var dejligt – så stemmer vi ikke for. Og jeg skulle også hilse fra De Radikales ordfører og sige, at de heller ikke stemmer for beslutningsforslaget.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er der et spørgsmål fra hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:52

Alex Ahrendtsen (DF):

Altså, handelshøjskole er jo rent sprogligt set slet ikke misvisende, det er et levn fra nordismen. I Sverige hedder en videregående uddannelse stadig væk högskola, så det er slet, slet ikke misvisende. Det er bare godt nordisk. Vi har handelshøjskoler, ligesom vi har folkehøjskoler, som betyder noget andet. Så det er faktisk et rigtig godt ord. Og jeg synes da, at fru Pernille Schnoor skulle bruge det noget oftere. Det er mundret, og alle kan forstå det – også Alternativets vælgere.

Men mit spørgsmål skal egentlig bare være, om fru Pernille Schnoor anerkender, at det er Folketinget, ministeren og ministeriet, der har ansvaret i sidste ende for de enkelte uddannelsesinstitutioner, i og med at det er skatteyderne, der betaler, og der ikke bare er carte blanche til at gøre hvad som helst. Anerkender ordføreren det?

Kl. 11:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Pernille Schnoor (ALT):

Nu synes jeg først og fremmest, at jeg lige vil sige, at alle ord jo skal ses i den kontekst, vi er i. Og jeg mener, at det at kalde CBS for en højskole nu vil være taget ud af en historisk kontekst, som de fleste ikke ville kunne forstå. Så derfor synes jeg ikke, at det vil gøre det mere forståeligt at kalde det for en handelshøjskole. Så det er min egen, personlige mening, som jeg jo har ret til at have.

Ja, jeg anerkender, at man lige nu skal have det godkendt, og det synes jeg også er fint. Det, som det her forslag i yderste konsekvens kunne betyde, var jo, at NEXT ikke måtte hedde NEXT, og at CBS ikke måtte hedde CBS. Og det ville betyde millioner af kroner til udskiftning af navnene, og det synes jeg simpelt hen er helt urimeligt.

Så ja, jeg anerkender, at man lige nu skal sende det ind og have det godkendt. Og det virker, som om det har fungeret fint indtil nu.

Kl. 11:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 11:54

Alex Ahrendtsen (DF):

CBS hedder stadig væk Handelshøjskolen – det er bare som en lille orientering.

Den godkendelse, der er i dag, er jo ikke et gummistempel – man kan jo ikke forlange hvad som helst. Men godt, lad os tage det der med økonomien som argument. Hvis vi nu anerkender, at der er nogle skoler, der hedder, hvad de hedder, kunne man så forestille sig – og ville Alternativet være med til det – at vi i fremtiden sikrer, at nye uddannelser skal have et dansk navn?

Kl. 11:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:55

Pernille Schnoor (ALT):

Jeg ville synes, at det var super dejligt, hvis der var en masse uddannelser, der valgte et dansk navn. Og trenden er faktisk – som Dansk Folkeparti også selv har været inde på med Absalon – at man går i den retning. Det er den jo også på restaurationsområdet og på alle mulige andre områder.

Men lad nu de mennesker, som er sat til at have ansvar for det, vurdere det ude på institutionerne. Det er da ikke noget, vi skal lovgive om her i Folketingssalen. Hvis vi så fik en anden regering, så ville de have, at alt skulle være engelsk. Så skulle vi lovgive om det. Det mener jeg er utidig indblanding.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er hr. Jacob Mark, SF.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Jacob Mark (SF):

Tak. Dansk Folkeparti ønsker, at regeringen skal gennemgå reglerne for navngivning af uddannelsesinstitutioner og komme med forslag til, hvordan det kan sikres, at institutionerne får danske hovednavne.

Navnene på landets institutioner besluttet i dag af bestyrelserne på institutionerne. Der kan være forskellige grunde til, at man vælger de navne, man gør. Dansk Folkeparti oplister selv i bemærkningerne nogle af grundene. Det kan være et forsøg på at skabe en fælles identitet, det kan handle om udbud af uddannelser og geografisk tilknytning, men det kunne vel i princippet også være et forsøg på at gøre uddannelsen mere spændende og attraktiv i offentligheden eller et forsøg på at sende et signal om, at uddannelsen er en uddannelse, som ligesom skal tiltrække studerende fra andre steder end Danmark. Der kan være mange årsager til – det har jeg i hvert fald tænkt – at man har de navne, man har.

Når uddannelserne så har valgt de navne, er det op til ministerierne, henholdsvis Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet, at godkende dem. Og det er jo ikke bare et blåstempel, som det er blevet sagt i debatten – det er i hvert fald ikke, hvad der står i bemærkningerne og i loven. For i loven står der, at man skal undersøge navnene; man skal undersøge, om de er decideret misvisende, eller om man kan forveksle dem med andre uddannelser eller private firmaer. Så det skulle helst ikke være et blåstempel – så overholder man ikke loven. Og som jeg forstår forslaget, er det ikke nok for Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti vil gerne have en gennemgang af reglerne. Og det er jeg ikke fuldstændig afvisende over for – det vil jeg gerne komme tilbage til – men jeg vil gerne sige, hvorfor jeg er lidt skeptisk over for forslaget, som det ligger.

For det første er jeg bange for, at hvis man lige pludselig ændrer en masse uddannelsers navne, vil det skabe en masse forvirring for de elever og studerende, som har gået på uddannelserne – altså, den identitet, som man har brugt noget tid på at bygge op, vil forsvinde. Det vil nok også, ligesom fru Pernille Schnoor siger, koste en del at ændre uddannelsernes identitet.

For det andet er jeg lidt bekymret for, om vi igen gør os selv en bjørnetjeneste. Måske har de her uddannelsesinstitutioner valgt nogle lidt, også i min optik, skøre navne for at gøre det mere attraktivt for de unge, altså for at lokke nogle unge ind, fordi man har en analyse af, at det er det, der skal til for at lokke de unge ind i dag. Altså, måske er det ikke, det var det i hvert fald ikke i min kommune på et tidspunkt, det mest sexede – må man sige det her? – at gå på produktionsskolen i Køge. Og måske har man skiftet til et andet navn end produktionsskole et sted i landet, fordi man gerne ville ændre identiteten og uddannelsens omdømme. Der er flere af os herinde, der gerne vil have, at flere går på en erhvervsskole, og måske har man givet en erhvervsskole et andet navn, fordi man troede, at det kunne tiltrække flere unge.

Men det, jeg er mest skeptisk over for, er faktisk den formulering, der konkret ligger i forslaget, nemlig at forslaget har til hensigt at bestemme, hvilket navn man skal bruge på bestemte tidspunkter. Altså, man skal give uddannelsen et dansk hovednavn, og det skal man så, står der i forslaget, bruge i danske sammenhænge. Det forstår jeg ikke. Hvad betyder det i praksis? Hvis man sagde, at ja, den skal have et dansk hovednavn, hvornår må man så bruge det engelske navn? Det kunne jeg godt tænke mig at diskutere med Dansk Folkeparti. Derfor er jeg sådan lidt skeptisk over for det her forslag.

Men jeg vil gerne sige, som jeg lige sagde før, at jeg faktisk synes, det er en lidt mærkelig trend i tiden, at man giver uddannelser alle mulige engelske navne. Jeg synes faktisk også, at Henrik Dahl har ret i, at det nogle gange virker, som om man giver dem nogle navne bare for at gøre det sådan lidt popsmart. Jeg kan også godt være lidt i tvivl om, om vi egentlig hjælper os selv på sigt, hvis unge mennesker ikke ved, hvad det er, man kan læse på professionsuddannelserne, eller at der overhovedet er professionsuddannelser, fordi vi insisterer på at kalde dem noget andet, og det gælder også erhvervsskolerne. Det kan jeg faktisk godt være lidt bekymret over.

Men det står jo i loven, at man skal sørge for, at uddannelsernes navne ikke er misvisende. Så da jeg læste det her forslag, kunne jeg ikke lade være med at tænke på, at det måske bare handler om at tage en snak om: Bruger man loven, som den ligger? Overholder man de der krav om, at uddannelsernes navne ikke må være misvisende? Er Bornpro f.eks. et misvisende navn? Er Learnmark Horsens et misvisende navn? Før man ændrer loven, kunne det måske være spændende at tage en snak om, om vi overhovedet overholder loven, som den ligger.

Den gennemgang, som jeg godt vil være med til, skal ses i forhold til, at der er forskellige regler for de forskellige uddannelser. Der er forskellige regler for ungdomsuddannelserne, for de videregående uddannelser, for de lange videregående uddannelser. Måske kunne det være meget interessant at tage en snak om: Skal vi have et fælles regelsæt for, hvordan man navngiver dem? Så langt vil jeg strække mig. Men jeg synes, der er nogle uklarheder, som jeg er ret skeptisk over for. Det skal være mine kommentarer til forslaget.

Kl. 12:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Alex Ahrendtsen. Værsgo.

Kl. 12:01

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er altid dejligt, når ordførere strækker sig, og jeg synes, at ordføreren fra SF har strukket sig længere, end jeg havde forventet, og og-

så længere end andre ordførere, og har vist åbenhed, og det synes jeg er dejligt. Det er godt for fremtiden.

Ordføreren stiller så et spørgsmål. Normalt er det jo den anden vej rundt, men lad os endelig tage diskussionen. Til hvem og hvornår skal uddannelsesinstitutionen kommunikere med det danske navn? Jamen i alle sammenhænge, hvor der indgår danskere, bruger man jo det danske navn. Det vil sige til offentligheden, til medierne. Det er, når de skriver til eleverne og forældrene. Det kan være til danske virksomheder. Skulle det så være sådan, at der er nogen udenlandske virksomheder, der henvender sig, jamen så bruger man da bare det engelske navn, eller hvis man skal tale med sine samarbejdspartnere uden for landets grænser, bruger man det engelske navn. Det er jo en meget praksisnær måde at gribe tingene an på. Så tak for den åbenhed fra hr. Jacob Mark. Det sætter jeg stor pris på.

Kl. 12:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:02

Jacob Mark (SF):

Selv tak. Jeg tror, at jeg mener, at man går lidt for langt, hvis man så vil bestemme, præcis hvornår man bruger hvilke navne, og hvordan skulle man overholde den regel i praksis? Hvem skulle holde øje med, at de gør det på de rigtige tidspunkter, og hvad skulle straffen være, hvis de ikke gør det?

Det, som jeg er mest optaget af, er, at vi ikke sender et signal om, at vores uddannelsesinstitutioner er private koncerner, og at vi ikke giver dem sådan nogle fancy engelske navne for at gøre dem attraktive. Det, som jeg er optaget af, er, at navnene ikke er misvisende. Det er det, der allerede står i loven. Jeg synes også, det er godt, hvis de har et dansk navn, så man ved, hvad det er, man kan og skal på den her uddannelsesinstitution. Men jeg tror, at det bliver svært at gå ind at bestemme, og jeg mener heller ikke, at man skal gå ind at bestemme, præcis hvornår man skal bruge hvilket navn.

Kl. 12:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 12:03

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er heller ikke os, der skal bestemme det, men når man har et dansk hovednavn, bruger man det selvfølgelig også i danske sammenhænge. Det ville være helt naturligt. Og når man kommunikerer til udlandet, vil man så bruge det engelske hovednavn. Det er ikke noget, vi som lovgivere skal bestemme, men det, vi i hvert fald har ansvaret for, er, at de har et dansk navn, så de kan kommunikere mundret og klart til danske skatteydere. Nogle steder har de ikke det i dag, og det er da ærgerligt. Så håber jeg, at det er slået fast.

Kl. 12:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:03

Jacob Mark (SF):

Jeg er faktisk ikke helt sikker på, at det hænger sådan sammen. Jeg tror egentlig godt, at man kan have uddannelsesinstitutioner, der har både danske og engelske navne. Men så finder man ud af, at det engelske navn egentlig er det mest populære, og det er det, man bliver kendt for, og så vælger man at bruge det, og er det så ikke i orden? Hvordan overholder man så, om de gør det eller ikke gør det? Jeg synes, det er lidt uklart.

Men jeg vil meget gerne diskutere den der gennemgang videre og også diskutere videre, hvordan det sikres, at man ikke har deciderede misvisende navne rundtomkring, og det mener jeg faktisk er en reel diskussion, fordi det synes jeg der er tendens til nogle steder.

Kl. 12:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Jacob Mark. Der er ikke flere korte bemærkninger. Velkommen til fru Brigitte Klintskov Jerkel fra Konservative Folkeparti.

Kl. 12:04

(Ordfører)

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Tak. Som jeg nævnte i min forrige ordførertale ved det sidste beslutningsforslag, er vi fra konservativ side enige i, at vi skal værne om det danske sprog, og vi er også enige i, at uddannelserne skal have et navn, der er retvisende og genkendeligt. Vi mener dog, at bestyrelserne har bedre kendskab til deres elever, uddannelser og aftagere, end vi har her på Christiansborg. Det skal ikke være os her på Christiansborg, der skal bestemme, hvad institutionerne skal hedde. Langt de fleste uddannelsesinstitutioner anvender retvisende navne, og derfor skal vi være varsomme med at sætte mere regulering i verden herinde fra Christiansborg, end nødvendigt er. Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 12:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Den sidste på listen er ordføreren for forslagsstillerne, nemlig hr. Alex Ahrendtsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 12:05

(Ordfører for forslagsstillerne)

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er altid interessant at diskutere med de forenede folketingspartier, når det drejer sig om det danske sprog. Der er hovedparten jo meget liberale, når det kommer til stykket. Vi overlader det til bestyrelser, vi overlader det til folk selv at vælge, om det skal være engelsk eller dansk, eller hvad det skal være. Det, man ofte også hører, er, at man gerne vil værne om det danske sprog. Der er mange skåltaler nede i salen, og jeg ved det af egen erfaring, fordi vi i Dansk Folkeparti igen og igen italesætter det danske sprog, og hvor vigtigt det er at værne om det.

Men når det så kommer til konkret handling, synes jeg altså, at Folketingets partier svigter. Der er åbenhed fra nogle, og andre afviser det totalt. Her har det dog været opløftende. Alternativet sagde, at det er en mode eller en trend at beskæftige sig med det danske sprog og værne om det ude i samfundet, og det er for så vidt rigtigt, men der er en grund til, at det måske er ved at blive en mode, for der er nogle her i Folketinget, der er blevet ved med at italesætte, hvor vigtigt det er.

Det kan godt være, at hr. Henrik Dahl har ret i, at det er nok at bruge hån, spot og latterliggørelse, når vi diskuterer det, men der kunne jeg altså godt tænke mig, at man ud over at diskutere det også fulgte op med regeringsinitiativer, med hyrdebrev, eventuelt med ændrede regler. Det vil være en stor hjælp for os og for andre, som holder af det danske sprog. Så derfor ser jeg selvfølgelig frem til regeringens analysearbejde og udspil, og vi vil meget gerne involveres, også på det her lille hjørne, som har stor signalværdi.

Jeg vil også gerne sige tak til hr. Jacob Mark, som har vist forbavsende åbenhed. Jeg synes, at det var en fornøjelse, det kunne andre partier lære godt af. Det er vigtigt, at vi værner om vores danske sprog, stort og småt. Der er ingen andre til at passe på det. I rigsfællesskabet har vi jo både Grønland og Færøerne, og de to små natio-

ner værner virkelig om deres sprog på en helt andet måde, end vi gør i Danmark. Dem kunne vi lære noget af.

Jeg håber, at vi på sigt kan få igangsat initiativer på alle områder for det danske sprog, så vi ikke kommer ind i den dødsspiral, som Sprognævnet har talt om, og som vi debatterede under den forrige behandling. Skal jeg konkludere, at det såmænd er lidt positivt, er det selvfølgelig, at regeringen under ledelse af ministeren vil igangsætte initiativer, og jeg håber selvfølgelig på, at der kommer noget konkret ud af det, og at det ikke bare ender med analysearbejdet.

Tak for debatten, og fortsat godt folketingsarbejde her i salen.

Kl. 12:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er en kort bemærkning fra hr. Henrik Dahl.

Kl. 12:08

Henrik Dahl (LA):

Det er alt for sjældent, vi diskuterer lingvistik i Folketinget, og derfor er det dejligt, når lejligheden byder sig. Vi er jo simpelt hen grundlæggende lingvistisk uenige og ikke politisk uenige.

Jeg har den opfattelse i modsætning til f.eks. skiftende regeringer på Island, som jo har et meget hårdt sprogregime, hvilket mange islændingene i øvrigt beklager sig over, at sproget er en afstemning. Det er en daglig afstemning. Hvorfor har vi ikke længere en dativform på dansk? Det er, fordi den er blevet nedstemt af de danske sprogbrugere. Hvorfor lykkedes ikke at indføre ordet pladelager? Det er der ikke nogen der ved hvad er, og der er ikke nogen, der siger det. Vi siger harddisk, og det hedder harddisk på dansk. Så sproget er en afstemning, og ulemperne ved den islandske model er store. Jeg kan selvfølgelig godt pege på et land, hvor man har systemet, men jeg kan også pege på, at mange folk på Island mener, at det ikke virker særlig godt.

Kl. 12:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:09

Alex Ahrendtsen (DF):

Nu er der jo ikke nogen her i salen, der taler for at indføre den islandske model, som dog har bevaret det islandske sprog, vikingesproget, næsten uændret i tusind år. Det er der jo ingen der taler for her. Det, vi taler om, er at værne om det nuværende danske sprog. Og der har jo i mange år været en tendens til, at det engelske har fortrin, det fremmedsprogede har fortrin på universiteterne. Før var det latin, nu er det så engelsk.

Hvis vi ikke selv tager den kamp, hr. Henrik Dahl, hvis vi ikke som lovgivere og dem, der har magten, sætter dagsordenen, så vil det også få betydning ude i samfundet hos vælgerne, hos borgerne. Den kamp kan de ikke føre alene; de har brug for sådan nogle som os til at føre den for sig.

Kl. 12:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 12:10

Henrik Dahl (LA):

Men Jean de France har dog været en narrehat i næsten 300 år, og det danske sprog består jo dog alligevel. Fransk er ikke længere så stort et problem. Vi lever med, at der ligger et Magasin du Nord lige her nede på Kongens Nytorv. Jeg har den, synes jeg selv, empirisk begrundede opfattelse helt tilbage fra Holbergs tid, at danskerne vil dansk. Så er der selvfølgelig nogle narrehatte, der gerne vil krydre

det med Jean de France-agtige vendinger, men det går nok alt sammen.

Kl. 12:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 12:11

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er selvfølgelig rigtigt. På den anden side har tiderne jo ændret sig siden Holberg. I dag lever vi i en globaliseret verden, hvor det skyller ind over os hver eneste dag, og hvor vi dagligt er udsat for et sprogpres. Hvis vi ikke har redskaber, som vi kan give til folk, så de kan modstå det, så vil det danske sprog forvandles. Der har jo været en række debattører, som igennem tiden har talt for, at vi skal have engelsk som andetsprog ved siden af dansk. Alene den snak gør jo, at mennesker, danskere ikke længere har den tiltro og tillid til, at magthaverne vil bevare det danske sprog som vores modersmål, som vores fremmeste sprog. Det er jo det, det handler om. Det er jo vores sprog. Undskyld, det blev lidt langt.

Kl. 12:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til det ærede medlem af Tinget, hr. Alex Ahrendtsen.

Da der ikke er flere, som har ytret ønske om at få ordet, er forhandlingerne afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Uddannelses- og Forskningsudvalget. Hvis ingen af de ærede medlemmer gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for elevfordeling på gymnasierne.

Af Annette Lind (S), Marlene Borst Hansen (RV) og Jacob Mark (SF) m.fl.

(Fremsættelse 06.12.2017. Omtrykt).

Kl. 12:12

Forhandling

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 12:13

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Mange tak. Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti har med B 48 foreslået, at regeringen ændrer reglerne for elevfordelingen på gymnasierne, så andelen af elever med udenlandsk baggrund på det enkelte gymnasium ikke overstiger 30 pct. Beslutningsforslaget vedrører en alvorlig udfordring på ungdomsuddannelserne, som naturligvis skal adresseres. Det vender jeg tilbage til.

Der er imidlertid alvorlige problemer forbundet med forslaget. Regeringen anerkender, at nogle gymnasier oplever faglige og pædagogiske problemer som følge af de kultursammenstød, som opstår flere steder i samfundet. Men lad mig begynde med at slå fast, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Mens det på den ene side er en succes, at stadig flere unge med udenlandsk baggrund bliver optaget på ungdomsuddannelserne, giver det på den anden side nogle steder en række voldsomme udfordringer, herunder på stx. Beslutningsforslaget adresserer, at der er omkring 15 gymnasier i Danmark, hvor der er tendens til, at unge med ikkevestlig baggrund søger sammen i parallelsamfund. Det er ufællesskaber, der på lange stræk står i skarp kontrast til dansk kultur- og uddannelsestradition. Det er fællesskaber, hvor etnisk danske unge og dansk kultur er i mindretal. Det skaber problemer, og dem vender jeg tilbage til.

Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget af følgende årsager: For det første må integrationsopgaven helt grundlæggende bæres af dem, der skal integreres. Der er derfor behov for en målrettet løsning, der generer så få som muligt, og som ikke grundlæggende kolliderer med den måde, vi har valgt at indrette gymnasieområdet på i Danmark. For det andet er det uklart, om forslaget holder sig inden for Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Og for det tredje er der en række praktiske og logistiske udfordringer ved forslaget. Altså, hvordan skal det kunne lade sig gøre?

På Vestegnen overstiger elevgrundlaget med udenlandsk baggrund 30 pct. Anerkender regeringen, at der er en række problemer? Ja, i allerhøjeste grad. Hvis man taler med ansatte og elever på disse ghettogymnasier, beretter de om alvorlige problemer. Det kan være problemer med snyd, højt fravær, frafald og meget larm. Nogle steder er overtrædelser af studie- og ordensreglerne gennemgående; andre steder udsætter eleverne hinanden for religiøs kontrol. Og der er også kedelige eksempler på forskellige sociale regler for drenge og piger.

På gymnasieområdet handler det altså om, hvorvidt alle elever respekterer gymnasiet som en uddannelsesinstitution baseret på vestlige værdier og plads til at leve et frit ungdomsliv. Jeg mener, at konsekvens er en nøgle. Der skal være konsekvens og håndhævelse af både studie- og ordensregler og faglige standarder. Hvis man ikke kan opføre sig ordentligt på det ene gymnasium, skal man ikke flyttes til det andet. Man skal ændre sin adfærd eller slet ikke være på gymnasiet. Det har aldrig været meningen, at alle skal gå i gymnasi- et. Det er undergravende for landets gymnasier, hvis dårlig adfærd spredes og går ud over god undervisning og det faglige niveau.

Som jeg også har sagt i andre sammenhænge, vil regeringen inden for de kommende måneder fremlægge sit eget forslag til at adressere disse alvorlige udfordringer. Og det er ikke nogen hemmelighed, at jeg er tilhænger af konsekvens og lokal problemløsning. Jeg vil gerne sige tak til Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti for beslutningsforslaget. Det er vigtigt, at vi – også her i Folketingssalen – løbende diskuterer både vores ungdomsuddannelser og de bedrøvelige tendenser til parallelsamfund. Men regeringen kan ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag. Tak for ordet.

Kl. 12:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Selv tak. Der er nogle korte bemærkninger, og den første er fra fru Annette Lind.

Kl. 12:17

Annette Lind (S):

Tak for det. Ministeren anerkender, at der er problemer, men vi ser en minister, som på ingen måde gør noget. Siden december 2016 har vi bedt om at få reelle forhandlinger. I december 2016 havde vi integrationsministeren og undervisningsministeren i samråd, og der var stor forskel på, hvad man mente i regeringen. Det var sådan, at integrationsministeren meget klart og tydeligt sagde, at der skulle laves en løsning, og at undervisningsministeren sagde, at det kunne der ikke være tale om. Vi var kun lige kommet tilbage på kontoret,

og så blev vi ringet op og fik at vide, at der godt kunne blive lavet en midlertidig løsning.

Nu havde vi undervisningsministeren og integrationsministeren i samråd for nylig. Her sagde integrationsministeren: Jeg er ligeglad med, hvilken løsning der bliver, og det kan kun gå for langsomt med at få den lavet, og undervisningsministeren må gøre det. Vil vi se en undervisningsminister, som trods modstand vil komme til at vende på en tallerken og lave en løsning? Det håber vi i Socialdemokratiet.

Kl. 12:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 12:18

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

De problemer, vi taler om i dag, er alvorlige. De findes alle steder i samfundet. De findes på stx, de findes på hf, de findes i folkeskolerne, de findes i boligområderne, og de findes på gaderne. Det er ikke et område, der udelukkende handler om stx. Socialdemokratiet, Radikale Venstre og SF har i dag fremlagt en model, som ordføreren omtaler som *løsningen*. Men der er aldrig kun en løsning på et problem.

Når vi i regeringen ikke kan stemme for beslutningsforslaget, er det af de tre årsager, som jeg startede med at læse op. For det første påhviler integrationsopgaven den person, der ikke er integreret. Det vil sige, at det ikke er en opgave for gymnasieelever, som de er flest, at løse det her problem. Det er en opgave for den person, der ikke er integreret. For det andet er det uklart, om forslaget holder sig inden for Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. For det tredje er der en række praktiske og logistiske udfordringer i forslaget. Er der kun en løsning på et problem? Nej, der er aldrig kun en løsning på et problem.

Kl. 12:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 12:19

Annette Lind (S):

Helt ærligt synes jeg, det svar var meget forkert. Vi har rakt hånden frem rigtig mange gange. Vi har sagt, at der skulle laves lokale løsninger. Vi har talt med rektorerne. Vi har på mange måder bedt om at få møder og forhandlinger. Møder er blevet aflyst, og vi er blevet nægtet at have de her møder. Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun egentlig reelt vil lave en aftale på det her område, og så vil jeg gerne spørge: Nu har man i Aarhus fundet ud af at lave en midlertidig model, vil ministeren godkende den? Og så har jeg også skriftligt spurgt ministeren, om ministeren vil være med til at lave en løsning for Vestegnen for næste år. De råber om hjælp, de vil gerne have en løsning fra næste skoleår. Det vil man sådan set gerne over hele landet. Nu er det ikke længere kun i de store byer, man har det her problem. Det skal løses, og vi rækker hånden frem. Der skal laves lokale løsninger. Hvad siger ministeren til det? Er ministeren klar til at få lavet noget nu, eller undskylder hun sig med, at der kommer et udspil? Vi kan altså ikke vente længere. Det er tid til handling.

Kl. 12:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 12:20

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det var en meget lang afhandling med rigtig mange indbyggede spørgsmål. Ja, det er fuldstændig korrekt, at når det handler om kultursammenstød, så har vi i regeringen besluttet at adressere det sam-

let. Det er jo, fordi det er et samlet problem. Det er jo forkert at betragte kultursammenstød mellem primært mellemøstlige kulturer og skandinavisk kultur som noget, der foregår på stx. Det ved vi jo alle sammen godt ikke er rigtigt. Det er fuldstændig korrekt, at regeringen vil fremlægge et samlet forslag, som adresserer parallelsamfundsproblematikken. Det er, fordi det er en samlet udfordring, som skal adresseres samlet.

Kl. 12:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Jacob Mark.

Kl. 12:21

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Først vil jeg til den del, der handler om de europæiske menneskerettigheder, sige, at det, efter at have undersøgt det, er min fuldstændig klare vurdering, at det ikke bryder med de europæiske menneskerettigheder, fordi forslaget har til hensigt at sikre en god integration. Men i stedet for at få det til implicit at lyde, som om det kan bryde menneskerettighederne, ville det jo have klædt ministeriet og ministeren faktisk at undersøge, om det bryder med menneskerettighederne, for man har jo kendt til forslaget længe – det er en debat, vi har haft siden 2016. Men jeg er af den opfattelse, at det ikke bryder med menneskerettighederne, og det er selvfølgelig også vigtigt for os.

Vi har diskuteret det her siden 2016. Problemerne er der stadig derude, og de udvikler sig, og vi har som politikere et ansvar for at sikre, at der er en god fordeling af eleverne, der både kan bidrage til god integration, men også til, at der hverken kommer den ene eller den anden form for parallelsamfund ude på gymnasierne.

Jeg kunne egentlig bare godt tænke mig at spørge: Kommer regeringen med nogen form for forslag, der skal sikre en bedre fordeling af eleverne end den model, man har i dag, gør det?

Kl. 12:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 12:22

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Det er muligt, at vi har diskuteret det her siden 2016. Integrationsdebatten er ikke ny, og den kommer heller ikke til at forsvinde foreløbig. Den bliver arvet af vores børn. Problemerne er så store og mangfoldige og breder sig langt ud over det, som vi i adresserer her i dag, at jeg lige så godt kan kundgøre med det samme, at det bliver en debat, vi kommer til at fortsætte. Og uanset hvordan vi kommer til at sætte ind her og mindske problemerne, så er der ikke nogen, der skal stå her og bilde hinanden ind, at integrationsproblemerne bliver mindsket eller fjernet, ved at man laver et indgreb i stx, som kun udgør én del af ungdomsuddannelserne. Det må vi simpelt hen ikke bilde hinanden og borgerne ind.

Regeringen kommer med et samlet udspil på parallelsamfundsområdet, og det vil også indeholde forslag til specifikt at adressere problematikkerne med kultursammenstød på stx.

Kl. 12:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 12:23

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Mener ministeren, at det er en god idé at sikre en eller anden form for ny model, der kan gøre, at man bedre kan fordele elever? Mener ministeren, at det er en god idé eller en dårlig idé?

Det kan godt være, at der var noget, jeg bare ikke fangede, men jeg fik ikke helt fat i, om det, man har gjort i Aarhus, er okay for ministeren. Mener ministeren, at den fordelingsmodel er okay?

Kl. 12:24

Kl. 12:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 12:24

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Altså, ministeren har jo godkendt, at man sidste år i Aarhus har fordelt elever efter karakterer. Så det har jeg godkendt – det ligger jo fuldstændig åbent fremme – og det har jeg gjort, fordi det er en lokal problemløsningsmodel, hvor man laver et indgreb på baggrund af objektive kriterier, dvs. så godt som muligt. Men der er jo ikke nogen tvivl om, at hver eneste gang man griber ind her, risikerer man at reducere rettighederne for gymnasieelever, som de er flest, og der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg er optaget af, at gymnasieelever, som de er flest, også skal kunne have indflydelse på, hvad for en uddannelsesinstitution de skal gå på.

Kl. 12:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 12:25

Marlene Borst Hansen (RV):

Tak for det. Ministeren siger, at hun har godkendt den model, som fordelingsudvalget i Aarhus sidste år sendte ind. Jeg spurgte om det samme på samrådet, men om den nye model, som fordelingsudvalget sendte ind den 4. januar. Det var fair nok, at ministeren ikke, ganske få dage efter vi havde samrådet, helt kendte til modellen, men nu er der jo i hvert fald gået 21 dage, siden fordelingsudvalget indsendte den her model, og den ligger på alle de århusianske gymnasiers hjemmesider. Så jeg har bare et kort spørgsmål: Er det en god model?

Kl. 12:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 12:25

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er en model, som ministeriet er i gang med at se på, og jeg kan selvfølgelig ikke godkende eller ikkegodkende den her fra talerstolen. Jeg håber, at ordføreren vil anerkende, at det ikke er sådan, man gør tingene.

Kl. 12:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 12:26

Marlene Borst Hansen (RV):

Det er helt okay. Som jeg har forstået det, er det, ministeriet kigger på, om den er lovlig, for ellers er det jo sådan, at fordelingsudvalgene sådan set har rimelig frit spil. Det skal så bare være inden for lovens rammer. Så jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at den selvfølgelig skal være lovmedholdelig. Jeg spørger bare til holdningen til det her med, at et fordelingsudvalg, f.eks. som man her har gjort, kigger på fordelingen ud fra nogle boligkriterier i nogle bestemte boligområder. Er det noget, som ministeren holdningsmæssigt synes kunne være en vej frem?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 12:26

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Det er præcis rigtigt, at der skal ske en juridisk vurdering, og den kommer jeg ikke til at stå og lave her på talerstolen. Jeg har ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at min holdning er den, at vi skal løse de her problemer så præcist, som vi overhovedet kan, og med så lidt gene som muligt for gymnasieelever, som de er flest. Det er ud fra den retningslinje, jeg vurderer det politiske i forskellige løsningsforslag. Men der er dilemmaer i det her. Der er store dilemmaer, og jeg er bekymret for, hvorvidt indgreb vil ramme gymnasieelever, som de er flest. Det er ud fra det perspektiv, jeg vurderer hvert enkelt forslag.

Kl. 12:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Og hvis vi skulle blive i hr. Alex Ahrendtsens ånd, vil jeg gerne sige tusind tak til den højtærede undervisningsminister. Vi går nu over til ordførerne, og den første er fru Marie Krarup, Dansk Folkeparti. Det er jo, fordi ordføreren for forslagsstillerne er fru Annette Lind, og hun får ordet til sidst.

Kl. 12:27

(Ordfører)

Marie Krarup (DF):

Tak til den ærede formand. Vi kan ikke støtte beslutningsforslaget, som det foreligger. Det problem med en stor andel af ikkevestlige elever udenlandske elever på det almene gymnasium er ikke et problem, som vi kan fordele os ud af. Problemet er et resultat af en forføjlet udlændingepolitik, som er blevet ført siden 1980'erne af bl.a. de partier, som har fremsat dette forslag, og vi politikere kan desværre ikke løse det ved at flytte rundt på eleverne via kvoter. Der er jo selvfølgelig grænser for, hvor meget og hvor langt man kan flytte eleverne, når der er så mange. Hvor skal man i sidste ende flytte dem hen? Og hvorfor går det her beslutningsforslag kun på det almene gymnasium? Hvorfor ikke også handels- og teknisk gymnasium, og hvad med erhvervsskolerne? Der er mange uddannelsessteder, der har større problemer med mange ikkevestlige elever – f.eks. er SOSU-uddannelserne en af dem – men de uddannelser er slet ikke med i det her forslag. Så forslaget løser ikke det, det vil løse. Men som jeg sagde før: Problemet kan heller ikke løses. Skaden fra en forføjlet udlændingepolitik er for dyb til, at der findes nogen snuptagsløsninger.

Det, man kan og skal gøre i stedet på gymnasierne, er at give alle elever – selvfølgelig også de ikkevestlige – de bedste muligheder for at tilegne sig viden, herunder selvfølgelig viden om dansk sprog, kultur, historie og litteratur, som vil give dem bedre muligheder for at finde sig til rette i Danmark.

Det er gymnasiets ansvar at indrette deres pædagogik efter kunsterne i butikken. Det nytter ikke noget at have en for løs pædagogik med ansvar for egen læring og fokus på, at undervisningen skal være sjov og underholdende, når eleverne ikke er parate til det, og det er det, vi meget ofte ser med elever med en anden kulturel baggrund end dansk. En mere principfast pædagogik med fokus på faglighed og på, at eleverne lærer noget, er også god for danskere fra uddannelsesfremmede hjem, og derfor mener jeg, at en sådan pædagogik kan tiltrække og fastholde etnisk danske elever på skolerne.

Skolerne har et ansvar for at manøvrere i det kulturmøde, som politikerne har påtvunget dem, og de skal sørge for at bevare danske værdier, også selv om der er et flertal af fremmedsprogede elever, og man skal selvfølgelig sørge for, at adfældsreglerne er sådan, at et-

nisk danske elever ikke føler sig generet, selv om man er i mindretal som dansker. Ledelsen skal dermed være meget klar på, hvordan man skal opføre sig på skolerne. Undervisningsministeriet bør overveje, om man skal samle best practices, som man kalder det, og videreformidle konstruktiv rådgivning til de skoler, som står med store udfordringer, fra de skoler, som har løst problemerne eller har en god måde at sætte ind over for problemerne på.

Så jeg tror, at det primært er pædagogikken, vi skal sætte ind over for. Der er nemlig skoler i Danmark, som gør det og ser ud til at have succes med det. Det ser ud til, at flugten af danske elever fra de skoler er stoppet, selv om der er mange ikkevestlige elever på skolerne. Så det vigtigste, vi kan gøre, når vi står med de her store problemer, som vi jo har overalt i samfundet på alle uddannelsesinstitutioner, er jo selvfølgelig, at ulykken skal stoppes. Der skal ikke komme flere indvandrere eller flygtninge, der misbruger asylsystemet til at blive i Danmark og dermed også forøger problemet i fremtiden.

Det her beslutningsforslag løser ikke problemerne. Vi siger nej til beslutningsforslaget. Vi siger nej til kvoter. Vi siger i stedet for ja til en fast udlændingepolitik og en fast og målrettet pædagogik. Det er de muligheder, vi har. Tak for ordet.

Kl. 12:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er en kort bemærkning fra fru Annette Lind.

Kl. 12:32

Annette Lind (S):

Tak for det. Ordføreren siger, at der skal sættes ind over for pædagogikken, men er det ikke sådan, at på alle gymnasier i Danmark arbejder man med demokrati, åbenhed, fordomsfrihed, medborgerskab, og at det er kerneværdier? Men det, der er problemet, er, at når man klumper sig sammen, så foregår det ikke i frikvartererne, så foregår det ikke i de sociale fællesskaber, og så foregår det ikke – måske heller – der, hvor man har fri.

Så jeg vil spørge fru Marie Krarup, om hun ikke synes, at det er meget andet end pædagogikken, fordi det netop er kerneværdier i alle gymnasier.

Kl. 12:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:33

Marie Krarup (DF):

Det er svært at forstå spørgsmålet. Går spørgsmålet på, at man skal få elever med andre kulturelle værdier til at opføre sig efter danske værdier i deres fritid og frikvartererne? Det ville være dejligt, hvis man kunne det, men det kan man ikke. Skolerne må koncentrere sig om det, som er deres opgave, og det er at give eleverne viden om bestemte områder, og så håbe på, at denne viden efter et gammeldags oplysningsideal også smitter af på sjælen, indvendigt hos dem, således at de får lyst til at opføre sig efter de værdier, som vi har i Danmark, og som vi har haft i mange, mange år. Men man kan ikke direkte påtvinge eleverne det. Man kan håbe på, at det kan komme.

Selvfølgelig er det da et problem, når mange elever af en anden kulturel baggrund er det samme sted og forsøger at gennemtvinge bestemte værdier. Der er det, at jeg siger, at man er nødt til at have nogle klare regler for, hvad der kan tillades, og hvad der ikke kan tillades, men hvad eleverne tænker og føler, om de føler sig åbne eller virker åbne, kan man desværre ikke gøre noget ved.

Kl. 12:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 12:35

Annette Lind (S):

I 2016 var der 13 gymnasier, der havde flere elever med anden etnisk baggrund end dansk. Nu taler ministeren om, at der er 15. Det her er et problem, som vokser. Det er ikke længere kun i de store byer. Det er også i mellemstore byer, at der er det her problem, at man klumper sig sammen. Integrationsministeren sagde på vores samråd, at det er et kæmpestort problem for integrationen i Danmark, når elever med anden etnisk baggrund klumper sig sammen. Rektorerne beder om hjælp til det her. De kalder det selv for brune og hvide gymnasier. Mener ordføreren, at det er godt eller skidt, at vi har brune og hvide gymnasier?

Kl. 12:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:35

Marie Krarup (DF):

Socialdemokratiet svigtede en historisk opgave ved ikke at gå imod den udlændingepolitik, der blev ført i 1980'erne og frem. Det var et kæmpe svigt. Det er det, der har ført til, at vi står i den situation, som vi står i i dag, som er en kæmpe ulykke. Det er fuldstændig rigtigt. Men den kan man ikke løse med et beslutningsforslag, der laver kvoter på de almene gymnasier, som er en lillebitte del af det danske samfund. Det er fuldstændig grotesk at tro, at det er løsningen.

Nej, vi står i et kæmpe kultursammenstød. Det gør man overalt i Europa, hvor det samme desværre er sket, nemlig at de partier, som burde have taget ansvaret for at sørge for, at Danmark blev ved med at være dansk, svigtede, og de sørgede så for, at en stor del af Danmark i dag ikke er dansk. Det er den opgave, vi står med i dag.

Kl. 12:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Jacob Mark.

Kl. 12:36

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Jeg tror ikke, der er nogen af forslagsstillerne, der bilder sig ind, at det her forslag isoleret set vil løse integrationsproblemerne i Danmark. Det hørte jeg også ministeren antyde. Det her er ét af mange tiltag, som jeg tror der skal til, for at man får hjulpet integrationen på vej. Jeg tror, vi skal gøre noget i daginstitutionerne, i folkeskolen, på ungdomsuddannelserne, og jeg tror, vi skal gøre noget på arbejdsmarkedet. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre noget. For jeg har faktisk en tese om, at Dansk Folkepartis udlændingepolitik har ændret sig lidt over de sidste 10 år, altså fra i starten at være en udlændingepolitik, hvor man stillede ret hårde krav til, hvordan de skulle integrere sig, til at man nu har et ønske om, at de ikke skal integreres overhovedet. Så jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ordføreren:

Mener ordføreren egentlig, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at integrere de her mennesker? Mener ordføreren, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at integrere de mennesker, der kommer til at bo i Danmark?

Kl. 12:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:37

Marie Krarup (DF):

Ordføreren er jo udmærket godt klar over, at det, vi står for i Dansk Folkeparti, er at sørge for, at flygtninge behandles som flygtninge og ikke som indvandrere, og det vil sige, at de ikke automatisk kommer til at være i Danmark på livstid. De skal selvfølgelig tilbage til de

lande, som de kommer fra, når der er fred i de lande, og derfor skal de folk, som skal tilbagesendes, ikke integreres i Danmark. Det er faktisk børnemishandling at sørge for, at børn, der kommer fra arabiske lande, ikke får lært arabisk, men kun får lært dansk, når de nu skal tilbage til et arabisk land, eller hvad det nu er, de kommer fra. Så det siger sig selv. Men de folk, som er i Danmark, og som ikke har nogen mulighed for at komme tilbage, skal selvfølgelig integreres. Det er jo soleklart. Det er da noget af det, vi i den grad ønsker på alle områder, og hvor vi fører en politik, der går frem mod det mål, at de selvfølgelig bliver danske og på lang sigt bliver assimileret ind i det danske. Det er da klart.

Det her beslutningsforslag tror jeg bare ikke løser det. Det er jo en lillebitte sektor, man har taget ud og sagt, at her skal børnene så køres rundt. Det, man vil se, er, at der vil blive oprettet privatskoler i højere grad. Jeg tror ikke, man vil få den blanding, som man ønsker. Jeg tror ikke, at vi kommer uden om at sætte ind på det pædagogiske område, hvis vi ønsker, at både danskere og ikkedanskere får en ordentlig gymnasial uddannelse. Det skal man også gøre i alle andre institutioner, altså på folkeskoleniveau osv.

Kl. 12:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

En lille servicemeddelelse: Også fredag eftermiddag kører vi med et helt minut og et halvt minut til spørgsmål og svar.

Spørgeren.

Kl. 12:39

Jacob Mark (SF):

Tak. Jeg er faktisk glad for, at ordføreren siger, at målet stadig må være at integrere de mennesker, som kommer til at bo i Danmark fremover, som ikke er flygtninge. Så kan vi godt være uenige om det andet, men det synes jeg bare er lidt vigtigt. Hvis vi så lægger 1980'ernes og 1990'ernes fejlslagne udlændingepolitik lidt væk og kigger på, hvad vi gør nu, nu, hvor vi har nogle problemer, så kunne jeg godt tænke mig at høre: Mener ordføreren ikke, at det er et problem, at vi har gymnasier i Danmark, hvor mere end halvdelen er af anden etnisk herkomst? Det siger jeg ikke, fordi der er noget galt med de unge mennesker i sig selv, men fordi jeg tror, det er skadeligt for integrationen og for sammenholdet og sammenhængen i samfundet. Mener ordføreren ikke, at det er et problem for integrationen, at vi har sådan en fordeling på gymnasierne?

Kl. 12:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:40

Marie Krarup (DF):

Selvfølgelig er det et problem. Det er et kæmpestort problem, og det burde ikke være der. Men det er der, og så må man forsøge at skabe den bedst mulige uddannelse og den bedst mulige undervisning, altså den, som eleverne får mest udbytte ud af. Hvis man gør det og er i stand til at skabe et miljø, hvor også den danske minoritet har lyst til at være der, så er det, at opgaven lykkes så godt, som den nu kan lykkes, og det er det, som jeg mener at vi bør sigte efter. Og lykkes det ikke – men det tror jeg det kan, fordi der er eksempler på det – kan det være, at man er nødt til at gå tilbage til systemet med skoledistrikter.

Kl. 12:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 12:41

Marlene Borst Hansen (RV):

Det kunne jeg godt tænke mig fru Marie Krarup vil uddybe. Er det, at vi skulle gå tilbage til skoledistrikter, en holdning, som Dansk Folkeparti har på gymnasieområdet?

Kl. 12:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:41

Marie Krarup (DF):

Det er ikke et forslag, vi har fremsat, men hvis ikke man kan få det her til at fungere, kan det være, man kan blive nødt til det på længere sigt. Det, jeg mener, er, at det her ikke er prøvet af endnu. Der er nogle skoler, som har indført klare, præcise, konsekvente adfærderegler og klar, præcis og konsekvent pædagogik, og det ser ud, som om det virker. Hvis vi kan få alle skoler, der har de her udfordringer, til at gøre det samme, kan det være, at vi kan få tingene til at gå så godt, som det nu kan lade sig gøre på baggrund af de kæmpestore problemer, som især Det Radikale Venstre jo er ansvarlige for med hensyn til den udlændingepolitik, der er blevet ført i mange år. Hvis ikke det lykkes – og det ved vi jo først om et stykke tid – kan det være, at en anden løsning er at gå tilbage til skoledistrikter.

Kl. 12:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 12:42

Marlene Borst Hansen (RV):

Det omkring skoledistrikter synes jeg er meget interessant, og det tror jeg vi skal diskutere nærmere. Man kan jo tale om, hvor langt vi skal gå, før vi siger, at nu går det ikke godt mere. Jeg anerkender, at på langt, langt, langt de fleste gymnasier i det ganske danske land går det rigtig fint, og der er det her ikke en udfordring, men der er nogle steder, hvor det er en udfordring – omkring de større byer og nu også begyndende i nogle mindre kommuner. Så jeg synes faktisk, at vi er et sted, hvor vi bliver nødt til at stoppe op og spørge, hvad det er, der sker her. På f.eks. Københavns Vestegn, hvor nogle af mine familiemedlemmer, pæredanske hele vejen igennem, kan vælge det lokale gymnasium, hvor der går 80 pct. med anden etnisk herkomst, eller vælge at tage over kommunegrænsen og tage til Roskilde, er spørgsmålet jo, hvem det er, det her frie skolevalg gavner. Der er i hvert fald nogle, der ikke reelt oplever, at de har et frit skolevalg. Jeg vil gerne bede fru Marie Krarup forholde sig til, hvornår vi skal gøre noget, hvornår Dansk Folkeparti er klar til at tale om det her og måske foretage nogle konkrete handlinger.

Kl. 12:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:43

Marie Krarup (DF):

Nu venter vi jo også på, at der kommer et udspil fra regeringen, som har sagt, at man vil gøre noget på det her område, men jeg synes, det er korrekt at sætte spørgsmålstejn ved, hvor frit et valg man egentlig har, og det, jeg synes er det mest bekymrende, er, at hverken forældre eller elever kan forudsige, hvilket gymnasium der er mulighed for at komme ind på, fordi det er så uforudsigeligt, hvad der egentlig sker, altså hvor der opstår en mode, og hvor den ene og den anden gruppe søger hen, og der ville skoledistrikter jo skabe en forudsigelighed, sådan at man med fødderne kunne stemme lang tid i forvejen og simpelt hen flytte sig derhen, hvor man gerne vil være. Men jeg

mener, at det er for tidligt at fremsætte det forslag. For det første fordi vi venter på, at regeringen kommer med et udspil, og for det andet fordi jeg mener, at det heller ikke er hele løsningen, da man stadig væk vil have brug for en omsadling, hvad angår det pædagogiske område.

Kl. 12:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til fru Marie Krarup for dagens indsats. Vi går videre til Venstres ordfører, hr. Mads Fuglede – undskyld, det er Venstre, Danmarks Liberale Parti.

Kl. 12:45

(Ordfører)

Mads Fuglede (V):

Tak for ordet. Da Venstres ordfører, Anni Matthiesen, er forhindret i at være i salen i dag, er det mig, der står her. I forbindelse med behandlingen af B 48 kan jeg starte med at meddele, at Venstre stemmer imod forslaget.

Med dette beslutningsforslag foreslår Socialdemokratiet, SF og Radikale Venstre, at vi skal sætte en fast procentdel på, hvor forskelligartet en gymnasieklasse har lov til at være. Vi anerkender i Venstre helt klart, at der på nogle gymnasier er udfordringer som følge af kultursammenstød. Vi anerkender, at der er faglige og pædagogiske problemer på nogle af de gymnasier, som har en meget høj andel af udenlandske elever. Vi anerkender, at der er integrationsproblemer, som vi skal løse, men også, at de problemer er så store og har spundet sig ud over så mange år i hele vores samfund, at de ikke løses ved blot snævert at se på det her område.

Den forfejlede integration, som vi lever med, og som vi har et politisk ansvar for at løse, kræver, at vi ser meget bredere på problemstillingen. Det var baggrunden for statsministerens nytårstale, og det er baggrunden for det arbejde, der nu pågår i regeringen. Det er derfor, at vi arbejder på et forslag, der skal håndtere det kultursammenstød, der er på bl.a. ungdomsuddannelserne, men også på en lang række andre områder.

Så kort og godt: Venstre mener ikke, at vi løser integrationsudfordringerne ved blot at lave en ny fordelingsmodel for gymnasierne. Selv om vi er glade for, at der lokalt tages hånd om de her ting, skal der en større indsats til, og den pakke omkring parallelsamfund, som er blevet stillet i udsigt, er den, der skal bruges til at håndtere det her. Det er selvfølgelig en pakke, hvor arbejdet med den stadig væk pågår, og jeg kan ikke løfte sløret for indholdet her i dag. Jeg håber derfor, at man lige vil ryste hovedet i forhold til det her beslutningsforslag, så vi har den tålmodighed, der er nødvendig på det område, så vi kan se frem til, at der med forårets komme også kommer en række forslag, som vil håndtere de udfordringer, der er, og som også er rejst i det her beslutningsforslag.

På den baggrund stemmer Venstre imod beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 12:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Selv tak. Der er nogle korte bemærkninger, og den første er fra hr. Jacob Mark.

Kl. 12:47

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Jeg er sådan set enig i, at man er nødt til at kigge bredere end bare lige på elevfordelingen, hvis man skal sikre en bedre integration i Danmark. Og jeg glæder mig til, at vi skal have forhandlinger om parallelsamfundspakken.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg har hørt integrationsministeren sige i to samråd, at en anden elevfordeling end den, vi har i dag, hvor man gør lidt op med det frie skolevalg for at sikre god integrati-

on, egentlig kunne være en vej. Og jeg har også læst, at hr. Carl Holst sådan set har været ude og sige det samme på folkeskoleområdet.

Det er ikke sikkert, at det her forslag er fuldstændig den model, det kommer til at ende ud i, men jeg tror alligevel, der er en opgave i at sikre, at vi får en bedre fordeling end den, vi har i dag. Og det har jeg egentlig også haft indtrykket af at Venstre har ment. Så nu får jeg lyst til at spørge: Har Venstre skiftet holdning i det spørgsmål?

Kl. 12:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:48

Mads Fuglede (V):

Nej, vi har ikke skiftet holdning i Venstre i det her spørgsmål. Men vi anerkender i Venstre, at det i en ideel verden ikke ville være nødvendigt med lovgivning på det her område overhovedet. Og derfor er vi glade for, at vi har en så iderig regering, at der er mange forslag på bordet til, hvordan vi kan løse den her problemstilling.

Vi ønsker jo i bund og grund ikke overhovedet at skulle adressere det her ved at tale om kvoter på noget som helst område. Men vi anerkender også, at det kan være et værktøj, der kan indgå i en løsningsmodel. Vi har bare ikke lagt os fast på en model endnu, fordi vi er i gang med de her forhandlinger.

Kl. 12:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 12:49

Jacob Mark (SF):

Tak. Ja, det er jo desværre ikke en ideel verden, og der er tit og ofte folk, der beskylder os SF'ere for at gå og snakke om den ideelle verden. Men jeg er glad for, at Venstre ikke fuldstændig har lagt ideen om, at man ændrer måden at fordele elever på, fra sig. Og jeg vil egentlig bare høre: Hvad mener ordføreren egentlig om, at både rektorerne og eleverne og lærerne har været ude at sige, at der er brug for nogle andre måder at fordele eleverne på end den, man har i dag?

Kl. 12:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 12:49

Mads Fuglede (V):

Jamen det mener jeg helt personligt er noget, vi skal lytte til. Og jeg har med stor interesse set, hvad der foregår, især i Østjylland, og mener, at hvis man lokalt finder på noget, vi skal bide mærke i, så skal vi lære af de erfaringer, man høster der, og lade det indgå i vores betragtning af området som helhed, også uden at vi – og det skal jeg slet ikke stå og love her – vil lande på en model, der minder om den.

Kl. 12:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Annette Lind.

Kl. 12:50

Annette Lind (S):

Tak for det. Jeg tror, at alle, der har fulgt debatten her om elevfordelingen, ved, at der er stor splid i regeringen i det her spørgsmål. Vi har en integrationsminister, som siger frit oversat: Det her går for langsomt, der skal laves en løsning. Jeg er sådan set ligeglad med, hvordan det skal løses, bare undervisningsministeren får lavet en løsning. Det har undervisningsministeren ikke gjort og har heller ikke

vist interesse for at gøre det i de mange måneder, som vi har arbejdet med det her spørgsmål.

Integrationsministeren siger også, at det er et kæmpestort problem for integrationen, at de etniske elever klumper sig sammen. Er Venstres ordfører enig med sin egen integrationsminister, og synes ordføreren, at der skal laves en løsning på det her område, sådan at vi kan få lavet en midlertidig løsning for Aarhus og for Vestegnen til næste år?

Kl. 12:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 12:51

Mads Fuglede (V):

Jeg forstår, at det er oppositionens rolle at botanisere i forskellige udmeldinger fra regeringen og fremstille det som strid. Sådan opfatter jeg det ikke. Jeg opfatter det som et felt, hvor forskellige modeller vurderes og diskuteres, og man er ikke landet på en endelig endnu. Fru Inger Støjberg har givet udtryk for sine synspunkter på det her område, og jeg ved, at de indgår i forhandlingerne. Og jeg kan jo ikke sige, hvor de forslag vil ende henne. Det ville simpelt hen være rigtig mærkeligt, hvis jeg stod og gjorde det.

Kl. 12:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 12:51

Annette Lind (S):

Nu skal man være ualmindelig døv, hvis man ikke kunne høre forskellen på regeringens to partier i forhold til det her område. Der er ingen tvivl om, at integrationsministeren er for, at der skal laves en løsning. Det blev sagt klart og tydeligt. Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører: Vil Venstres ordfører være med til at presse på, sådan at undervisningsministeren hurtigst muligt får lavet en løsning på det her område, som både lærere, elever, rektorer og alle i sektoren råber på?

Kl. 12:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 12:52

Mads Fuglede (V):

Vi er i Venstre er rigtig glade for, at undervisningsministeren allerede arbejder med det her område, og at vi er i gang med at lave en større løsning for problemerne omkring parallelsamfund.

Kl. 12:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 12:52

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Nu siger Venstres ordfører, at vi lige må ryste hovedet og være tålmodige. Jeg har det egentlig selv sådan, at jeg synes, vi har været for tålmodige. Det er over et år siden, at den her diskussion var oppe og der blev indkaldt til det første samråd, hvor vi accepterede, at regeringen lige havde brug for at falde på plads, efter at to nye partier var blevet optaget i regeringen, altså at finde ud af, hvor den nye regering stod henne. Nu står vi her så et år efter, og klokken er to minutter i tolv, hvis vi skal have fordelt eleverne til det nye gymnasieoptag. Der skal jo starte nye elever her til august.

Ordføreren siger så, at vi lige må vente på regeringens parallelsamfundsudspil, og han siger også, at man ikke kan få et vide, hvad

indholdet er. Det har jeg sådan set respekt for. Men kunne vi måske få løftet sløret for, hvad tidshorisonten er, så vi kan få en vurdering af, om vi på grund af for meget rundkreds i regeringen nu risikerer, at der kommer endnu et gymnasieoptag med endnu større skævvridning af fordelingen af gymnasieeleverne? Eller er der faktisk mulighed for at få ændret bekendtgørelsen, så eleverne bliver fordelt efter nogle mere fornuftige principper allerede fra den her sommer?

Kl. 12:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 12:53

Mads Fuglede (V):

Løsningen på den forfejlede integration herhjemme er jo en, vi deler med mange, mange lande. Den er pågået i en årrække, og der er ikke noget nemt svar på det. Derfor er der heller ikke nogen hurtig proces for det. Det må tage den tid, det tager, og det her er så komplekst, at der ikke er et hjørne, vi bare kan sætte et plaster på og så regne med, at problemet går væk. Det indgår i en lang række forslag, som bevæger sig over en lang række ministerier, og det er en af del af baggrunden for, at der ikke er en hurtig løsning på det. Ellers havde vi vel lavet den for lang tid siden. Vi har jo haft det her problem i en årrække på tværs af mange regeringer. Og det er derfor, jeg mener, at vi lige skal ryste hovedet og vente på, at der nu lander en række forslag, som skal adressere problematikken omkring parallelsamfund i samfundet.

Kl. 12:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 12:54

Mattias Tesfaye (S):

Nu siger ordføreren, at det er en kompleks problemstilling, og at det er et problem, der har eksisteret i en årrække, under mange regeringer. Det synes jeg ikke er helt rigtigt. Altså, det, vi har set i løbet af de sidste 2, 3, måske 4 år, er, at det er gået rigtig stærkt med den etniske opdeling af elever på gymnasierne. Hvis du besøger et gymnasium, der ligger i mit nærområde, Høje Taastrup Gymnasium, vil du kunne se, at der faktisk er et flertal af elever med dansk oprindelse i 3. g, men at der i 1. g er 80 pct. fra indvandrerfamilier. Det er gået ret stærkt, og hvis vi skal til at lægge et år mere oveni, vil det bare blive endnu mere skævvredet.

Det kan godt være, at det her er komplekst, men det er vel ikke mere komplekst, end at vi kan forvente efter et års rundkreds i regeringen, at regeringen faktisk har et bud på, hvordan vi håndterer den her udfordring. Nu står vi her to minutter i tolv, og vi prøver at være så tålmodige, som vi overhovedet kan være, og spørger i al stilfærdighed: Er der mulighed for, at regeringen kan fremlægge noget, som gør det muligt at ændre bekendtgørelsen for optaget for 2018? Er ordføreren bekendt med det?

Kl. 12:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 12:55

Mads Fuglede (V):

Nej, jeg er ikke bekendt med noget, som egentlig burde være et spørgsmål, der skulle rettes til ministeren frem for til ordføreren her. Men jeg kan jo bare sige sådan i al fredsommelighed, at vi mener, at det her er et af de største problemer i vores tid, og at vi ønsker at arbejde med en række forslag, der skal løfte det her. Det har statsministeren italesat i sin nytårstale, og det har været det, vi løbende har

debatteret i regeringen. Som et indsatsområde er det det allervæsentligste for vores tid. Vi vil blive husket for, om vi er i stand til at løse det her i vores samfund, for vi står over for en udfordring, som kun bliver større og større. Og det er jo også det, hr. Mattias Tesfaye giver udtryk for, når han taler om, at det er tilspidset i de senere år. Det tilspidser sig hele tiden, og derfor skal vi finde en god og ordentlig løsning, der er langtidsholdbar.

Kl. 12:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Mads Fuglede. Der er ikke flere korte bemærkninger. Velkommen til hr. Jakob Sølvhøj fra Enhedslisten.

Kl. 12:56

(Ordfører)

Jakob Sølvhøj (EL):

Forandringen i elevsammensætningen på mange af vores gymnasier foregår i øjeblikket i et foruroligende højt tempo, og tendensen er ikke til at tage fejl af. Den går i retning af en stadig større social og etnisk opdeling af eleverne. Det er for at sige det mildt helt åbenlyst, at de unge fra de pæne villakvarterer og de unge fra belastede almen-nyttige boligområder i stadig større omfang bevæger sig hver sin vej, når de søger gymnasium. Resultaterne kan vi se ude på gymnasierne, hvor forskellene i elevsammensætningen bliver stadig større. De sociale skel træder måske ved første øjekast ikke så klart frem, men de er der. Forskellene i etnicitet fremtræder umiddelbart tydeligere, og det er i hvert fald – det fremgår af den debat, der er i dag – der, hvor det store politiske fokus er.

Jeg synes sådan set, det er beklageligt, at fokus er så ensidigt der. Et ensidigt fokus på alene elevernes etniske baggrund kan jo føre til, at man analyserer situationen forkert, at man vurderer situationen forkert, og så risikerer man jo også at træffe de forkerte politiske beslutninger. Når det er sagt, vil jeg sige, at vi i Enhedslisten er enige med forslagsstillerne i, at udviklingen i elevsammensætningen på gymnasierne er et alvorligt problem. Vi er stærkt bekymrede over den sociale og etniske skævvridning, der foregår, og vi er helt sikre på, at det ikke bare går væk af sig selv, hvis vi ingenting gør.

Vi er til gengæld ikke enige i forslaget til løsning af problemerne. Vi mener, det vil være forkert at sætte en grænse for, hvor mange elever med udenlandsk baggrund der kan optages på det enkelte gymnasium. Det betyder ikke, at vi ønsker at bevare den eksisterende fordelingsmodel. Vi er enige i, at det er nødvendigt med initiativer. Vi er enige i, at det er nødvendigt med hurtige initiativer, som fremmer en anden fordeling af eleverne, sådan at elever med forskellig social og etnisk baggrund i højere grad kommer til at få en fælles hverdag i gymnasiet. Vi mener ikke, at det vil kunne lade sig gøre, uden at vi fjerner begrænsningerne eller opsætter begrænsningerne for det frie valg i gymnasiet, som i øvrigt allerede, som flere har været inde på, reelt er en illusion for rigtig mange elever.

Vi har ikke lagt os fast på nogen færdig model, men vi tror, det vil være rigtig klogt overveje et fordelingsystem med en form for distriktsstruktur, så man som udgangspunkt går på sit – hvad skal vi kalde det? – nærgymnasium, altså der, hvor man bor, men hvor distrikterne udformes på en sådan måde, at man ikke bare sætter nålen i passeren ned i gymnasiet og trækker en linje omkring, men at man får dannet distrikter, der både omfatter villakvartererne og udlejningsbyggerierne. Det kan være en generel model, vi bruger over hele landet. Det kan også være sådan, at vi siger, at udfordringerne er forskellige, og derfor kan man jo overveje at give regionerne en kompetence til at fastlægge sådanne distrikter, sådan at man kan forme dem ud fra de lokale forhold.

Vi synes også, det er vigtigt – der er allerede andre ordførere, der har været inde på det – at vi ikke ensidigt fokuserer på stx. Der er jo hele tiden en bevægelse i retning af, at flere og flere går på et teknisk gymnasium eller på et handelsgymnasium. Det vil være indlysende,

at skal vi regulere det her, bør vi gøre det, så det dækker hele gymnasieverdenen.

Vi mener, der er brug for yderligere tiltag, hvis vi skal have hele omlægningen af fordelingssystemet til at virke. Vi mener, det er nødvendigt, at man ret håndfast går ind og lægger loft over kapaciteten på nogle gymnasier, så de ikke kan ekspandere på bekostning af andre. Vi mener, der er brug for taxametersystemet, hvor vi både skal tænke bedre grundtilskud og et bedre socialt taxameter. Og helt lavpraktisk: Hvis vi kigger på, hvad det koster på nogle gymnasier, hvis man tilmelder sig en studieretning med tre-fire studierejser til fremmede mål, ja, så er det helt åbenlyst, at den høje egenbetaling, der er, også er med til at øge den sociale sortering på gymnasierne.

Så alt i alt er det på høje tid, at der bliver gennemført ændringer af fordelingssystemet, men det bør efter vores opfattelse gennemføres i form af en række sammenhængende tiltag, og vi mener, at indførelse af et loft over optaget, der ensidigt fokuserer på elevernes etniske baggrund, er forkert.

Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 13:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Jakob Sølvhøj. Der er ikke nogen korte bemærkninger, og derfor går vi videre til hr. Henrik Dahl fra Liberal Alliance.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Henrik Dahl (LA):

Tak for ordet. Med beslutningsforslag B 48 ønsker forslagsstillerne at indføre den regel, at andelen af elever med udenlandsk baggrund på det enkelte gymnasium ikke må overstige 30 pct.

Det er jo nogle meget alvorlige problemer, der ligger bag forslaget. Det er der også flere ordførere der allerede har været inde på. Det danske samfund ligner jo mange andre vesteuropæiske samfund på den måde, at man kæmper med en voksende gruppe af personer, som har baggrund i Mellemøsten, Nordafrika og tilgrænsende lande, og som ikke ønsker at integrere sig. Det præger visse boligkvarterer, det præger folkeskolen, og det præger stort set alle ungdomsuddannelser – eller jeg vil næsten sige alle ungdomsuddannelser – altså ikke bare gymnasierne, stx, som er omfattet af det her beslutningsforslag, og det præger visse videregående uddannelser. Det præger faktisk næsten alle aspekter af samfundslivet, og det beslægtelægger i øvrigt også i væsentligt omfang statens finanser. Derfor vil jeg i lighed med de forrige ordførere sige, at den uvilje mod at integrere sig, som præger dele af den befolkning, der er indvandret fra Stormellemøsten, er det største problem overhovedet for den generation af politikere, der er aktive i disse år.

Spørgsmålet er så, om det beslutningsforslag, der er fremsat, vil løse nogen af de problemer, jeg har skitseret. Og det vil det jo ikke alene af den grund, at det af en eller anden besynderlig årsag udelukkende handler om stx og ser bort fra erhvervsuddannelser, hf, vuc og en række andre ungdomsuddannelser, hvor man oplever tilsvarende problemer. Samtidig er den medicin, der bliver ordineret imod problemet, rimelig skrap, nemlig en afskaffelse af det frie gymnasievalg. Så fordi der som en del af det største samfundsproblem, vores generation af politikere står over for, er problemer på visse gymnasier, skal friheden tages fra alle, der gerne vil i gymnasiet. På den måde må man sige, at beslutningsforslag B 48 er ren og skær symptombehandling, som ikke for alvor vil løse noget, men som til gengæld vil tage friheden fra en lang række unge mennesker, der gerne vil have en ungdomsuddannelse.

Så jeg vil runde af med at sige, at det jo ikke er, fordi jeg ikke anerkender det problem, som forslagsstillerne beskriver, men til gengæld er det lykkedes for forslagsstillerne at fremsætte et forslag, der på samme tid er meget drastisk og ikke virker, og det er jo på sin vis flot klaret.

Derfor kan Liberal Alliance selvfølgelig ikke støtte forslaget.

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er et par korte bemærkninger, og den første korte bemærkning er fra hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:05

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig en lille diskussion med Liberal Alliance om begrebet frihed. En mor ringer til mig. Hun bor i Avedøre tæt på Hvidovre Gymnasium og siger, at hun selv har været glad for at gå på Hvidovre Gymnasium, og at hendes ældste barn har været glad for at gå på Hvidovre Gymnasium, men at hendes yngste barn i hvert fald ikke skal gå på Hvidovre Gymnasium, fordi andelen af unge fra indvandrerfamilier nu er så høj, at hendes oplevelse er, at det reelt set ikke er et valg for hende at vælge det lokale gymnasium. Hendes barn bliver derfor nødt til at hoppe på S-toget og køre væk fra sit lokalområde.

Har hun så reelt frit gymnasievalg? Ville vi ikke netop etablere det frie gymnasievalg ved at sikre en blandet elevsammensætning og dermed sørge for, at uanset hvilket gymnasium i hovedstadsområdet de søgte ind på, ville datteren kunne vide sig sikker på, at det ville være et gymnasium, hun ville kunne føle sig hjemme på, kulturelt, socialt? Kræver frihed ikke, at politikerne en gang imellem griber ind og etablerer de rammer, som friheden skal fungere i? Ellers er det jo bare junglelov. Det er jo junglelov, vi har nu.

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:07

Henrik Dahl (LA):

Det, der er problemet på gymnasier, hvor der kommer en meget stor andel af elever med baggrund i Stormellemøsten, er jo, at der vil være nogle af disse elever, som så at sige sætter en ære i at tage friheden fra resten af skolen, altså forhindre folk i at have det ungdomsliv, som man har, og i det hele taget udfolde sig, som man selv har lyst til. Den sociale kontrol sætter ind. Det er velkendt. Det er et problem, vi er nødt til at løse, men man løser bare ikke problemet ved at inddrage mere frihed.

Jeg er fuldstændig imod, at disse grupper af elever tager friheden fra deres kammerater, fra dem, der skulle forestille at være deres kammerater. Men vejen frem er bare ikke at indskrænke friheden yderligere.

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:07

Mattias Tesfaye (S):

Når den unge pige, jeg fortalte om før, ikke selv har lyst til at gå på Hvidovre Gymnasium, eller hendes forældre ikke har lyst til at sende deres barn på Hvidovre Gymnasium, skyldes det ikke social kontrol fra unge muslimers side på Hvidovre Gymnasium. Det vil hun ikke være underlagt. Det skyldes heller ikke, at det er en dårlig uddannelsesinstitution. De scorer rigtig godt på alle parametre, de får videregående uddannelser, de får flotte karakterer, og de klarer sig godt i skolen. Det her er ikke en uddannelsespolitisk problemstilling. Det er en integrationspolitisk problemstilling, for vores opfattelse er, at vi aldrig får integrationen til at fungere, hvis ikke vi mødes.

Jeg har godt bemærket, at både ministeren og borgerlige ordførere har gjort det her til et spørgsmål om radikaliserings, social kontrol

og ekstremisme, men det er ikke det, det handler om. Det, det handler om, er, at den 9.-klassepige, der nu vokser op i Avedøre, gerne vil have en gymnasietid med velfungerende fredagscafé og fester, mulighed for at få en kæreste, og som ministeren siger: korte skorter og alt det, der hører til ungdomslivet. Det er vi enige om. Men hvis vi skal etablere den reelle frihed til det ungdomsliv på det lokale gymnasium, kræver det politisk handling, og det er den politiske handling, regeringen afstår fra, og det er, hvad jeg opfatter som berøringsangst. Er der ikke behov for lidt mere mod?

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:09

Henrik Dahl (LA):

Hverken Folketinget eller regeringen bør beslutte sig på baggrund af anekdoter, som hr. Mattias Tesfaye står her og fortæller. Vi må have en samlet tilgang til problemerne, og vi skal også have den rigtige tilgang til problemerne.

Det er populært sagt ikke danske børns opgave at integrere nogen. Det er folk, der kommer til Danmarks opgave at integrere sig. Og der er jeg helt enig med Dansk Folkeparti i, at der er behov for et paradigmeskifte i måden, vi forstår de her ting på. Og jeg stiller mig i øvrigt som et empirisk faktum meget, meget tvivlende over for, at mødet i sig selv har nogen integrerende effekt på mennesker, der ikke vil integreres.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Jacob Mark.

Kl. 13:10

Jacob Mark (SF):

Det tror jeg nu faktisk det har. Jeg tror, at for at man kan integrere folk, skal folk som udgangspunkt mødes og høre, hvad hinanden mener og tænker, og hvilke værdier hinanden har. Jeg har læst en overskrift, der sådan bare har sat sig fast i mit sind – og jeg forestiller mig, at ordføreren kan have det på samme måde. Den hed: Der er noget, vi liberale må snakke om.

Det synes jeg er ret godt. Der stod så en masse ting i indlægget, men jeg mener faktisk, der er noget, vi liberale må snakke om, for jeg mener også, at socialister er liberale, for vi går ind for frihedsrettigheder. Men problemet er, at nogle gange kan det, der kan ligne frihed, skabe ufrihed for nogle. Det er også det, jeg hører hr. Mattias Tesfaye sige. Altså, det frie skolevalg, som det hedder, er med til at skabe ufrihed for en række mennesker, både i forhold til hvem der er mobile og hvem der kan tage langt, men også i forhold til integration. Så jeg kunne egentlig godt tænke mig bare at høre ordføreren: Mener ordføreren, at det frie skolevalg er ubetinget godt, eller er der nogen negative sider af det frie skolevalg? Kan det faktisk være med til at skabe ufrihed for nogle?

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Henrik Dahl (LA):

Altså, helt grundlæggende er vejen frem jo ikke at lave en isoleret løsning for stx, sådan som det her forslag lægger op til. Det er selvfølgelig klart, at det frie skolevalg, sådan som det er nu, i nogle tilfælde vil føre til, at der opstår nogle gymnasier, hvor rigtig mange elever kommer fra Stormellemøsten. De har så en kultur med, som har nogle meget negative følger eller opleves som havende nogle

meget negative følger. Det bliver vi selvfølgelig nødt til at finde en eller anden samlet løsning på. Men det er en meget, meget lille del af problemet, vi ser her, for det er jo et problem, som i det hele taget bare handler om, at vi nu har den tredje generation, som ikke integrerer sig tilfredsstillende. Det bliver vi nødt til at tage fat på, og da er sådan en delløsning her simpelt hen ikke vejen frem.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:12

Jacob Mark (SF):

Som jeg også tidligere har sagt, forestiller vi os ikke, at det her vil løse alle problemer. Men vi er kun lige startet på den her debat om at fordele folk. Den kommer i folkeskolen – hr. Carl Holst fra Venstre har selv åbnet den – den kommer i forhold til boligområderne, og den er der allerede om den kombinerede udlejning. Nu er den her også på ungdomsuddannelserne. Og jeg mener også, vi skal have fundet en bredere løsning.

Er ordføreren fuldstændig afvisende over for den tanke, at det vil gavne integrationen, hvis man får opsplittet nogle af boligområderne, hvor folk isolerer sig, hvis man får opsplittet nogle af folkeskolerne, hvor eleverne isolerer sig som et resultat af forældrenes valg, og hvis man får splittet nogle af ungdomsuddannelserne op, så folk mødes på tværs? Kan det ikke være en vej til bedre integration?

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:13

Henrik Dahl (LA):

Det mener jeg grundlæggende er et forkert paradigme, hvis man forestiller sig, at vi skal løse problemerne ved at afskaffe friheden på f.eks. folkeskoleområdet eller på gymnasieområdet. Jeg er ganske enig i Dansk Folkepartis ordførers historiske fremstilling og fremstillingen af, at man er nødt til at sige: Hvem er det, der har opgaven med at integrere sig? Det er de folk, som er kommet rejsende hertil fra Stormellemøsten, og som har en kultur, som opleves som ubehagelig og destruktiv for mange danske børn. De må bringes til populært sagt at opføre sig ordentligt; det er jo ikke noget, man skal tørre af på alle andre.

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 13:13

Marlene Borst Hansen (RV):

Nu er det jo trods alt ikke fuldstændig fremmed for Liberal Alliance en gang imellem gerne at ville regulere. Det er jo ikke sådan, at jeg aldrig hører Liberal Alliance gå ind for nogen som helst former for regulering. Derfor tænker jeg, at det godt kan være, at hr. Henrik Dahl synes, det er en anekdote, som ordføreren for Socialdemokratiet kommer med, men så kan man jo kigge på tallene. Så kan man jo se på, hvor mange fra Vestegnskommunerne der faktisk vælger at gå i gymnasier over kommunegrænsen, som f.eks. vælger at tage fra Høje Taastrup til Roskilde. Der ligger jo tal, der viser, at rigtig, rigtig mange fra helt pæredanske familier vælger at tage over kommunegrænsen, fordi det gymnasium, der ligger i deres lokalområde, ikke afspejler den generelle befolkningssammensætning. Og det er da en hån mod de forældre at sige, at de har et reelt frit valg.

Kan hr. Henrik Dahl slet ikke pege på nogen steder, hvor Liberal Alliance vil være med til at regulere, for at vi får en bedre fordeling?

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:14

Henrik Dahl (LA):

Jeg har offentligt udtalt, at når det gælder ananas på pizza, skal staten bruge sin fulde regulatoriske kraft; det er jeg en meget varm tilhænger af. Nu er det jo ikke det, som spørgsmålet handler om, men det drejer sig om, hvordan skolerne fungerer. Det, der er det afgørende, er da så sandelig, at de unge mennesker, som kommer ind på gymnasierne, lærer at opføre sig ordentligt, og hvis de ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt, må de jo hjælpes til at opføre sig ordentligt. Det nytter jo ikke noget, at alle mulige sagesløse personer skal undgælde for, at der er en gruppe fra Stormellemøsten, som på grund af deres kultur ikke kan finde ud af at præstere det, som man almindeligvis bare kalder ordentlig opførsel.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:15

Marlene Borst Hansen (RV):

Men jeg synes, der er et kæmpe problem, og nu kommer der igen, undskyld, en anekdote. Hvis Fatima, som bor ude i Høje Taastrup, rigtig, rigtig gerne vil gå på et gymnasium, hvor der er korte skorter, og hvor hun måske kan få lov til at føle sig mere fri end i den familie, hun lever i, hvor hun synes der er lidt meget social kontrol – hun vil rigtig, rigtig gerne ind på et gymnasium fyldt med danske værdier, dansk kultur, dansk sang og musik – hvor er så hendes valg? Hvor er hendes mulighed for at vælge det gymnasium? Jeg synes ikke, vi giver hende det frie valg til at lade sig integrere. Jeg vil gerne høre, hvad ordføreren mener om det.

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:16

Henrik Dahl (LA):

Det, der er problemet, er, at der er en hård kerne med mellemstlig kulturbaggrund, som tager friheden fra alle de unge mennesker, som ikke ønsker at rette ind efter de normer, som de finder er rigtige. Det er da den gruppe, som tager friheden fra andre unge, der er problemet, og alle andre skal ikke undgælde for, at den gruppe ikke kan finde ud af at opføre sig efter almindelige gældende danske normer. Så det er dem, vi skal have fat i. Vi skal da ikke genere alle andre. Det er dem, der tager friheden, og det er jeg villig til at se på, for de skal selvfølgelig opføre sig ordentligt.

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Jakob Sølvhøj.

Kl. 13:16

Jakob Sølvhøj (EL):

Altså, jeg er noget forundret over synspunktet med, at det er dem, der skal integreres, der bærer opgaven. Flere har nævnt Høje-Taastrup Gymnasium. Lad os gøre det konkret: 80 pct. af de unge, der går i 1. g på Høje-Taastrup Gymnasium, har en anden etnisk baggrund end dansk. Der er vel i størrelsesordenen 80-100 elever af etnisk dansk oprindelse, der søger over grænsen til Roskilde. Hvordan skal de unge med anden etnisk oprindelse løse integrationsopgaven? Skal de følge efter til Roskilde, eller hvordan forestiller ordføreren

sig det rent praktisk skal foregå, når det nu er sådan, at det er de unge med en etnisk dansk baggrund, der forlader gymnasiet i Høje Taastrup?

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:17

Henrik Dahl (LA):

Jamen helt grundlæggende er det da sådan, at folk, der kommer til Danmark for at opholde sig permanent i Danmark, skal integrere sig selv i en dansk virkelighed. Det kan da ikke være sådan, at folk, der altid har boet i Danmark, skal tilpasse sig, metaforisk set, gæster, der kommer ind ad hoveddøren. Altså, selvfølgelig skal folk, der kommer hertil, integrere sig, og det må vi jo så forklare tydeligere. Det kan da ikke være rigtigt, at folk, der har været her hele tiden, skal lave om på sig selv.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 13:18

Jakob Sølvhøj (EL):

Jeg prøver bare på at finde ud af, hvad det betyder konkret. Hvad betyder det helt konkret for det unge menneske, der bor i Høje Taastrup og søger ind på sit lokale gymnasium, for der ønsker hun at gå, at unge omkring hende mener, at gymnasiet er blevet så socialt belastet, eller hvad man nu tænker, at de søger et andet sted hen?

Hvad skal man gøre? Taler det ikke for, at vi er nødt til at sige: Jamen det her kan ikke alene løses ved den enkeltes frie valg, der er vi nødt til at tage et samfundsmæssigt ansvar? Det er vel trods alt et fællesskab, vi bor i, hvor alt ikke kan overlades til den enkeltes ansvar, men hvor vi nogle gange må tage et fælles ansvar, hvis der er et fælles problem at løse.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:19

Henrik Dahl (LA):

Vi skal forholde os til problemet, vi skal ikke forholde os til symptomerne, og problemet er, at der på gymnasierne er en hård kerne af personer med mellemøstlig baggrund, som knægtet friheden for dem, der ikke vil rette ind, og det skal de selvfølgelig holde op med. Og der tilslutter jeg mig det, som Dansk Folkepartis ordfører har sagt, nemlig at det må de så hjælpes til. Det kan da ikke være meningen, at det skal være andre end dem, der skaber problemerne, der skal føre an i at få dem løst.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Henrik Dahl. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og den næste ordfører er fru Carolina Magdalene Maier fra Alternativet.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Tak for det, hr. formand. Jeg skal starte med at indrømme, at det ikke har været helt nemt for os at tage stilling til det her beslutningsforslag, for i Alternativet er vi helt enige med forslagsstillerne og også med mange andre her i salen om, at der er en udfordring, der skal løses. Vi er også enige i, at vi optimalt bør være så blandet som muligt i alle vores samfundsinstitutioner, ikke kun i gymnasierne og ik-

ke kun på stx, men i det hele taget på tværs af kultur, religion, køn og etnicitet, og hvad der ellers skiller os ad af områder – også i lokalområderne bør vi være lidt mere blandet. Men vi stemmer alligevel nej til det her beslutningsforslag, og det gør vi primært af to grunde.

Den ene har vi ikke været så meget inde på i dag, hvilket jeg synes er ærgerligt, men det er, at vi ikke kommer til i Alternativet at lægge stemmer til en politik, som opdeler folk på baggrund af etnicitet, for det er sådan set ulovligt, og det er i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention. Det undrer mig, at vi ikke har talt mere om det, men hvis endelig man skal fordele elever, skal man i hvert fald finde nogle andre parametre, som ikke er lovstridige, og som ikke fordeler mennesker på baggrund af, hvilken etnicitet de har.

Den anden vedrører et lidt mere grundlæggende spørgsmål, som også på en eller anden måde er svært at adressere. Jeg prøvede at stille det, da vi var til samråd om det her emne for et par uger siden, nemlig hvad det lige præcis er, problemet er. Hr. Mattias Tesfaye og jeg havde jo fornøjelsen af hinanden – det var i hvert fald en fornøjelse fra min side – i tirsdags, hvor vi var til optagelse af »Langt fra Borgen« om lige præcis det her emne. Vi var på Høje-Taastrup Gymnasium, og noget af det, jeg prøvede at få svar på i løbet af dagen, var, hvad det konkret er for nogle problemer, vi taler om. Vi kan godt sige, at ja, det er i sig selv et problem, at vi ikke er mere blandet, for vi ville optimalt set gerne have, at vi går side om side i vores dagligdag med dem, der ikke ligner os. Men hvad afføder det af problemer, at et gymnasium som Høje-Taastrup Gymnasium har nogle og halvfjerds procent tosprogede, eller som ikke er af etnisk dansk oprindelse? Skader det integrationen på længere sigt? Og hvis det gør det, hvordan gør det det så? Det er der simpelt hen ikke nogen der kan svare på. Det tror jeg sådan set ikke det gør i sig selv, men det, der er interessant, er det, som vi fik at vide i tirsdags, og det var ny viden for mig, nemlig at der på Høje-Taastrup Gymnasium, hvor der er den her høje procentdel af tosprogede, er flere, der får en videregående uddannelse end gennemsnittet i Danmark. Så det vil sige, at på de gymnasier, hvor der er en høj andel af tosprogede, er der flere, der går ud og får en videregående uddannelse. Og hvilket andet og bedre parameter for at styrke sammenhængskraften, respekten for de danske værdier, det danske samfund er der end at gå på en videregående uddannelse i Danmark på en statslig dansk institution?

Så nogle gange skal vi lige holde os for øje, hvad det egentlig er, vi taler om. De her mennesker går faktisk ud og får en uddannelse i vores uddannelsesinstitutioner, som jeg alt andet lige stadig væk mener har ret stor fokus på dannelsesaspektet, ideen om, at vi skal leve sammen som borgere i det danske samfund. Så vi skal passe på med præmissen for problemet, og vi er uenige i det middel, der bliver præsenteret her.

Når det er sagt, er vi, som jeg sagde i starten, enige i, at vi optimalt set gerne vil fordele vores elever noget bedre, men vi er bare uenige i den måde, som det bliver fremstillet på. Jeg synes egentlig også, at noget af det, vi lærte i tirsdags, som er et problem, er, at på nogle af de gymnasier, der har mange tosprogede, er der ikke noget særlig stærkt socialt liv, og det synes jeg sådan set er synd for de unge mennesker, og derfor er det også synd, når de danske elever vælger det fra, for selvfølgelig burde det være der, da en del af det at gå på en ungdomsuddannelse jo er at lave musik og teater sammen, have løbeklubber sammen og gå til fredagsbar. Så selvfølgelig er der en udfordring.

Kan man løse den på andre måder end det, der bliver præsenteret her? Ja, det tror jeg vi kan, og jeg tror, det er det, vi skal tale om i stedet for at sige ja eller nej til et konkret forslag. Kunne man løfte det sociale taxameter til de gymnasier, hvor vi ved der er en stor procentdel af tosprogede? Rysensteen Gymnasium lige herovre er super populært på grund af deres global citizenship-linje, så hvorfor giver vi ikke Høje-Taastrup Gymnasium et højere socialt taxameter, så de

kan oprette sådan en linje – måske endda en endnu bedre linje med endnu bedre tilbud, måske en tur til New York på deres linje til de studerende? Så skal der nok komme danske elever derned. På Himmelev Gymnasium, hvor vi også var, har de en Team Danmark-linje, og hvorfor er der ikke en Team Danmark-linje på Høje-Taastrup Gymnasium i stedet for den hf-linje, som man kunne flytte til Himmelev Gymnasium, for hf ved vi også tiltrækker en større andel af de tosprogede. Der er masser af andre muligheder for at lave nogle modeller, som tiltrækker de danske elever til nogle af de her gymnasier, som vi i dag med et meget grimt ord, som jeg slet ikke abonnerer på, betegner som ghettogymnasier.

Så min pointe er: Ja, vi er enige i, at der er et problem; vi skal passe på med, hvordan vi italesætter det, i forhold til hvad præmissen for problemet er; og vi skal ikke løse det ved at opdele elever på baggrund af etnicitet. Tak.

Kl. 13:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Selv tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Jacob Mark.

Kl. 13:24

Jacob Mark (SF):

Tak. Jeg forstod faktisk oprigtigt talt ikke helt, om Alternativet mener, det er et problem eller ej. For på den ene side starter ordføreren med at sige, at man gerne vil have en anden fordeling, og at der er et problem, og på den anden side bruger ordføreren ret lang tid på at beskrive, at det, at der er mange elever fra f.eks. Høje-Taastrup Gymnasium, der tager en videregående uddannelse, jo egentlig viser, at man lykkes med integrationen, og at man ikke bare kan kigge på etnicitet eller det, at der er 80 pct. elever på en årgang, i sig selv. Så jeg forstod faktisk ikke helt, om man mener, at det er et problem. Jeg mener, det er et problem ud fra sådan et integrationssynspunkt. Jeg er enig med hr. Mattias Tesfaye i, at det her ikke handler om uddannelse, men at det handler om integration.

Nu sagde ordføreren lidt om det her med etnicitet. Når jeg tror, vi er landet der og landet på integration, er det faktisk, fordi vi gerne har villet finde noget objektivt, netop for at det ikke skulle være et eller andet smagsdommeri inde fra Christiansborg, men noget objektivt, og det var jo det samme, man gjorde på Langkaer Gymnasium. Der opdelte man jo netop klasser efter etnicitet, fordi man vurderede, at det var det rigtige for den ungdomsuddannelse, hvis man skulle mindske det, at eleverne søgte væk. Mener ordføreren så, at det var en forkert beslutning?

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:26

Carolina Magdalene Maier (ALT):

For at starte med det sidste: Ja, det er principielt en forkert beslutning, for vi skal ikke opdele på baggrund af etnicitet. Det skal vi simpelt hen være for store til i vores land, og det vil jeg da håbe at også et parti som Socialistisk Folkeparti bakker op om, altså at det principielt er forkert at opdele vores borgere på baggrund af etnicitet. Det er i strid med vores menneskerettighedskonvention.

I forhold til det andet forstår jeg godt forvirringen. Men min pointe var, at nej, vi ser sådan set ikke, at det i sig selv er et problem for integrationen. Selvfølgelig skader det ikke integrationen, alt andet lige hjælper det bl.a. på integrationen, men integration handler jo netop ikke kun om at sidde ved siden af hinanden. Det er en aktiv værdi i vores samfund, som vi skal arbejde med. Vi skal udfordre vores elever på, hvad det vil sige at respektere hinanden. Hvad vil det sige, selv om vi ikke ligner hinanden eller spiser den samme mad? Men samtidig skal vi respektere, at vi agerer forskelligt, og at

vi lever forskelligt. Det er en dannelsesværdi, og den dannelsesværdi arbejder vi aktivt med i vores uddannelsessystem. Så derfor handler det også om uddannelse. Man kan ikke skille integration og uddannelse ad. Integration, tolerance og respekt er en aktiv samfundsværdi, som vi skal arbejde med, og som vi skal forsvare. Det kommer ikke af sig selv. Det er derfor, at jeg mener, at det hænger sammen med uddannelse.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:27

Jacob Mark (SF):

De gjorde det jo på Langkaer, fordi de oplevede, at eleverne søgte væk. Det var egentlig det, der startede hele den her debat. Nej, jeg synes ikke, det var en god løsning, men det var den bedste løsning i den situation, de var i – det er jeg sikker på, når de vurderede sådan.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, hvad det så er for nogle kriterier, vi skal fordele ud fra. Er det karakterer? Er det sprog? Det er nogle af de ting, vi har været igennem at overveje. Hvad skal man så fordele ud fra?

Jeg er meget med på at finde en bedre løsningsmodel end den, der lige præcis ligger her, men for mig er det faktisk vigtigt, at det er noget objektivt, og for mig er det faktisk vigtigt, at vi får hjulpet de gymnasier, der er rundtomkring. Men hvad er det så for nogle kriterier, man skal fordele ud fra?

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Carolina Magdalene Maier (ALT):

Men selv om man gjorde det på Langkaer, fordi man vurderede, at det var det rigtige at gøre på det tidspunkt, kan jeg stadig væk være principielt uenig i den måde at fordele elever på, og det er jeg fortsat. Derfor mener jeg også, at vi hellere skal ind og løse noget på den korte bane her. Ved at sige ja eller nej i dag skal vi finde en løsning, som er holdbar. Det kan godt være, vi ikke kan implementere den til sommer, men det er noget, vi så ligesom på den lange bane kan arbejde med, sådan at vi får fordelt vores elever hensigtsmæssigt og efter, hvad der tiltrækker dem.

Hvad skal vi så have for kriterier? Altså, vi har jo sådan set ikke noget imod de nuværende kriterier. Det er så rigtigt, at det ikke fungerer nogen steder, men optimalt set havde man et afstandskriterium, hvis man også havde nogle boligområder, som var mere mangfoldigt sammensat. Det er jo i sidste ende en boligpolitisk problemstilling, fordi vi har boligområder, som er så homogene både på den ene og på den anden side, altså både hvide og mørke, ikke? Så hvis vi vil det her, skal vi have en anden boligpolitik og så et afstandskriterium. Så får vi i hvert fald fordelt vores elever på en anden måde.

Hvis man endelig skulle tale om andre fordelingskriterier, kunne man kigge på karakterer fra 9. klasses afgangseksamen. Det er ikke noget, som nødvendigvis duer. Det er en tanke, det kunne man kigge på, for det rammer socialt mere lige, ved vi, fordi vi ved, at karakteren jo også afspejler, kan man sige, sociale udfordringer og de sociale sammensætninger i vores samfund. Så måske var det en mulighed, men det er ikke noget, jeg vil stå og plædere for i dag. Det er bare en tanke.

Kl. 13:29

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Carolina Magdalene Maier. Der er ikke flere korte bemærkninger, og derfor går vi over til fru Marlene Borst Hansen fra Radikale Venstre.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Skolen er et af de vigtigste fællesskaber, vi har. I skolen lægges grundstenene til det samfund, vi skal leve sammen i. Det er i skolen, at vi lærer at kende hinanden på kryds og tværs af sociale og kulturelle forskelle, og det er også der, vi lærer at genkende os selv i hinanden.

Med skolen mener jeg ikke kun grundskolen. For også når vi bliver unge og er i gang med at løsrive os fra vores forældre og for alvor finde vores egen identitet, er skolen og de mennesker og kammerater, som vi hver dag tilbringer 7-8 timer sammen med, af afgørende betydning for resten af vores liv. Jeg tror, at der er rigtig mange her i salen, der stadig væk har venner, som de lærte at kende i forbindelse med deres ungdomsuddannelse. Jeg har i hvert fald. Og mange af dem, som jeg gik i gymnasiet med, kom fra helt andre hjem og havde en helt anden baggrund end mig. Det prægede og mangfoldiggjorde naturligvis vores syn på hinanden, men også på os selv.

Men skolens fællesskab kan vi ikke tage for givet, og når nogle gymnasier rundtomkring i Danmark afspejler sociale og etniske skillelinjer, skal vi være bekymrede, og så skal vi handle. For det er ikke godt, når nogle unge, særlig på Vestegnen uden for København og omkring Aarhus og Odense – og nu senest er der også nogle tendenser i Kolding, hvor jeg i øvrigt selv gik i gymnasiet – ikke længere går i skole sammen, men ved siden af hinanden. Det er med til at forstærke skellene i vores samfund frem for at nedbryde dem. Og det er problematisk. Elevsammensætningen på gymnasierne bør være præget af mangfoldighed. Mødet med det anderledes vil udvide den unges horisont, mødet vil afkræfte fordomme, mødet vil gøre, at man undgår opsplitning.

Det er de tanker, som ligger til grund for, at jeg og Radikale Venstre sammen med S og SF i dag fremsætter beslutningsforslaget om at ændre reglerne for elevfordeling på gymnasierne. Forslaget er som bekendt, at andelen af elever med udenlandsk baggrund på det enkelte gymnasium ikke må overstige 30 pct. Modellen vil sikre, at der vil være blandede klasser på de danske gymnasier. Således sikres også mangfoldigheden og forhåbentlig forståelsen for forskellighed.

Men det er også vigtigt for mig at slå fast, at Radikale Venstre ikke er låst fast på det her forslag. Vi er meget åbne over for diskussion, og vi ser også meget gerne andre modeller. Vores udgangspunkt er, at vi allerhelst – allerhelst – ser, at man lokalt i de enkelte fordelingsudvalg selv løser problematikken i respekt og i solidaritet. Sådan er man gået til arbejdet omkring Aarhus i Region Midt, og det kompromis, som et enigt fordelingsudvalg har indstillet skal gælde for gymnasierne her, synes jeg måske i virkeligheden er et endnu bedre forslag end det B-forslag, vi i dag har fremsat.

Så det er ikke, fordi Radikale Venstre synes, at det her beslutningsforslag er det forslag, som løser alle problemer, men vi er medforslagsstillere på det, fordi vi ønsker, at der skal ske noget på området. Og forslaget vil løse i hvert fald et problem for nogle Vestegnsgymnasier, som jeg håber at vi alle sammen kan være enige om er udfordrede.

Med de her ord støtter Radikale Venstre naturligvis beslutningsforslaget. Og så håber jeg virkelig, at ministeren vil tage både det her forslag, men også den tydelige tilkendegivelse fra andre regeringspartier, til efterretning og hurtigst muligt indkalde os til nogle forhandlinger, så vi igen kan få en dansk gymnasieskole i balance.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det affødte et par korte bemærkninger. Den første korte bemærkning er fra hr. Henrik Dahl.

Kl. 13:33

Henrik Dahl (LA):

De meget store integrationsproblemer, vi har i Danmark, opstod i 1980'erne, fordi Det Radikale Venstre dengang – navnlig anført af Bernhard Baunsgaard – pressede på med at få en ændring af udlændingeloven. De er så blevet værre og værre, som årtierne er gået, eller det blev de i hvert fald indtil 2001. Vi har kunnet bremse udviklingen, men vi har ikke rigtig kunnet vende den. Den fortsætter.

Nu, hvor problemerne har ramt fru Marlene Borst Hansens gamle gymnasium, kommer der et beslutningsforslag om, at nu er det også for galt med den mangelfulde integration. Er det sådan, at Det Radikale Venstre først for alvor kommer ud af hullerne, når det går ud over medlemmerne af Det Radikale Venstres børn, nevøer og niecer? Eller hvordan skal man forstå forsinkelsen mellem skabelsen af problemerne i 1980'erne og beslutningsforslaget nu i 2018?

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Marlene Borst Hansen (RV):

Vi kan godt bruge en masse krudt her i salen på at skyde skylden på hinanden. Jeg kunne også stå og sige, at de her problemer virkelig opstod, da vi begyndte at få selvejende gymnasier og det fuldstændig frie optag på gymnasierne. Vi har i udgangspunktet ikke noget problem med det frie gymnasievalg, men man bliver bare nødt til at gribe ind, når man ser, at der er noget, der ikke fungerer. Og om det er Bernhard Baunsgaards skyld, at alt er så forfærdeligt i dag, må stå for hr. Henrik Dahls egen regning.

Jeg tror bare ikke, at det hjælper nogen forældre eller nogen gymnasieelever, at vi står her i Folketingssalen og diskuterer, om det er Bernhard Baunsgaards skyld, at vi har de problemer, som vi oplever i dag. Jeg synes, det er alt for let bare at sige, at det er, fordi noget gik galt i 1980'erne, og at det i øvrigt også er Radikale Venstres skyld. Hvad er svaret til de forældre og elever, som skal starte på eksempelvis et gymnasium på Vestegnen i morgen? Det er det svar, som vi bør sætte os ned sammen og diskutere. Hvad er det for et svar, vi skal give dem?

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:35

Henrik Dahl (LA):

Hvis nu der går ild i en etageejendom, er det en meget mærkelig strategi for at bekæmpe ilden, at man beslutter sig for at slukke ilden på tredje sal. Altså, der er problemer alle mulige steder på ungdomsuddannelserne, og så fremsætter man et beslutningsforslag, der handler om stx! Det er meget svært at se, hvilken rationel mening det giver kun at slukke branden på tredje sal. Kan ordføreren forklare lidt om det rationelle indhold bagved?

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Jo, i den fremtidige fordelingsordning må vi have både handelsgymnasierne og de tekniske gymnasier med.

Kl. 13:39

Marlene Borst Hansen (RV):

Som jeg også sagde i min ordførertale, er jeg sådan set enig i, at det her enkeltstående forslag på ingen måde løser alle problemer. Der er også problemer andre steder end på stx. Det anerkender jeg fuldt ud. Radikale Venstre er så klar til at gå ind og diskutere de integrationsudfordringer, som også er andre steder end på stx. Og hvis det er sådan, at ordføreren og særlig ministeren, som kommer fra ordførerens parti, vil være med til at diskutere de her problemstillinger sammen med Radikale Venstre, så kommer vi meget gerne.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Jakob Sølvhøj.

Kl. 13:36

Jakob Sølvhøj (EL):

Jeg vil sige, at jeg glæder mig over ordførertalen, men vil dog alligevel høre: Har Det Radikale Venstre ikke betænkeligheder ved et forslag, der helt entydigt og alene bygger på etnicitet? Og er det ikke rigtigt, at det enten er på kant med eller nærmer sig noget, der er på kant med den måde, vi opfatter menneskerettighederne på?

Men når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg lagde mærke til, at ordføreren var meget interesseret, da der blev talt om skoledistrikter fra talerstolen. Er det sådan, at De Radikale kunne forestille sig at deltage i udarbejdelsen af et forslag, hvori indgik egentlige skoledistrikter som model for en elevfordeling?

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:37

Marlene Borst Hansen (RV):

Først vil jeg sige meget kort i forhold til menneskerettighederne: Jo, vi har været betænkelige, og vi har kigget på det, og vi har kigget på de forskellige udmeldinger, der er kommet, bl.a. om den måde, som Langkaer Gymnasium for et par år siden fordelte deres elever i klasserne på. Institut for Menneskerettigheder var til at starte med her ude at sige, at det måtte man ikke, men begyndte efterfølgende at være lidt mere tøvende. Så det er ikke soleklart. Vi vurderer ikke, at det her forslag er i strid med menneskerettighederne.

I forhold til skoledistrikter vil vi rigtig gerne være med til at diskutere, om det er en brugbar model. Vi vil også gerne diskutere, om det er en model, som skal gælde for hele Danmark, eller om det er en model, der skal gælde for de områder, som er udfordret. For langt de fleste kommuner og langt de fleste gymnasier er jo ikke udfordret af den her problematik. Så hvorvidt det er en model, der passer til det hele, eller om det er en model, der skal have fokus på særlige områder, er vi meget åbne over for at diskutere. Vi er i det hele taget åbne over for at diskutere alt, der kan afhjælpe den her problemstilling.

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:38

Jakob Sølvhøj (EL):

Det glæder mig, for jeg tror nemlig, det er vigtigt, at den her debat falder ud på en sådan måde, at man ikke bare konstaterer, at der ikke er flertal for noget. For så har vi nemlig et kæmpestort problem. Derfor tror jeg bare, at jeg vil glæde mig over, at det er sådan, og jeg vil sige, at jeg opfatter det som et tilsagn om, at det er muligt at få en dialog blandt alle de partier, som har talt for, at man kunne finde en distriktsmodel. Så opfatter jeg det også sådan, at ordføreren siger:

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:39

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg vil se frem til, at vi skal drøfte det her i fremtiden, også med Enhedslisten, og jeg håber så, at også regeringen har lyst til at drøfte det her, så det kunne være et bredt flertal i Folketinget, som gik sammen om at finde måske ikke én model, men flere forskellige tiltag, som kunne afhjælpe problematikken.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Marie Krarup.

Kl. 13:39

Marie Krarup (DF):

Jeg er så glad for, at Det Radikale Venstres ordfører på undervisningsområdet har forstået, hvilken katastrofe der har ramt Danmark – at integrationsproblemerne er massive og ikke bare kan løses. Det er jeg utrolig glad for at fru Marlene Borst Hansen har forstået, og hun må dermed selvfølgelig også have forstået, at partiet bærer en meget, meget stor skyld.

Jeg håber, at fru Marlene Borst Hansen ønsker at afhjælpe problemerne i fremtiden, og derfor vil jeg spørge fru Marlene Borst Hansen, om hun vil henvende sig til ordføreren for Det Radikale Venstre på udlændingeområdet og bede vedkommende om at føre en stram og konsekvent udlændingepolitik, så det her problem, som vi står med nu på gymnasieområdet, ikke forstørres ud i fremtiden.

Så vil jeg takke for, at Det Radikale Venstres ordfører har fornemmet det her problem nu, hvor problemet også berører de bedre bemedlede dele af den danske befolkning og ikke kun dem, som bor i de sociale boligbyggerier i de mindre økonomisk velstillede områder.

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Marlene Borst Hansen (RV):

I Radikale Venstre tager vi ansvar, og det gør vi også for udlændingepolitikken. Det er ikke det samme, som at vi mener det samme som Dansk Folkeparti om udlændinge og integration. Men jeg har jo drøftet det her forslag. Det er jo ikke mit forslag. For det første er det et, som vi har fremsat sammen i tre partier, og for det andet er det jo et forslag, som vi har drøftet i den radikale gruppe. Og det er selvfølgelig en enig radikal gruppe, der står bag det her forslag, og dermed også den radikale ordfører for udlændinge og integration.

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 13:41

Marie Krarup (DF):

Det, jeg gerne vil have fru Marlene Borst Hansen til, er selvfølgelig at gøre klart for resten af Det Radikale Venstres folketingsgruppe, hvor stort et problem det er, som vi har at gøre med her som alle mulige andre steder i samfundet, og derefter få Det Radikale Venstre til at føre en udlændingepolitik, der sikrer, at det her problem ikke vokser i fremtiden. Det vil sige, at vi skal føre en fast udlændingepolitik,

hvor vi ikke får flere udlændinge til Danmark, som via de store kulturforskelle, der eksisterer, skaber uløselige problemer rundtomkring i det danske samfund – en stram udlændingepolitik, der sørger for, at der ikke kommer flere til Danmark fra de områder, hvor vi erfaringsmæssigt ved, at folk ikke kan integrere sig. Det er det, jeg beder fru Marlene Borst Hansen om at gøre, efter at hun tydeligvis selv har fattet pointen, at det her er et meget, meget stort problem.

Så derfor spørger jeg igen: Vil fru Marlene Borst Hansen forklare resten af Det Radikale Venstres folketingsgruppe det og sørge for, at Det Radikale Venstre sadler om på udlændingepolitikken, så vi ikke får en forstørrelse af problemet i fremtiden?

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Marlene Borst Hansen (RV):

I Radikale Venstre vil vi rigtig gerne skabe de rammer, der skal til, for at dem, der vil, også kan få lov. Det vil sige, at hvis man er udlænding og gerne vil arbejde og gerne vil betale skat i Danmark, skal man have lov til det. Hvis man er udlænding og gerne vil gå på gymnasiet, gerne vil gå til gymnasiefester, gerne vil deltage i sportsaktiviteter, gerne vil deltage i et helt almindeligt dansk ungdomsliv, så skal man have lov til og mulighed for det.

Det er afgørende, at de unge mennesker får mulighed for det, netop for at vi ikke skal få et parallelsamfund. For at vi ikke om 10 år skal have en statsminister, der bliver nødt til at bruge hele sin nytårstale på at tale om parallelsamfund, bliver vi jo nødt til at bryde de omtalte parallelsamfund ned. Og det gør vi kun, ved at vi mødes og vi lever sammen. Derfor er vi ikke bare glade for det her forslag, men vil gerne se på endnu flere forslag, som kan være med til, at vores unge mennesker får lov til at mødes og leve sammen i et ungdomsliv.

Kl. 13:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til fru Marlene Borst Hansen. Der er ikke flere kommentarer i denne omgang. Den næste ordfører er hr. Jacob Mark fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Jacob Mark (SF):

Tak for det, og tak for en indtil videre spændende debat om både uddannelsespolitik, integration og det midtimestem.

Jeg vil faktisk gerne starte med at tage udgangspunkt i noget, som hr. Henrik Dahl sagde. Jeg lader mig ganske ofte inspirere af hr. Henrik Dahl og hans sjove og kloge analyser, men her mener jeg faktisk, at hr. Henrik Dahl rammer meget ved siden af med sætningen: Der er en stor del af eleverne, som vil tage friheden fra andre. Det rammer meget ved siden af, synes jeg, og gør debatten skæv, for den her debat handler ikke om, at der er en stor del af eleverne, som vil tage friheden fra andre.

Det er mit indtryk, at der hverken på Høje-Taastrup Gymnasium eller Hvidovre Gymnasium eller Langaer Gymnasium nødvendigvis er en masse elever, som, bare fordi de er af anden etnisk baggrund, vil tage friheden fra andre. Der er uomtvistelig problemer med social kontrol rundtomkring, som vi skal løse, men det er ikke det, det her handler om. En masse af dem, der går på Høje-Taastrup Gymnasium og har anden etnisk baggrund, er søde unge mennesker – hovedparten, vil jeg sige – som ikke vil gøre en flue fortræd, og som bare gerne vil være gode kammerater.

Det, som det her handler om, er at få spredt elever, så elever møder hinanden på tværs. Jeg er ræverød socialist. Jeg mener, at man

skal møde hinanden, uanset hvilket samfundslag man kommer fra, uanset hvor meget man tjener eller hvor lidt man tjener, uanset hvad man tror på og ikke tror på. Med det, der sker i dag, mødes folk ikke i samme grad på tværs. Det er ikke kun eleverne med anden etnisk baggrunds skyld. Det er selvfølgelig et problem, hvis elever med anden etnisk baggrund klumper sig sammen, og det er der en tendens til, men der er også en tendens til, at elever, der har forældre, der er danske, og bedsteforældre, der er danske, tager over grænserne og tager til andre gymnasier.

Så det er jo alle, der klumper sig sammen, og det er et resultat af det system, vi har i dag, og det skal vi have lavet om på, for jeg er bange for parallelsamfund – ikke sådan at forstå, at jeg er bange, men at jeg er bange for, hvad det gør ved vores samfund. Jeg mener, at det er noget skidt, hvis vi har et gymnasium, hvor alle eleverne er velhaverbørn, og vi har et gymnasium, hvor alle børn tror på én gud, og et andet gymnasium, hvor alle børn tror på en anden gud. Jeg tror på, at vi har en forpligtelse til, at børn mødes på tværs af forskellige samfundslag, og jeg mener, at det, som er resultatet af det frie skolevalg, svækker integrationen. Jeg mener, at det svækker integrationen, når børn ikke mødes på tværs og unge ikke mødes på tværs.

Nu sagde hr. Henrik Dahl, at det kan man ikke bevise, men jeg mener, at det er ret åbenlyst. For at man kan forstå hinanden, er man også nødt til at mødes, og jeg er bekymret for de børn og unge, som f.eks. kan vokse op i et hjem i et udsat boligområde og så kommer i en skole, hvor de går i en klasse, hvor en stor del af eleverne også har anden etnisk baggrund, eller måske går de endda på en muslimsk friskole. Når de så er færdige med folkeskolen eller friskolen, kommer de hjem i boligområdet igen, og man håbede så, at når de kom på ungdomsuddannelse, var det der, de skulle mødes på tværs, men nu har vi så også ungdomsuddannelser, hvor man heller ikke mødes på tværs, så der kan de så fortsætte med at leve i den samme lille boble. Vi skal have brudt de der bobler op, så folk mødes på tværs.

Jeg deler heller ikke analysen af, at det kun er den ene part, der har ansvaret for integration. Derfor er det heller ikke kun den ene af elevgrupperne, der skal flytte sig. Det har jeg aldrig ment, hverken på folkeskoleområdet eller ungdomsuddannelsesområdet. At gøre op med det frie skolevalg vil jo betyde, at alle børn, både dem med anden etnisk baggrund og dem, som har familie, som har boet i Danmark altid, kommer til at flytte sig, for vi har alle et ansvar for at møde hinanden.

Det her forslag om en ny elevfordeling tager udgangspunkt i, at vi skal have blandede elevmasser på alle gymnasierne i Danmark. Jeg er enig med fru Marlene Borst Hansen, når ordføreren har en sådan meget åben tilgang. Det er ikke sikkert, at alt, hvad der står i det her, er lige præcis den bedste model. Jeg er sådan set enig i nogle af de kommentarer, der har været. Det her er jo ikke et isoleret problem kun på gymnasierne eller på ungdomsuddannelserne. Det er også et problem på folkeskolerne eller i boligområderne, så lad os arbejde videre med det.

I forhold til kriteriet og etnicitet står det i menneskerettighederne, at hvis det er med henblik på at sikre god integration, må man gerne lave tiltag, som sikrer god integration. Det er f.eks. det, der har gjort, at man ikke laver muslimske friskoler i Norge, og ikke dermed sagt, at jeg mener, at det er den bedste model. Jeg har bare sagt, at der faktisk er et kriterie, der tager højde for at sikre god integration.

Så til Enhedslisten, som spurgte den radikale ordfører, om man vil være med til at arbejde for at lave skoledistrikter. Der vil jeg bare sige: Ja, det vil jeg gerne. Jeg mener faktisk, at en del af den ungdom, som jeg er en del af, har købt for meget ind på hele den der markedsliggørelse af vores uddannelsessektor, og at man bare ser det frie skolevalg som uproblematisk og en nødvendighed og en fuldstændig naturlig ting. Det frie skolevalg har mange negative konsekvenser, og jeg ville synes, at det var skønt, hvis der var nogle, der

blandede sig i debatten og gjorde op med det frie skolevalg på en hensigtsmæssig måde. Så det vil jeg meget gerne være med til.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Jakob Sølvhøj.

Kl. 13:49

Jakob Sølvhøj (EL):

Det glæder mig. Det er fremgået, at vi synes, det er meget problematisk, at man alene tager udgangspunkt i etnicitet. Man kan sige, at som debatten er faldet, er det heller ikke aktuelt, for det er der simpelt hen ikke flertal for. Så det glæder mig, at der er rum for at finde andre modeller.

Så har jeg måske bare det enkelte spørgsmål, om SF ikke mener, det kunne være interessant, at de partier, der nu har fremsat forslaget i dag, og de partier, der tydeligt har markeret, at der er behov for at gøre op med det frie valg under en eller anden form, sætter sig sammen og ser, om man kan finde et fælles bud på det her.

Kl. 13:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Jacob Mark (SF):

Jeg kan i hvert fald love, at mit parti gerne vil sætte sig sammen med andre med henblik på en sådan model, jeg får lyst til at sige, mens vi venter, for problemet er jo i virkeligheden, at vi har ventet og ventet på en regering, der i lang tid – helt tilbage fra 2016 – har sagt, at nu kommer der snart en model eller en diskussion om en model. Og vi har jo hele tiden troet, at så ville vi alle sammen, også Enhedslisten, blive kaldt over for at skulle diskutere det.

Så jeg vil meget gerne arbejde videre med en model, men det afhænger også lidt af, hvor realistisk det er at få det igennem, og af, hvad regeringen snart gør, og om den snart vil foretage sig noget.

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren? Nej, så tak til hr. Jacob Mark. Og velkommen til fru Brigitte Klintskov Jerkel fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:51

(Ordfører)

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Tak. Jeg vil starte med at anerkende, at der er et problem her. Det er et kæmpe problem for integrationen med skoler, hvor mange elever med anden etnisk baggrund klumpes sammen. Derfor er jeg sådan set også glad for Socialdemokratiet, SF og Radikales forslag. Det viser nemlig, at der her er en bred opbakning til at løse et forhold, som er uholdbart. Elever skal respektere gymnasiet som en uddannelsesinstitution baseret på vestlige værdier, og vi er nødt til at rette op på de problemer for at sikre integrationen. Det her er ikke nemt at løse, for så havde vi gjort det for længe siden.

Når vi imidlertid ikke kan støtte beslutningsforslaget her, skyldes det, at vi ikke kan se, hvordan elevfordelingsmekanismerne vil fungere i praksis. Vi kan ikke se, hvilken rolle det vil have i forhold til fordelingsudvalgets rolle, elevernes valgfrihed og institutionernes økonomi. Dertil kommer, at ændringen af reglerne for eleverne skal gennemføres inden for rammerne af internationale forpligtelser, herunder forbuddet mod diskrimination.

Det er en kompleks sag, som kræver en løsning, og derfor er det også godt, at regeringen arbejder på et forslag til håndtering af problemet med kultursammenstød på uddannelsesinstitutionerne. Det forslag vil jeg glæde mig til at se og drøfte med de øvrige partier.

Derfor kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det, der er ingen korte bemærkninger. Dermed er vi kommet til dagens sidst anmeldte ærede jyske taler, nemlig ordføreren for forslagsstillerne, fru Annette Lind. Værsgo.

Kl. 13:53

(Ordfører for forslagsstillerne)

Annette Lind (S):

Tak for den fine præsentation. Jeg synes, vi skal minde hinanden om, at det faktisk er en succeshistorie, vi diskuterer, og ikke noget negativt. Der er rigtig mange unge mennesker med anden etnisk baggrund end dansk, der begynder at gå i gymnasiet. Det synes jeg da er en god nyhed, og det synes jeg også vi skal diskutere som en positiv ting.

I 2016 havde 13 ud af 290 danske gymnasier en overvægt af elever med anden oprindelse end dansk, og det havde de, fordi flere og flere unge søger mod gymnasier, hvor flertallet ligner dem selv. Det kan man ikke bebrejde dem, men som samfund har vi et ansvar for, at opsplitningen mellem befolkningsgrupperne ikke bliver for stor. Vi ser en stigende tendens til, at der bliver skabt parallelsamfund og dybere kløfter, næsten ligegyldigt hvor vi kigger hen. Det er i boligområderne, i folkeskolerne og på ungdomsuddannelserne. Og tingene hænger selvfølgelig sammen. Årtiers forfejlede bolig- og integrationspolitik har gjort, at vi stadig ikke har gjort op med ghettotoerne. Der er noget, der tyder på, at det længe har betydet, at der er store udfordringer på vores daginstitutioner og skoler, men det viser sig også nu på vores gymnasier.

Socialdemokratiet ønsker at bekæmpe den opsplitning og de parallelsamfund, der bliver stærkere. Vi vil derfor insistere på, at vi skal leve, bo og gå i skole sammen på tværs af sociale, kulturelle og etniske skel, for det er nemlig hele fundamentet for vores velfærdssamfund, og derfor er vi også bekymrede over, at regeringen blot ser passivt til, mens udfordringerne vokser på vores gymnasier. Det gør de i de store byer, men det gør de også nu i flere provinsbyer. Der er i dag tale om gymnasier mange forskellige steder, hvor de fleste har en anden etnisk baggrund – ministeren nævnte hele 15 gymnasier – samtidig med at man har gymnasier næsten lige ved siden af, der har langt flere elever med danske rødder. Det er en udvikling, som går rigtig, rigtig stærkt i disse år, og vi frygter, at hvis man ikke gør noget nu, ja, så kan det blive meget, meget svært at vende den udvikling. Og derfor har vi – Socialdemokratiet, Radikale Venstre og SF – så fremsat det beslutningsforslag, som vi behandler i dag.

Det er et forslag, der betyder, at reglerne for elevfordelingen på gymnasierne ændres. Efter indstilling fra regionsrådet skal ministeren kunne beslutte at pålægge de lokale fordelingsudvalg at bruge et princip om, at andelen af elever med udenlandsk baggrund som udgangspunkt ikke må overstige 30 pct. på en ny årgang. Det vil på sigt betyde, at nogle elever ikke vil få opfyldt deres først prioriterede ønske, og det er en konsekvens, som vi faktisk gerne vil se på med åbne øjne.

For det første mener vi, at uddannelse handler om mere end kundskaber og færdigheder. Det handler også om dannelse og forståelse for det samfund, man er en del af. Og derfor nytter det ikke noget, at man isolerer sig som gruppe på forskellige skoler.

For det andet sigter det mod, at man vil kunne vælge det gymnasium, der faktisk ligger nærmest. I dag er det nemlig sådan, at rigtig mange unge fravælger det lokale gymnasium og rejser længere væk, fordi de ikke vil være i mindretal. Det gælder både for unge med dansk baggrund og for unge med anden etnisk baggrund.

Hvis det lykkes at skabe en mere blandet elevfordeling på alle gymnasier, ja, så vil det ikke længere være nødvendigt at søge væk

fra det gymnasium, man alligevel bor tættest på. Vores forslag handler nemlig ikke om, at det er den enkelte elev med anden etnisk baggrund, der udgør et problem, tværtimod. Det er opsplitningen mellem befolkningsgrupperne, der er problemet, og det går ud over både eleven med lyst hår og eleven med mørkt hår. Og vi skal ikke acceptere, at et opsplittet uddannelsessystem får lov til at slå rod. Vi skal gå i skole sammen og mødes på tværs, sådan skaber vi tillid og sammenhængskraft. Og det er sådan, vi sikrer, at uddannelse også bliver til almindannelse.

Med nye fordelingsregler på gymnasieområdet løser vi ikke alle problemer, langt fra. Det tror jeg at vi alle sammen har indset i diskussionen i dag. Kampen mod parallelsamfundene står på næsten alle områder. Vi skal sørge for, at børn med anden etnisk baggrund kommer i danske vuggestuer og børnehaver; vi skal sørge for en bedre elevfordeling i folkeskolerne; og vi skal sørge for et fritidsliv, hvor alle kan være med. Og vi skal gå langt mere aktivt til værks for at skabe blandede boligområder.

Bare fordi det er svært og komplekst, som der er blevet sagt i dag, skal det ikke være en undskyldning for, at vi ikke gør noget. I snart 2 år har regeringen lovet at gøre noget ved problemet. Vi har presset på, men vi har ikke fået en elevfordeling på gymnasierne endnu. Vi mener, at der skal indføres principper for fordeling. Der skal tages en langt større styring på det her område. Vi har presset på i forhold til møder, i forhold til reelle forhandlinger, og alligevel står vi her meget lang tid efter det første samråd i 2016.

Med beslutningsforslaget her mener vi at vi kommer med et bud på en løsning, ikke løsningen, som ministeren har sagt. Der er tale om en udstrakt hånd til regeringen endnu en gang. Vi vil gerne være med til at give et bud på en løsning. Vi vil rigtig gerne være med til at løse det for alle dem, som råber på at få en løsning. Vi mener i Socialdemokratiet, at vi ikke kan vente længere. Nu er det simpelt hen tid til handling. Som min kollega sagde, er klokken fem minutter i tolv.

Kl. 13:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det.

Der er ikke flere, som ønsker at berige debatten, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Undervisningsudvalget. Hvis der ikke er nogen af jer, der gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:59

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så skal jeg meddele, at det ved en fejl i begyndelsen af dagens møde blev oplyst, at medlem af Folketinget hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti m.fl. havde meddelt formanden, at han ønskede at tage beslutningsforslag nr. B 22 tilbage. Der var som sagt tale om en fejl, og beslutningsforslaget er således ikke bortfaldet. Forslaget vil komme til anden og sidste behandling tirsdag den 30. januar 2018.

Der er ikke mere at foretage i dette møde. Tilbage er blot at sige tak til alle for dagens indsats i folkestyrets tjeneste.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 30. januar 2018, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside, og jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:00).